NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Националсоцијализам

Ода рани списи

РАД НАЦИОНАЛНОСОЦИЈАЛИСТИЧКЕ МРЕЖЕ

ПУБЛИКАЦИЈА

2020.

Machine Translated by Google

САДРЖАЈ

Националсоцијализам – Филозофска процена..2 Бела моћ –
Поглавље XV Националсоцијализам ... .8 In Hoc Signo Vinces... ...

Националсоцијализам – иолошки поглед на свет...................................89
Националсоцијализам – левичарски покрет....................................114

Machine Translated by Google

НАЦИОНАЛНИ СОЦИЈАЛИЗАМ

ФИЛОЗОФСКА ПРОЦЕНА

КОЛИН ЏОРДАН

Machine Translated by Google

Неколико деценија након физичког пораза националсоцијалистичке Немачке у исходу њене херојске ор е против огромне количине људи и материјала које је против ње употре ио ољшевичко-демократски савез, појава овог преиспитивања одражава оживљавање националсоцијализма, што је карактеристика тог времена.

То што ово кредо живи и манифестује се као што то чини сада, након што је деценијама ио изложен највећој кампањи клевета коју је свет икада видео, доказ је његове континуиране валидности, привлачности и вредности за удућност. Преживео је пламен рата и уру клеветања јер, када рат учини своје најгоре и клевета достигне цео свој спектар, националсоцијализам остаје, у крајњој анализи, синоним за вишу човекову вољу за преживљавањем, његов инстинкт за здрављем и снагом и његову жељу за лепотом у животу; и све док то, тај инстинкт и та жеља остану на овој земљи, кредо националсоцијализма ће остати неуништиво.

Иза свих ситница политичке имплементације и специфичности времена и места, националсоцијализам, правилно схваћен, није ништа мање од оријентације ума, чији је доминантни импулс да се живи пуним плућима, кроз развој сопствених потенцијала и задовољавање сопствених потре а, под условима природне конкуренције и селекције, помиреног са сарадњом, унутар организоване заједнице народа.

У томе његови корени сежу до Платонове Грчке и његове концепције природног живота, која се састоји у пуном остварењу човекове истинске природе кроз подстицајну моћ владе унутар његове матичне заједнице.

То одражава римски појам дужног грађанства: појам да се до ар и племенит живот састоји у стоичком служењу држави.

Оживљава крвна осећања и осећај заједништва нордијских племена ране Европе: осећај да је човек у суштини члан народа и да су сви чланови народа уско повезани међусо ним дужностима и о авезама.

Националсоцијализам се на овај начин враћа старим, здравим, органским вредностима живота у по уни против целе структуре мишљења ли ерализма и демократије, са њиховом везом са новцем; њиховим претераним индивидуализмом; њиховим погледом на човека као на езнародно иће,

Machine Translated by Google

замењива јединица светске популације; његово духовно оправдање у деградираном хришћанству које прихвата олесни „хуманитарни став“, који ће увек толерисати већу штету зарад из егавања мање; и његова лажна тврдња да су вештачки изазване и нумерички одређене жеље масе најважнији критеријуми.

Историја је сага о друштвеном пропадању и о нови. Националсоцијализам је лек о нове двадесетог века за велику дегенерацију модерног до а под дезинтегришућом, понижавајућом и ескулацијом мисли и праксе која је настала са нарушавањем старог средњовековног поретка ста илности од стране развојних снага капитализма и индустријске револуције; цветала је под laissez-faire ли ерализмом осамнаестог и деветнаестог века; достигла је врхунац под демократијом деветнаестог и двадесетог века; и резултираће светским тријумфом комунизма до краја овог двадесетог века, осим ако националсоцијализам не дође на власт на време, на довољном делу планете.

Националсоцијализам је, дакле, неизмерно више од пролазне политичке шеме. То је историјска тенденција препорода: покрет ренесансе нашег до а, покрет револуционаран по о иму и духу, који не тражи компромис са садашњим поретком, његовим погу ним праксама и лажним вредностима, већ њихову потпуну замену.

Као таква, она је светска и распрострањена је по целом свету. Светска је по томе што је, у својој суштини, универзално валидна и витална, квалификована само чињеницом да је аријевска по својој еманацији и традицији, и да подржава и зависи од квалитета који се могу наћи par excellence у аријевском народу.

То је животно по томе што није аспект живота, већ целина живота виђена из једног угла. То је став ума који се може изразити у односу на практично све и свашта. Националсоцијализам се неумољиво супротставља свакој манифестацији лошег здравља, ружноће и дегенерације у културној и духовној сфери, а не мање него у политичкој и економској сфери. У ствари, то представља начин живота. Човек се е не назива националсоцијалистом само као ознаку интелектуалне подршке. Он се рађа са склоношћу ка националсоцијализму, његов ум естетски жуди за расуђивањем и испуњењем здравог о расца живота, и он не...

Machine Translated by Google

само мисли и осећа, већ делује као националсоцијалиста, ако је заиста и потпуно то.

У свом о иму и мисли, националсоцијализам се своди на филозофију и веру. Он процењује до ро и лоше, исправно и погрешно, као оно што користи или штети народу; и, уместо сентименталне сла ости демократског ума, прихвата да циљ оправдава средства, под условом да средства не противрече циљу.

Она поставља значење и сврху космичке димензије животу као личном испуњењу, унутар континуитета и развоја народа, између клијања у материци из крвне лозе народа и метаморфозе гро а, са његовом физичком прерасподелом у универзум.

Основни критеријум и примарна вредност националсоцијализма, из којег све остало произилази, јесте, како Адолф Хитлер јасно ставља до знања у делу „Мајн кампф", његов концепт народа, схваћеног као човеково суштинско окружење и, заправо, његово продужење личности.

Значај народа је, првенствено, значај расне заједнице. То је етничко проширење породице. Човек није самостална јединица и циљ сам по се и, како тврде мудраци ли ерализма и демократије. Он припада свом народу. Његов живот, као део, испреплетен је са животом целине, не само садашњости, већ прошлости и удућности, јер док људи долазе и одлазе, народ живи даље, континуирано, вечно, под условом да његови чланови испуњавају своју дужност према њему. Дакле, поистовећујући се са својим народом, човек продужава се е кроз мноштво својих предака и потомака и тиме достиже есмртност.

Народ постоји у мањим и већим о лицима, од породице, преко клана, племена или регионалне заједнице, па одатле до нације, па све до расе. У модерно до а, концепција народа се превише поистовећује са нацијама савремених држава. Осећај сродства и заједнице, који се с правом проширио са племена и малог краљевства на модерну националну државу, међутим, постао је превише концентрисан на овом нивоу. Ниже и мање, али подједнако важне, заједнице унутар националне државе су поремећене и лишене виталности, док је ширење народне свести са нивоа националне државе на ниво целе расе спречено. Па ипак, народни осећај, да и ио здраво моћан, мора да тече из својих корена кроз локално и покрајинско...

Machine Translated by Google

заједнице до граница расе, јер се пуна сигурност и просперитет делова могу наћи само у сигурности и просперитету целине.

Данас, и у удућности, националсоцијализам мора да отелотвори ово суштинско проширење осећаја сродства и заједнице изван граница савремене националне државе и конвенционалног национализма, тако да национална држава постане посредна јединица у структури народа, а њен национализам и расизам постану интегрално подређени национализму целе расе.

Истовремено, локалне заједнице тре а оживети, покрајинске поднације признати и поштовати, а народима подвргнутим нежељеној, страној владавини дати етничку сло оду кроз одвајање.

Веровање националсоцијализма у народ као основну вредност и његов тоталитет погледа на свет, фигуративно речено, резултира размишљањем крвљу по свим питањима.

Ово одмах и неиз ежно доводи до дефиниције држављанства као питања расе: само они који су чланови народа су чланови нације, и само они који су чланови нације могу ити грађани државе – да парафразирам четврту од двадесет пет тачака НСДАП-а Адолфа Хитлера.

Такође ствара веровање да је неопходно не само очување расног карактера народа, већ и, еугеничким мерама, по ољшање квалитета народа. Револуционарна је тврдња националсоцијализма да пут правог напретка лежи у стварању ољих људских ића.

Пошто су сви грађани исте расе, они имају трансцендентну везу сродства која их уједињује као крвну раћу изнад свих секцијских и класних разлика и личних одлика. Национално јединство, тј. кохезија и заједнички живот уместо класне ор е левице и деснице, један је од великих секундарних принципа националсоцијализма. Сва занимања и активности, све врсте људи и сва поља деловања, морају ити интегрисани у заједнички живот заједнице.

Друштвени осећај јединства мора пронаћи практичан израз у искреној и ду окој ризи за социјалну и економску правду, а затим ити подстакнут њоме. Свест о сродству и рига за колективно до ро народа захтевају да сваки грађанин има једнаку прилику да развија и користи своје таленте и

Machine Translated by Google

уздизање према својим заслугама; и да сваки грађанин мора до ити праведну награду за своје услуге заједници, па чак и најједноставнији радник гаранцију животних потре а.

Тако долазимо до социјалистичког елемента у националсоцијализму. Ово није марксистички социјализам државног власништва над средствима за производњу и дистри уцију, који је економска превладаност мравињака и подједнако је неприхватљив као и предаторски индивидуализам капиталистичког система, који је економска неуправа, или анархија, џунгле. Уместо тога, то је народни социјализам, или регулација приватног предузетништва ради праведне поделе његових плодова, под праведним условима. Економске неправде и друштвена зла капитализма неговали су марксизам, са његовим погу ним о ликом јавне контроле над економијом, а алтернатива о ама лежи у националсоцијализму.

Народни идеал, који подразумева од рану расе, јединство нације и до ро ит народа, рађа принцип вођства националсоцијализма и елите у служ и ових циљева. Његова концепција природног поретка је она која не само да налаже да се људи рађају у народу за живот унутар народа, већ и да поседују наследне разлике у спосо ности да служе заједници.

Сходно томе, за максимално до ро свих, надређени мора да води подређене. Природни лидери морају ити ода рани, успостављени као хијерархијска елита под врховним вођом и овлашћени да испуњавају своје функције.

За разлику од ли ерализма, националсоцијализам не сматра директивну моћ државе нечим суштински репресивним, већ великом, лаготворном моћи вођења и ар итраже, охра ривања и заштите. Он подржава изреку: „Све за народ и народ за све.“ Он санкционише сва средства која су потре на, у ило којој о ласти, како и се осигурало да је свако и све у заједници у складу са овим.

Она види дужност националсоцијалистичке владе као представљање воље народа, схваћено не као пролазни хир неке демократске гомиле, већ као виши интерес заједнице, посматран у историјској перспективи као континуитет сврхе, о ухватајући не само опште до ро садашњости, већ и наслеђе прошлости и потре е удућности.

Machine Translated by Google

БЕЛА МОЋ

ПОГЛАВЉЕ XV

НАЦИОНАЛНИ СОЦИЈАЛИЗАМ

ЏОРЏ ЛИНКОЛН РОКВЕЛ

Machine Translated by Google

До сада је ова књига ила углавном критичка.

Сада је време да се представе конструктивни планови за изградњу и стварање.

Уложио сам годину дана истраживања и стотине страница писања у труд да помогнем читаоцу да види и разуме да је западна цивилизација на само неколико година од краја који је достигла римска цивилизација – за орава – и да ће он лично трпети суд ину милиона који су већ пали у руке јеврејских смртних непријатеља западне цивилизације – ропство или, вероватније, у иство – осим ако не пронађемо вољу и мудрост, некако, да престанемо да ежимо од непријатеља и нападнемо га елом револуцијом!

Како заправо приступити стварању револуције?

Да ли тре а сви да пустимо раде, истрчимо на улице и почнемо да вичемо, машемо рукама, ацамо ом е и на други начин се понашамо као стереотипни „револуционари“? НЕ! Наравно да не. Наша револуција је већ спремна за нас.

Хитлер је инспирисао, организовао и извео релативно мирну револуцију, револуцију која је однела далеко мање живота него Америчка револуција, и езначајан рој живота у поређењу са ило којом коју су икада извели јеврејски ољшевици.

Не само то, већ је Хитлерова револуција, како је о ећао у „Мајн кампфу“, ила 100% „легална“ – легитимна – формално изражена воља већине немачког народа, санкционисана и од стране највишег извршног функционера Немачке, фон Хинден урга, и од стране немачког „конгреса“, Рајхстага. Хитлер је имао много прилика да силом преузме власт и могао је то лако да учини 1931. године. Али Хитлер је веровао да револуција против воље народа, револуција која власт осваја само силом, не може дуго да опстане.

Хитлер је, као и ја, веровао да је вођа непријатељ цивилизације осим ако иза се е нема вољу свог народа.

Како онда могу позивати на „револуцију“? Како могу писати „у ијања и ити у ијен“? Зар није сама суштина револуције насиље?

Не нужно

Може постојати елемент насиља, да. Када вас нападне у ица и суочите се са из ором између смрти и ављења...

Machine Translated by Google

смрт се е, онда је насиље једина могућност. И западни Цивилизација је заиста нападнута од стране непријатеља који редовно, као део политике, у ија и масакрира суровије од ило које друге групе у историји.

Дакле, морамо ити довољно насилни да зауставимо комунисте у ијање непријатеља и довољно суров да сломе његову моћ.

Године 1923, када су црвени претили да ће преузети власт у Баварској, националисти, конзервативци и генерал Лудендорф затражили су од Хитлера да предводи „пуч" – устанак – у Минхену. Тада је сла иħ Вође су га превариле у последњем тренутку. „Пуч" је угушен и Хитлер је послат у затвор. Али ово није ила револуција против воље народа, као што су догађаји касније доказали. Али суштина праве револуције никада није САМО крвопролиће и превирања. У истинској и трајној револуцији, насиље и у ијање су само једно од сврсисходних средстава за постизање циља радикалне промене у свео ухватни духовни поглед – спољашња манифестација врховне људске воље да се успостави нови уређење физичких послова како и се ускладило са унутрашњим идеалом.

Власт коју данас врши већина оних који су на власти је чиста тиранија, иако је лицемерно прикривена као „демократија". То није до ронамерна, интелигентна власт за одржавање реда и правде коју су успоставили Очеви оснивачи за до ро ит елих људи.

Наша револуција мора ити чврсто заснована на идеалу уништавања незаконите моћи тирана и о новљања праведног друштвеног поретка који се заснива на чврстом ауторитету који долази директно од нашег народа. и сло одно се додељује вођи.

То је, веровали или не, управо оно што је Адолф Хитлер урадио за Немачку, а ми морамо да урадимо за Америку.

Укратко, наша револуција мора имати за покретачку снагу и циљ не само мржњу и уништење непријатеља, већ мора ити прожета апсолутном одлучношћу да успостави праведан друштвени поредак у којем сваки човек може остварити свој максимални потенцијал као успешан, срећан и продуктиван део наше велике Беле расе.

Шта је то праведни поредак друштва?

Нема потре е за овим разумевањем научног принципи успешног групног живота међу здравима

Machine Translated by Google

друштва у којима су природни инстинкти неоштећени. Животиње, на пример, имају уређена, успешна „друштва“ јер природа сваком друштвеном ићу даје све инстинкте који су му потре ни за успешан живот у групи.

Вукови, мрави, пчеле – и мајмуни – на пример, имају веома организована и потпуно здрава, уређена друштва.

Рани људи су имали здрава друштва. Затим је човекова растућа контрола над природом омогућила да по егне из свог природног окружења, окружи се вештачким стварима и луксузом све док није постао декадентан и пун арогантне уо ражености – уо ражености која се данас назива „ли ерализам“.

Само враћањем једноставнијим и примитивнијим животним ситуацијама немислећег и нецивилизованог животињског света, и посматрањем деловања инстиката које им је дао Творац, можемо ли угледати чуда онога што нам је такође дато – а што смо од ацили.

Природа је створила „расе“ са којима може да експериментише и тражи увек оље расе, аш као што то чини до ар фармер. Творац, удући есконачно мудрији фармер од ило ког човека, апсолутно инсистира на чистоти, светости – БИОЛОШКОМ ИНТЕГРИТЕТУ сваке групе.

Али природа, попут фармера који узгаја краве, може по ољшати расу само подстицањем узгоја ољег типа и елиминисањем лошијег типа. Природа овај задатак о авља са највише моћни инстинкти који су нам дати: ЉУБАВ према сопственом и МРЖЊА према онима који се умешају – или „аутсајдерима“.

Ова два инстинкта су подједнако важна: Љу ав није „до ра“ док је мржња „зла“ – што је измишљотина коју толико воле Јевреји, ли ерали, хипици, гејеви и глупаци.

Љу ав је заиста невероватно моћна и до ра када је ПРИРОДНА. ЉУБАВ, она природна, здрава врста, заиста је оно што покреће свет и најлепше је, најсветије чудо које икада видимо овде на овој земљи.

АЛИ БЕЗ СМРТНЕ МРЖЊЕ ПРЕМА ОНОМЕ ШТО УГРОЖАВА ОНО ШТО ВОЛИМО, ЉУБАВ ЈЕ ПРАЗНИНА РЕЧ, КРИЧАНА РЕЧ ЗА ХИПИЈЕ, ПЕРОЈЕ И КУКАВИЦЕ.

Machine Translated by Google

Желео их да пишем много више о овом посе ном закону друштвеног живота, јер, као што ћемо видети, БИОЛОШКИ ИНТЕГРИТЕТ је суштина, сврха и циљ националсоцијализма када се примени на аријевско друштво – и, заправо, на свако здраво људско друштво које је икада постојало.

Али у овом делу једноставно нема места за књигу која и могла ити написана само на ову тему. Могу само да сумирам рекавши да је први закон свих групних живота друштвених ића БИОЛОШКИ ИНТЕГРИТЕТ; апсолутна и ескомпромисна лојалност сопственој расној групи заснована на укупно

свео ухватна љу ав и апсолутна, ескомпромисна мржња према свим странацима који се умешају и прете да помешају своје гене са генима женки сопствене групе.

Свакодневни начин на који се овај закон манифестује је љу ав према сопственој врсти и мржња према агресивним уљезима (з ог чега већина здравих елаца има тако инстинктивно гнушање према „црнцима“, Јеврејима и другим „странцима“).

Други најважнији закон је закон ТЕРИТОРИЈЕ.

На пример, десет или двадесет мужјака сићушних тропских ри а званих „мачваре“ ће задржати део акваријума чим се у њега ставе и напашће сваки упад другог мужјака.

Ако се женке уведу у акваријум, мужјаци ће се орити око њих, као што се и очекивало. Али изненађење за науку је ило то што секс није најјачи мотив у животу ових малих ри ица.

Ако почнете да хладите воду у њиховом акваријуму, можете доћи до тачке у којој је вода толико хладна да мужјаци више неће марити када у аците женке. Када вода постане толико...
хладне као да скоро у ијају мале ри ице, оне уопште не о раћају пажњу на женке. Али чак и када су на ивици да се скоро смрзну, оне ће и даље свирепо изаћи да ране своју ТЕРИТОРИЈУ – своју приватну имовину!

Националсоцијализам се заснива, између осталог, на овом концепту приватне својине. Закон ТЕРИТОРИЈЕ се јавља као „национализам“ и приватна својина у људском друштву.

Широм животињског царства, вођа се никада не ира гласањем, већ увек природном селекцијом коју је Природа установила као једини сигуран метод осигуравања да групу воде нај ољи.

Machine Translated by Google

– ор а. Ово сам назвао законом ВОЂСТВА.

Када сваки члан животињског друштва научи своје место у природном иолошком поретку чврстине, мудрости и домишљатости, сваки члан се смести у своју нишу и група је релативно мирна и уредна. Тек када млади мужјаци почну да сазревају и морају да се оре за свој пут горе или доле на лествици, долази до оз иљних итака. А онда, чим сваки мужјак научи кога може да штре ери, а ко може да штре ери њега, он се смести и живи мирно и задовољно на том месту које је пронашао за се е.

Тако се успостављају још два фундаментална принципа или закона целокупног групног живота – ВОЂСТВО нај ољих и природна хијерархија или скала вођства свих осталих чланова групе – СТАТУС.

Коначно, проучавање животињског света утврђује да се женке држе подаље од послове мужјака и да се специјализују за рађање и одгајање младих организујући здраве породице. Да сумирамо: Постоји пет основних закона сваког групног живота, које сам назвао „ЗАКОНИ ПЛЕМЕНА“;

(1) Закон БИОЛОШКОГ ИНТЕГРИТЕТА (љу ав унутра, мржња споља);

(2) Закон ТЕРИТОРИЈЕ (приватна својина);

(3) Закон ВОЂСТВА (од стране најољих);

(4) Закон СТАТУСА (или природног места сваке јединке у групи); и

(5) МАЈЧИНСТВО за жене.

Са овим природним принципима у деловању, као што је то случај у целом свету друштвених животиња, у групи влада релативни мир и ред.

Само када је група некако приморана да се нађе у неприродним условима, Богом дани инстинкти да се покоравају овим гвозденим законима природе отказују.

Када све ово процењујете у свом уму, размислите о очигледном „луди“ о разац малолетничке делинквенције. Имамо синове и

Machine Translated by Google

ћерке неких од нај„најповлашћенијих" и нај огатијих људи изненада као да полуде, туку старце, есмислено цепају ствари, узимају отровне дроге и постају арогантни, антисоцијални криминалци. Истовремено, видимо да деца неких од најсиромашнијих група у нашем друштву готово уопште не производе делинквенте.

На пример, донедавно, млади Кинези никада нису или делинквенти (и још увек имају далеко нижу стопу делинквенције од других група). Млади из чврсто повезаних, иако веома сиромашних, група често нису дотакнути модерним лудилом малолетничке делинквенције.

Зашто је то тако? Зашто и огати младић или девојчица постали лопов, вандал и или насилно антисоцијални упркос свим замисливим предностима, док су деца неких од најсиромашнијих људи у Америци до ро прилагођена и конструктивна?

Одговор је да деца која су васпитана у групи која је успела да одржи неки привид закона природног групног живота („Закони племена"), која осећају да су лојална
чланови групе, „племена", да „припадају" нечему или некоме вредном, и који стога имају осећај за пет основних закона целог групног живота, нису фрустрирани, нису изгу љени и не
празно.

Јевреји, ширећи ли ерализам и комунизам, свесно и научно су започели процес рисања из душа наших људи сваког сећања на свете „Законе племена", који, једини, могу учинити групу човечанства здравом, срећном и мирном.

Ниједно људско иће не може живети у миру и продуктивној срећи ВАН неке врсте „ПЛЕМЕНА" коме је он
ВРХУНСКИ ЛОЈАЛАН и који га заузврат ПОДРЖАВА
ДУХОВНО.

Јевреји су проширили неописиво деструктивну идеју „универзализма", „јединственог света" – једне гомиле езрасних, апатридијских и атомизованих појединаца – као врховну идеју човечанства. Чак су и конзервативци намамљени да само говоре у прилог овој истој неприродној, фрагментираној, супериндивидуалистичкој, ЈЕВРЕЈСКОЈ олести друштва.

Machine Translated by Google

Јевреји нам говоре да је Закон БИОЛОШКОГ ИНТЕГРИТЕТА (љу ав изнутра, мржња споља) „расизам“ – „ултимативно зло“ свих времена! Говоре нам да ако не волимо жуте људе, црнце – а посе но Јевреје – колико и свој народ, онда смо зло ни, перверзни и осуђени на пропаст – ми смо „расисти“. Милиони јадних елих наивчина верују у ту јеврејску лаж!

Говоре нам да је Закон ТЕРИТОРИЈЕ (приватне својине) НЕприродна похлепа и да пристојни људи морају желети да деле све и да немају жељу за сопственом приватном својином. Они то називају „марксистичким социјализмом“, „комунизмом“ и разним другим именима која указују на ригу за „друштво“ и „заједницу“ – али сва она погађају срж најмоћније и једине мотивације код живих ића да граде, стварају и производе. Више милиона верује овим јеврејским лажовима.

Јевреји нам говоре да је Закон ВОЂСТВА (владавина нај оља) „диктатура“ и да морамо тежити „демократији“ (владавини руље): Милиони Белих Аријеваца су увучени у
верујући у ову сиренску песму „демократије“, све док гомиле људског смећа сада не терроришу целу нашу нацију.

Јевреји нам говоре да је Закон СТАТУСА (тј.
успостављање природног поретка спосо ности сваке осо е на њеном правом месту) је „класна експлоатација“ и да природне вође друштва – они који су или успешни – морају ити уништени и у ијени од стране оних који нису. Читаве нације пуне до рих елих Аријеваца су заведене овом гнусном јеврејском методом поделе и освајања нашег народа кроз класни рат.

Коначно, ови увек вођени Јевреји нам говоре да је специјализација жена у одгајању деце зверско поро љавање наших жена, да су жене предодређене да уду судије, машиновође локомотива, војни официри и пословни руководиоци. Резултат је, наравно, све веће уништавање те свете и лепе институције свих здравих цивилизација, мајчинства, а са њим и дома и породице. Читав наш западни свет је насео на ову „демократску“ јеврејску превару, која је жене учинила најжалоснијим жртвама јеврејске олести. Милиони „модерних“ жена су езнадежно изгу љене, фрустриране и потпуно јадне, чак и док се жале на више „права“ преко звучника и...

Machine Translated by Google

марширајући унаоколо у пакленим, милитантним, политичким организацијама. У међувремену, милиони породица су ез топлих, дивних мајки, а домови постају више као луксузни затвори него чуда љу ави и топлине каква су ила домови пре једног века.

Да ли сте се икада запитали зашто се толико малолетних делинквената окупља у андама? Годинама сам, као и већина људи, претпостављао да је то неприродна перверзија код „лоших“ дечака, јер сам одрастао у некој врсти уржоаске „чауре“, мало знајући о руталној стварности живота.

Али када се једном схвате закони друштвеног живота за сва ића – људска потре а да се живи по „Законима племена“ –
„ анда“ постаје разумљивија.

То показује да наша деца, арем, још увек имају здраве инстинкте, иако је спољашња манифестација тих инстинкта зло на и антисоцијална као резултат неприродних услова које деци намеће њихово потпуно нездраво ур ано окружење.

Приметите да је прва карактеристика анде „ексклузивност“. Они фанатично „држе се заједно“. Нападнеш једног, и сви ће напасти те е. Закачи се са једном од жена из анде и мртав си. Они страствено су лојални једни другима. А још страственије мрзе аутсајдере и нападаче.

Они су поново потврдили свете законе природе БИОЛОШКОГ ИНТЕГРИТЕТ, групне лојалности, иако не знају зашто.

О ратите пажњу да следећа ствар коју анда уради јесте да заузме „территорију“ – територију. Тешко ономе ко наруши ту „территорију“ – задире у „приватну имовину“ анде! Може ли ишта више? очигледно илуструју закон ТЕРИТОРИЈЕ?

Банду никада не воде „демократски“ из ори, већ најтврђи, најољи (по стандардима анде). Ево класичног примера закона ВОЂСТВА.

Посматрајте како је сваки члан анде јасно свестан свог тачног места у анди – ко је изнад њега, а ко испод њега.
Ако неко покуша да му се при лижи, иће смрскан. Нека...
покушај да се попнеш мало више, и момак изнад ће га згњечити. Ово је закон СТАТУСА – аш као у Природи.

И на крају, посматрајте женке у анди. Да ли оне дају ило какве

Machine Translated by Google

наређења вођи? Не! Да ли се тркају около и захтевају „права“? Па, никако! Понашају се као женке у остатку животињског света и не покушавају да се понашају као мужјаци. Оне се хвале својим улогама женки, као да „припадају“ моћном мужјаку и поносно му помажу. А управо је то улога женки у здравим и срећним друштвима.

(Занимљиво је приметити да су јеврејски фројдовски психијатри, фалсификатори, приморани да се врате законима групе, законима племена – како и изазвали „лечење“ наркомана и алкохоличара. Они формирају групу и њихове снажне инстинкте лојалности тој групи понекад може превазићи усамљене, индивидуалне сла ости)

Црнци, такође, у својој слепој и глупој ор и раде исту ствар, инстинктивно формирајући црначке лојалности, вичући „Црна моћ“ и називајући једни друге „ рађом по душама“.

Упркос најекстремнијем сиромаштву на Доњем Ист Сајду Њујорка у раним годинама јеврејске имиграције, чак су и ове јадне гомиле јеврејског отпада из Европе остале заједно са таквом фанатичном групном лојалношћу, поштујући све „Законе племена“, да међу њима готово да није ило делинквенције нити криминала једни против других. У ствари, групна лојалност ових Јевреја је можда најфантастичнија у историји света. Она их је довела до скоро владавине целим светом – не зато што су хра рији, раде више, интелигентнији или вреднији од нас осталих – већ зато што поштују основне законе природе и одржавају групну лојалност. Док смо сви остали насели на њихово труло „један свет“, „сви смо раћа“ смеће, које разграђује наше друштво, Јевреји одржавају своје друштво групном лојалношћу какву историја никада раније није видела, и тако иду од једног тријумфа до другог.

Тек када је Адолф Хитлер, пре педесет година, почео све ово интуитивно да види као нови поглед на свет, Weltanschauung националсоцијализма, нејевреји су стекли први увид у настајање наука о људском групном животу. Оно што смо ми инстинктивно радили вековима, а Јевреји и даље инстинктивно раде, Адолф Хитлер је почео да види и разуме интуитивно.

Суштина националсоцијализма је расизам, што је, најједноставније речено, само веровање да се људи разликују по изврсности

Machine Translated by Google

расе потпуно исте као и сва друга жива иња, и да је Бели човек до сада нај оља раса која се појавила, док су Црнци најнижа. И, као што ће се читалац сетити, ово је први закон групног живота, „БИОЛОШКИ ИНТЕГРИТЕТ“ како сам га назвао.

Супротно гнусним лажима Јевреја (и „конзервативаца“), приватна својина је ила снажно заштићена од стране Адолфа Хитлера, Круп и други велики или мали власници имовине и изнисмени никада нису изгу или ни динара под Хитлером, нити су немачки принчеви. (У једном тренутку, фанатични „левичари“ у његовој странци желели су да лише немачке принчеве имовине, а Хитлер је морао да угуши...)
по уна у сопственим редовима како и заштитио своја права на имовину, што је и учинио. Хитлер је ио националиста, верник у територију, приватну имовину.

Непотре но је напоменути да је Хитлер свом народу дао ВОЂСТВО – не слаткоречивост или демагогију и волели су га з ог тога. Следили су га с љу авњу и вољом као што то чине чланови свих срећних, успешних, здравих друштвених група.

Међу Хитлеровим људима владао је мир и ред, јер је он учио да човек заслужује и мора до ити исто толико поштовања за то што је до ар копач канала (ако је то ила граница његове спосо ности да служи свом народу) као и човек који је ио у стању да измисли нову и дивну машину или да уде политички вођа.

Свака осо а у Хитлеровој Немачкој ила је поштована з ог свог места у друштву, под условом да га је испуњавала нај оље што је могла. Нису или вечно подстицани (као што су Јевреји наш народ подстицали) да захтевају послове само као председници, председници од ора и руководиоци када се неки људи не рађају са тим посе ним талентима.

Неуспети у ономе што и неко могао да уради, док истовремено прави пакао и циља на оно што не може да уради, значи пореметити уређено и срећно друштво, а да не помињемо езнадежно фрустрирати појединца који то од ија. препознати своје природно место у свету.

Тако је Хитлерова држава признала закон СТАТУСА. Сваки човек је ио почаствован за оно што је радио лојално и са својим нај оњим трудом, ез о зира да ли је ио пољопривредник, ратник, радник, фа рички радник или шта год.

Коначно, Хитлер се по ринуо да се женама врати њихово

Machine Translated by Google

древно право по рођењу и поштоване као супруге и творкиње срећних, здравих домова – као творци до рих људи.

Лажи о Хитлеровом времену су сада толико огромне и моћне да је готово немогуће сумњати у њих. Али ако сретнете искреног и хра рог Немца који је проживео та велика времена (и који је спреман да говори упркос терору који данас влада над онима који се усуђују да кажу истину), сазнаћете да је немачки народ открио шта до ро вођство и природна...

Здрава држава је као, под Хитлером.

Да и спречили ширење тог знања и тог природног стања друштва (и тиме уништили паразитско постојање јеврејства), ти јеврејски ђаволи су изазвали остале од нас да идемо и поклати и раз ити ово чудо еле аријевске ренесансе.

Али природни закон се не може срушити, као што не можете „срушити“ чињеницу да је два плус два једнако четири. Можете терорисати људе да то не кажу и натерати их да понављају „два плус два је седамнаест“ – али два и два је и даље четири, и увек ће се наћи неко са хра рошћу и мудрошћу, пре или касније, да о ори терористе и лажове како и поново потврдио истину.

Већ се ово дешава широм света.

Младе „ анде“ које сам поменуо су само један знак онога што се заиста дешава. Људи ће пронаћи пут назад ка природним „Законима племена“.

Оно што је Хитлер дао свету, као националсоцијализам, јесте, у извесном смислу, само модерни о лик древног, природног „племенског закона“, рецепта за срећан и здрав групни живот који је Велики Дух дао свим живим ићима, укључујући и човека.

Националсоцијализам није ништа више или мање него ПРИРОДНИ ПОРЕДАК (назив који и, у неким аспектима, оље описивао стварност него „националсоцијализам“). Хитлер је морао да осмисли име свог покрета како и успео у одређеној политичкој ситуацији и стога је ио приморан да користи имена и термине који и остварили његове циљеве. У Немачкој су милиони и милиони Немаца се е сматрали „социјалистима“ –

али су или у манипулативним канџама Јевреја. Уместо да води још итака него што је морао, Хитлер је, у ствари, рекао овим милионима: „Ако морате ити 'социјалисти', немојмо ити Јевреји“

Machine Translated by Google

„социјалисти“ – марксисти – удимо „национал социјалисти“, што значи национално друштво. Будимо „социјалисти“ за Немачку, а не за Јевреје.“

И успело је! Милиони и милиони до рих мушкараца и жена које су Јевреји завели у комунизам, Хитлеровим методама су враћени свом народу и Природном поретку здравог групног живота.

Изван основних елемената природног поретка, које ја као што сам горе навео, националсоцијализам отелотворује нешто далеко више и племенитије од ило ког пуког скупа правила или принципа. Националсоцијализам, као ФИЛОЗОФИЈА, отелотворује вечни нагон који се налази у свим живим ићима – заправо у целокупном стварању – ка вишем нивоу постојања – ка савршенству – ка Богу.

Ова „аристократска“ идеја националсоцијализма – идеја о стална тежња у целокупној Природи ка све вишем и вишем, све сложенијем и све савршенијем постојању – јесте метафизички, натприродни аспект нашег идеала.

Другим речима, концепти социјалне правде и природног поретка су органи и живци националсоцијализма, али његова ЛИЧНОСТ, његов „религиозни“ аспект – оно што га уздиже изнад сваке строго политичке филозофије – његов о ожавајући став према природи и религиозна љу ав према Великим даровима Непознатог Творца.

Хришћанство, на пример, је далеко виша ствар од својих ритуала, речи својих молитви или ило ког свог веровања. То је ДУХОВНА ТЕЖЊА ка идеалима верника о Духовном Савршенству. Националсоцијализам је иста врста тежње ка све вишим и вишим нивоима овде на овој земљи, док хришћанство тежи ка удућности и каснијем животу који није са ове земље.

За о ичног „војника“ у нашој „војсци“, који гради и ори се за Природни Поредак – Национал Социјализам – довољно је да поштује и покорава се законима и доктринама које су установили узвишени идеали наше филозофије, са само инстинктивном љу авњу према тим идеалима, можда не са потпуним разумевањем највиших о лика наше филозофије.

Али аш као што су највећи хришћански вође или они који нису или заокупљени детаљима и правилима, већ они који су или „Бог“

Machine Translated by Google

„опијени“ највишим идеалима религије, вође међу нашом националсоцијалистичком елитом морају делити овај фундаментално религиозни приступ. За њих право значење наше расне доктрине мора ити део њиховог идеалистичког „стремљења ка Богу“.

Кроз потпуну идентификацију се е са нашом великом расом, ми учествујемо у његовим прошлим и удућим славама. Када на ило који начин допринесемо, посе но саможртвовањем како исмо помогли нашој раси на путу ка вишем постојању, ми се крећемо ка Богу – Творцу Више Расе.

Укратко, док су механика и правила националсоцијализма, како су кодификовани и овде изложени, довољни за већину нас, за неколицину идеалиста спремних и вољних да жртвују своје животе за ствар свог народа, националсоцијализам мора ити веома стваран религиозни идеал – тежња ка Богу. Националсоцијализам је једини покрет који је стекао довољно самоспознаје и увида да и могао да разуме овај помак од ли ералне вештачкости и кратковидости ка вечној мудрости природе. Наше потпуно веровање у расу, наше инсистирање на природним законима у друштву, економији и свакој другој о ласти људске активности су, у сваком случају, свесна, научна примена гвоздених закона природе, уместо уо ражених и кратковидих изопачења закона, како то промовишу арогантни, глупи ли ерали и марксисти.

Наши лиерални и марксистички противници су подједнако слепи за оно што раде. Али у сваком случају, испоставиће се да су они у основи мрзитељи закона природе, уо ражени, халургични... „интелектуалци“ који су жртве истих истина о томе да је „мало знања“ „опасна ствар“. Пошто су открили да могу да науче црнца из Конга да рецитује поезију или чак да се понаша као адвокат или лекар, они се надимају својом спосо ношћу да прилагоде природу се и и замишљају да могу да направе самосталне, западне еле људе од ило ког Хотентота. Чињеницу да је природа већ направила од црнца оно што јесте и да ниједна људска сила не може да направи „свилени кесицу од крмачјег уха“, они једноставно од ијају да признају.

Националсоцијализам је дестилована суштина љу ави према и поштовање природе и љу авног, свесног и научног

Machine Translated by Google

примена вечних, праведних и лепих закона природе на сваки тренутак човековог постојања. Истовремено, националсоцијализам препознаје човекову потре у за вишом културом од оне коју имају неразмишљајуће животиње џунгле и тиме подиже примену природног права са голог, жестоког такмичења животињског света, на пример, на регулисано и уређено такмичење, под поштеним правилима.

Наши противници желе да потпуно елиминишу конкуренцију – потпуно неприродна идеја.

Националсоцијализам инсистира на томе да човек може да усаврши и о огати примену природних закона живота у корист човека, али такође инсистира на томе да човек не може да из егне или пркоси природном закону. Између стања друштвеног здравља („националсоцијализам" или природни поредак) и друштвене олести (јеврејски марксизам) лежи „ничија земља" ништавила – место где људи нису ни мртви, нити заиста жив.

Демократија, „ли ерализам" и „конзервативизам" су чиста, непатворена стања ништавила. Немају основни, фундаментални поглед на живот, немају разумевање, немају виталну силу ду око у се и. То су отмени трикови са лепим речима и фразама, који не значе ништа. Воде само у хаос и припремају пут за Јевреје и њихов проклети, неприродни комунизам.

Једини начин да икада зауставимо ову јеврејску превару и освојимо умове и срца нашег народа јесте да нашем народу вратимо Природни Ред – Законе Племена – који ће, једини...
дај нам снагу и вољу да поново потврдимо природну, иолошку супериорност наше Беле расе и тако спасемо Западну цивилизацију.

Уништите кохезивне силе Природног Поретка у ило којој групи, и та група ће постати хаотична, езнадежна, фрустрирана, изгу љена, празна, зло на и коначно еспомоћна пред ило којом другом групом која је уједињена. и поштује Законе Племена.

Зато Црнци, у толико случајева, плаше целе градове.
Држе се заједно. Удариш једног, и милион Црнаца ће урликнути на те е. Зато се полиција често више не усуђује да их ухапси, чак ни за најневероватније прекршаје.

А Јевреји су међу нама још моћнији, за исто

Machine Translated by Google

разлог. Држе се заједно.

Додајући Законе племена Законима расе које смо раније испитали у IX поглављу, можемо синтетизовати нови закон модерног друштва: Закон групне доминације.

У стању Природе, та животињска или примитивна људска група која је иолошки супериорна, група састављена од нај ољих јединки, које носе нај оље гене и хромозоме, доминираће над свим инфериорним групама, јер све групе у Природи (супериорне или инфериорне) подједнако поштују Законе Племена.

Дакле, једини фактор који делује конкурентно у животињском свету је иолошка изврсност узгоја. Али научне справа, луксуз и јеврејски „ли ерализам" су у великој мери уништили спосо ност модерног, цивилизованог елог човека да осети и поштује природне „законе племена" доводи до тога да је изгу ио групну кохезивност; „одлепио се" као друштвена животиња; фрагментиран је и атомизован на милионе изолованих појединаца и стотине хиљада се ичних „група за притисак", класа итд. Ова готово потпуна фрагментација великог „племена" елих људи свела нас је на немоћ, као групу.

Закон ГРУПНЕ ДОМИНАЦИЈЕ међу људима је правило да ће свака група која се фанатично придржава Природних Закона Племена моћи да доминира ило којом групом која не поштује те законе, ез о зира колико инфериорно може ити „племе" које поштује законе.

Зато црнци и Јевреји господаре елим човеком у Америци коју су изградили и поседују елци. Зато трпимо тиранију „мањине". Свака организована мањина олоша и људских смеће има моћ – док је велика ела, нејеврејска већина раширени, еспомоћни, парализовани див.

Циљ наше националсоцијалистичке револуције је, дакле, о нављање Племенских закона нашем народу, како и се поново омогућила њихова природна иолошка супериорност размножавања и дао елом човеку власт над оним што је изградио и чиме и тре ало да доминира.

Управо то су Хитлер и националсоцијализам урадили у Немачкој за милионе и милионе фрагментираних, атомизованих људи који су или потопљени у ду ине езнађа и хаоса.

Хитлер није постигао тако запањујући успех код свог народа

Machine Translated by Google

зато што је ио „жилав момак“, зато што је организовао велике, уз удљиве митинге, зато што су Немци природне „звери“, нити ило који други разлог који су изнели лажљиви Јевреји и њихови лицемерни ли ерални и конзервативни савезници.

Разлог зашто је Хитлер ио у стању да постигне друштвено чудо у Немачкој је тај што је Хитлер интуитивно разумео све што сам написао и вратио свој народ ПРИРОДНОМ ДРУШТВЕНОМ ПОРЕТКУ.

Хитлер је научио свој народ да престане да мрзи једни друге као изоловане, усамљене и уплашене појединце и вратио им тај свети осећај националности, „племена“; да, правог ратства (не вештачка врста коју продају Јевреји). (Нема ништа лоше, а све је исправно у вези са „ ратством“ са сопственим народом. Управо када Јевреји лукаво и лажно покушавају да прошире „ ратство“ како и навукли капуљачу преко „ рата“ и покушали да нас учине „ рађом“ са Зулуима, Пигмејима, Кинезима, Бушманима и Јеврејима, то „ ратство“ постаје синоним за расну катастрофу, као што је и учинило.)

Хитлер је свом народу дао исти жртвени дух топле љу ави према својој породици и свом народу (који је велика „породица“), који уједињује и лагосиља сваку природну друштвену групу створења у стварање.

Као што сам много пута истакао, ниједан човек не може живети срећно, успешно и продуктивно као усамљена, огорчена јединка у рату са свим својим лижњима. Свако од нас има ду оку потре у за топлином и љу ављу своје групе, оних у својој иолошкој породици људи. Савремени човек је изгу ио тај осећај групне топлине, лојалности и љу ави, а резултат је хаос и духовна празнина коју видимо свуда око се е у овом распадајућем западном друштву.

Ужаси описани у првом поглављу ове књиге су директан резултат готово потпуног непоштовања закона племена од стране Америке. Ови ужаси и се наставили, чак и ако и сви Јевреји и Црнци и тре ало да нестану преко ноћи, осим ако не вратимо нашем народу, као што је Хитлер учинио, ПРИРОДНИ ПОРЕДАК, „Законе племена“.

Наша револуција, дакле, није материјална и физичка, већ радикална духовна промена у осећањима нашег народа:

Елиминација се ичног атомизма и похлепног, уског „индивидуализма“; ило да се то зове „ли ерализам“,

Machine Translated by Google

„конзервативизам“ или „демократија“ и о нављање ду око задовољавајућих осећања љу ави према сопственој врсти у срцима западних елаца. Ова љу ав према сопственој групи манифестује се у спремности да се жртвује и даје за своју породицу – и ширу породицу своје расе.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

ЏОРЏ ЛИНКОЛН РОКВЕЛ

Machine Translated by Google

Дуготрајан успех у ило ком људском подухвату никада није резултат слепе среће. Остварење јасно дефинисаног циља, ило да је то чин ходања од тачке „X“ до тачке „Y“, изградња куће или организовање посла, увек је производ три ствари:

1. Интелектуална спосо ност сагледавања про лема о коме је реч, очекиваног отпора и нај ољег начина да се тај отпор превазиђе како и се постигао циљ.

2. Воља и одлучност да се учини све што је потре но да се постигне жељени циљ, ез о зира на противљење.

3. Физичка средства, снага и хра рост да се спроведе и спроведе план или ор а коју је замислио ум и одредила воља.

Ако ило који од ова три елемента недостаје у нечијој сврси, неуспех је неиз ежан, предвидљив резултат.

Човек који је превише глуп да разуме различите факторе укључене у покушај пешачења од тачке „X“ до тачке „Y“, где је пут између нас џунгла препуна змија, опасних месождера и грознице, и који се не наоружа оружјем и мапама, лековима и другом опремом никада неће стићи до „Y“ ез о зира на то колико је тврдоглава његова одлучност или колико су му мишићи моћни. Други човек који покушава исто путовање, иако јасно увиђа опасности и припрема се за њих, и иако је моћан од мишића, ипак неће успети да стигне до „Y“ ако је толико неодлучан и сла е воље да не истраје у ор и и немилосрдно не употре и ило коју силу која је потре на да...

здро ити и уништити силе које му се супротстављају. И трећи човек који има интелект да сагледа опасности и да се припреми за њих, и вољу и одлучност да се из ори, чак и уз највећи херојски дух, али који је телесно крхак и тако физички

Machine Translated by Google

сла да не може да извршава команде свог ума и његова воља не може а да не подлегне јачим противницима које ће срести.

Са цивилизацијама је као што је и са ор ама појединачних људи. Десетине великих цивилизација су пропале з ог неуспеха у једном или више ова три елемента неопходна у ор и за опстанак.

Дивља друштва о ично пропадају, не толико з ог недостатка снажне воље или физичке снаге, колико з ог недостатка спосо ности да сагледају стварну ситуацију. Давећи се у сујеверју и спотичући се у тами незнања, они ивају преплављени физичким силама насилних природних појава, катастрофа и олести које су цивилизованија друштва научила да...

превазиђи.

С друге стране, цивилизације, упркос свим својим интелектуалним достигнућима и наукама, најчешће пропадају з ог неуспеха воље, смањења дивљег и суровог нагона за преживљавањем и доминацијом који је прво итно створио друштво. Оне постају „хуманитарне“, се ичне и меке. Постају физички сла е и зависе од плаћених војски и полиције да се оре.

Бор ени дух части, самопожртвовања и херојства њихових предака уступа место растућој љу ави према лакоћи, луксузу и кукавичлуку који се маскирају као „хуманитарни дух“.

Када цивилизација достигне ову исцрпљену фазу у свом пропадању, само веома редак историјски догађај може зауставити коначни колапс друштва, јер декаденција постаје све очигледнија. Само када умируће друштво још увек има довољно животне енергије да створи духовног гиганта, ожанственог повратка древном херојству свог народа, који је у стању да шокира и из аци цивилизацију из њеног природног стања.

историјска ноћ сна и смрти, упркос самоу илачком противљењу умирућих народа који чезну само за „миром“ и сном смрти, може ли друштво поново да се уздигне на неко време.

Западна, аријевска цивилизација је прешла историјску тачку ез повратка на свом путовању у лим о током деветнаестог века, као што су то уредно приметили Шпенглер, Чем ерлен и други. Да није ило невероватног, чудесног доласка Адолфа Хитлера последњих

Machine Translated by Google

У том могућем тренутку, једини подношљив курс за интелигентног, проницљивог и осетљивог човека окруженог одвратном и самоу илачком цивилизацијом ио и резигнирано уживање у таквим тренутним задовољствима која пружају ег од душепарајуће стварности јудаизоване, кани ализоване и „грудасте“ цивилизације која јури главом назад у џунглу у име „хуманитарног“.

Али појава Адолфа Хитлера у историји је доказ да у елој, западној цивилизацији још увек постоји довољна искра самопожртвовања, стваралачке снаге да омогући, можда, још хиљаду година опстанка елог човека. Ова есконачно драгоцена искра ће, међутим, остати управо то и рзо ће из ледети у таму, све док мала елитна мањина човечанства са домишљатошћу да види шта је Хитлер урадио уде превише се ична, кукавичка и кратковида да примени лекције историје пре него што заувек уде прекасно и да распламса варницу коју нам је Хитлер дао у учни пламен стваралаштва.

цивилизацију коју су основали наши хра ри преци.

До сада је страшна казна коју су јеврејске силе пропадања и разарања изрекле ор еним херојима цивилизације Адолфа Хитлера толико узнемирила и престравила свет да су чак и они који су у стању да виде и разумеју опасност по човечанство и пут ка спасењу како је показао Адолф Хитлер, толико јадно везани за своје животе, сло оде и удо ности да се не усуђују да покупе свету искру елог опстанка и распламсају је сопственим животним дахом, који ускоро мора имати – или ће се заувек угасити.

Аријевско, ело човечанство је на ивици таме и за орава. Раз ацане по литицама у вечном мраку испод су кости других свезнајућих, помпезних цивилизација које су иле

несумњиво неспосо ни да замисле сопствену пропаст управо у време када су или окружени спољашњом моћи и величанственошћу империје. Нису или у стању да схвате или се суоче са ПОТПУНОМ претњом растуће сла ости и „хуманитарног“ духа, неспосо ни да окупе ПОТПУНУ вољу потре ну да преокрену историјски марш ка смрти и за ораву. Били су превише лењи и се ични, похлепни и кукавице да и о ратили пажњу на оне мале ројне који су спаљени, разапети, каменовани, ачени лавовима или им је дата чаша...

Machine Translated by Google

кукута.

Ако постоји икаква историја за хиљаду година, и ило који људи који су у стању да је проучавају, они ће се највише дивити тврдоглавом од ијању елог човека да употре и своју огромну снагу, своје знање и промисао вођства Адолфа Хитлера да и се спасао од најневероватнијег и најпонижавајућег ропства у рукама релативно мале групе одвратних, патолошки неуравнотежених, физички сла их и кукавичких, арогантних, тиранских Јевреја.

Наши про леми данас нису „амерички“ про леми, „ ритански“ про леми, „француски“, „немачки“ или „европски“ или „афрички“ про леми – то су про леми ОПСТАНКА ЗА СВЕ БЕЛЕ ЉУДЕ.

Која је, у име најосновнијег разлога, разлика између тога да ли је Бартоломеј Бакингем рођен лизу Темзе, Ханс Шмит на Рајни, Пјер Ди оа на
Сена, Пер Олафсон у Стокхолму, Ерик Еразмус у Дур ану, Џо Доакс у Поданку, Охајо или Џон Смит у Окланду, Нови Зеланд, у поређењу са питањем „Хоће ли ити још
Вартоломеји, Ханси, Пјери, Перси, Ерици, Џоови или Џонови?

Наша планета роји од о ојених створења која насројчано надмашују за више од ЧЕТИРИ ПРЕМА ЈЕДНОМ – и у свим нашим народима нам се говори да су ова инфериорна ића нама „једнака“, спосо на да гласањем одузму наш новац, наше сло оде, наше животе и нашу част. Према старомодним схватањима национализма и демократије, ја, Линколн Роквел, тре ало и да ценим, ринем о и удем лојалан неким од најнижих потомака. џунгле, под условом да их је њихова црна мајка дала свету у неком америчком јарку или прљавом колевци – јер су онда, наравно, они „Американци“, а зар се сви не оримо за „Америку“?

Или тре а да удем лојалан и да умрем за ове јадне и жалосне полуживотиње, моје „сународнике Американце“, клањем милиона и милиона нај оњих иолошких примерака моје сопствене расе, зато што нас анда холивудских Јевреја учи да Американци морају да мрзе Немце?

Или опет, да ли је то одређени део географије на који тре а да удем лојалан, и з ог којег морам да у ијем свој народ и можда умрем

Machine Translated by Google

се е? Да ли се моја лојалност овом комаду географије зауставља на Канадска граница?

Али можда је то „американизам“ коме тре а да удем лојалан и за који морам да ратујем против немачких мушкараца, жена и деце. Међутим, када испитам оно што ми говоре да је „американизам“, откривам да се он првенствено састоји у спремности да се кротко покорим јеврејском управљању мојом културом, владом, религијом, за авом, па чак и мојим сексуалним животом.

Не, све су ово есмислице.

Једино чему могу ити лојалан са ду оким уверењем – једина лојалност која има икаквог смисла – јесте моје РАСНО, а самим тим и културно, ратство са мојим народом, ез о зира где су рођени! Када се та лојалност доведе у питање, а мој народ је у опасности, монструозно је претварати се да морамо ити сумњичави једни према другима само зато што живимо преко замишљених географских линија и да, након одговарајуће припреме и агитације од стране анде међународних Јевреја, ми ели људи морамо марширати да се у ијамо и ом ардујемо у пепео и вечно мрзимо једни друге зато што смо „трговински ривали“ или за „америчку демократију“ или „Британско царство“ или за ило шта друго на свету.

Ја сам БЕЛИ ЧОВЕК и рат свим осталим елим људима и намеравам да станем уз све њих и, ако је потре но, да их предводим у ор и за опстанак против неописиве претње о ојеног становништва Земље које устаје да покоље и пљачка еле људе – а предвођено је лукавим Јеврејином!

Али попут првог човека у аналогији са шетњом кроз џунглу заражену змијама, превише наших елих „вођа“ не успева да сагледа космичке размере про лема и замишља да је то нешто што се може решити у „њиховој“ земљи, и то за половину мере.

Мало ројни који виде страшну и потпуну хитност ситуације елог човека, до нашег доласка на лице места, покушавали су да се оре са мање оружја него што је потре но у тоталној ор и за опстанак. Већина нај ољих вођа замишљала је да мале групе опкољених елих људи, окупљене у мале...

Machine Translated by Google

географске групе иза замишљених линија и хра ро машући комадићима тканине различитих оја на поветарцу, могу да преживе саме, и дођавола са другим елим људима који имају комадиће тканине различитих оја.

Јевреји НИКАДА нису направили грешку да се оз иљно поделе у ове лажне географске „тимове". Напротив, Јевреји – са својим ољшевизмом, ционизмом и мешањем – нападају СВЕ еле људе, СВУДА и СВЕ ВРЕМЕ. Шаљу своје црне армије у све наше нације у свео ухватном нападу на елу елиту света, ез икаквих разматрања „националних" граница или застава или језика или култура. Суочени са овом тоталном међународном претњом уништења од стране РАСЕ, милиони оних који већ виде опасност могу се наћи како мрачно р љају о „јенкијевском империјализму", „Британској империји", „прљавим католицима", „неморалним атеистима", „репу ликанцима", „ла уристима", „проклетим Јенкијима", „Немачка на првом месту" итд., итд., до муке.

Као мали дечаци које опседа руља отмичара и у ица, не могу да одоле препирци око тога ко има више кликера пред смртоносном опасношћу коју привремено за орављају. Битка нашег времена – ако ће икакве итке ити – јесте за ОПСТАНАК БЕЛЕ РАСЕ!

И да и преживео, ели човек ће морати ПОНОВНО ОСВОЈИТИ земљу коју су некада освојили и цивилизовали по цену толико крви његових предака. Под заставама међународног јеврејства, о ојене масе прете да врате цивилизацију у дивљаштво.
Под заставом свастике Адолфа Хитлера, ели људи широм света ће овладати планетом како и спасили цивилизацију.

Јеврејски рат против цивилизације је заправо ио светска, гигантска РЕВОЛУЦИЈА, током које су навели милионе нас да се међусо но у ијамо вичући „Демократија!", „Gott mit uns!", „Осло одите ро ове!", „Сло ода, једнакост, ратство!". А сада се спремају за коначно крвопролиће током којег ћемо викати „Капитализам!" и „Комунизам!", респективно, док се два тима елих људи међусо но кољу водоничним ом ама које финансирају Јевреји.

Machine Translated by Google

Током ових ратоу илачких и самоу илачких ратова, Јевреји се нису плашили да жртвују хиљаде своје раће за своју ђаволску ствар, као што су то учинили у последњем монструозном покољу 1840.
1940-их. Јевреји схватају оно што МИ морамо схватити: да се оре за највиши улог у знању човечанства –
овладавање целом земљом – и не устручавају се да донесу неиз ежне закључке стратегије и тактике које диктира познавање таквих улога. Ако желимо да преживимо, онда и ми морамо имати духовитост и снагу ума да се суочимо са смртоносним чињеницама ситуације и да делујемо БЕЗМИЛОСТНО, БРЗО и ЕФИКАСНО.

Јевреји су скоро освојили последњи корак у својој 4.000-годишњој револуцији – ОТВОРЕНОЈ светској сили. Сада имају потпуну тајну моћ да манипулишу и контролишу све светске активности, и недостаје им само мало више испирања мозга и слома воље маса да и њихова светска доминација постала призната и формална моћ. Борили су се и из орили се за ову невероватну моћ ненадмашном одлучношћу и гвозденом вољом током четрдесет векова, и само чудо може спречити коначну по еду таквих фанатичних ратника, колико год таква по еда ила трагично и зло но погрешна за човечанство.

Чак и атеистички Јевреји – што је већина њих – имају нео јашњиво веровање у древна јеврејска пророчанства да ће, када „закон дође са рда Сиона“ и из Јерусалима, то ити миленијум за Јевреје и да ће они поседовати и владати земљом.
САДА СУ У ЈЕРУСАЛИМУ и недостаје им само неколико локова за потпуно поседовање! [НАПОМЕНА: Командант Роквел је писао пре рата 1967. године у којем су Јевреји заузели остатак града.] Они доживљавају светску помаму јер већ могу да осете потпуну по еду коју ћемо им ускоро дати, и чак сада припремају своју жртвену оргију по еде у Тел Авиву!

Суочени са овом неописивом претњом, да ћемо цео свет и сви ми пасти под тиранију анде криминалних параноика, уски шовинизам, конзервативизам и регионализам већине десничарских лидера је крајња глупост! Са господарима...

Machine Translated by Google

мешанци, Јевреји, предводе МИЛИОНЕ дивљака у светском нападу на елу елиту, носиоце цивилизације, и са крајем који је само неколико тренутака удаљен у историјском смислу, само најкратковидији лидери могу да наставе да држе нашу децу подељену и еспомоћну у „тимове" Американаца, диксикрата, католика, Немаца, Јенкија, атеиста, Холанђана, конзервативаца, Ираца итд. кроз целу јадну, срцепарајућу листу.

Јеврејин може ити све то – али ПРВО ОН ЈЕСТЕ ЈЕВРЕЈИН!

Први задатак онога ко и спасао цивилизацију – што захтева спасавање елог човека – јесте да учини еле људе врховно и потпуно свесним РАСЕ изнад свих других припадности. Наши људи могу ити демократе или Немци или католици или Енглези ако желе и ако то одговара њиховим циљевима, али ПРВО МОРАЈУ БИТИ БЕЛИ ЉУДИ! У супротном, Јевреји ће нас држати подељенима и еспомоћнима и несвеснима нашег расног јединства и снаге, док се фанатично оре као Јевреји, где год да се налазе, док све не уде готово.

Свет телевизије, ракета и млазног транспорта постао је премали да и дозволио ило којој групи елих људи ило где да ужива у самоу илачком луксузу ор е једни против других у име Јевреја, ез о зира на разлог који се може истицати у пропаганди. Једноставно не можемо се и приуштити да се оримо једни против других када смо под тако огромним и смртоносним нападом ескрајних хорди које предводи тако фанатични и ђаволски непријатељ као што је марксистички, ционистички Јеврејин. Разлог зашто ели човек толико дуго гу и јесте тај што није успео или је од ио да сагледа огромност и хитну потре у свог про лема. Дозволио је се и да уде ометен у милион малих свађа око ситница, док је његова раса доведена готово до изумирања.

Као и први човек у аналогији, нисмо разумели пут, природу препрека и, што је најгоре од свега, нисмо чак ни схватили циљ који морамо освојити – или умрети. Тај циљ јесте и мора ити ОСВАЈАЊЕ ЗЕМЉЕ ОД СТРАНЕ БЕЛОГ ЧОВЕКА, јер цивилизација зависи искључиво од таквог елог мајсторства. Било који мањи циљ је потпуно езвредан, аш као што и ио езвредан за човека који је предвиђен да виси да и узимао витамине и постигао савршено здравље.

Machine Translated by Google

И тако фантастично тежак и космички циљ као што је свет Мајсторство се не може стећи срећом, подмуклошћу, полумерама, молитвама, надама, лепим говорима, памфлетима или спорадичним насиљем. Оно чему морамо тежити и постићи је СВЕТСКА КОНТРАРЕВОЛУЦИЈА против јеврејске марксистичко-ционистичке револуције.

И револуције никада, никада, НИКАД нису резултат спонтаних и случајних устанака, већ УВЕК производ немилосрдног, научног планирања и ор е, засноване на непроменљивим законима великих друштвених превирања. Иза вила и арикада увек се крије прича о заверама планера уз паљење свећа – иначе и револуција ила готова у тренутку.

Не само да наша шачица вођа до сада није успела да схвати нечувене размере циља коме морамо тежити, већ су јединствено пропустили да се суоче са својим застрашујућим одговорностима у планирању. Изнова и изнова, наводни вође су се појављивали и водили нас у јадним покушајима да уштипну врх тигровог репа, само да и трошили нашу имовину, крв и херојство у узалудној ор и која се увек завршава тиме да нас згњечи један, разорни ударац шапе звери.

Јеврејска светска револуција може ити сломљена и поражена само контрасветска револуција.

Свака револуција мора ити планирана пажљиво и прецизно у складу са гвозденим законима који управљају људским понашањем у масама. Светска револуција, суочена са међународном и запањујућом моћи јеврејства, мора ити планирана и извршена са риљантношћу и езо зирношћу какву нема премца у светској историји.

Најосновније правило таквог катаклизмичног друштвеног преокрета као што је револуција гласи: „Крв мученика је семе цркве!“ Можда звучи окрутно и рутално, али је ипак истина да што је већи део људског преокрета који се циља, већа је количина крви и ујица суза које се морају пролити у огромним количинама да и се постигао циљ.

Врста невиђеног, колосалног покрета који сам по се и може да преокрене самоу илачки тренд западног света и да елом човеку о ез еди још хиљаду година опстанка, никада не може...

Machine Translated by Google

ити лансиран – а камоли освојен – на   ило који   ез   едан,   ез   олан или лак начин. Чак су и о   ичне патње и мучеништво превише   езначајни за врсту покрета који морамо запалити да   исмо преживели. Све у вези са тренутном смртоносном   ор   ом за превласт светом јесте и мора   ити Олимпијац, и не можемо се устручавати од олимпијских АГОНИЈА ако желимо да по   едимо.

Моћни покрети увек захтевају милионе људи да се жртвују у страсти самопожртвовања и преданости циљу. И ове огромне масе људи никада не могу   ити подстакнуте да се   аце у пламен револуције уз повике „Повољан трговински   иланс!" или „Права држава!" итд. Само ФУНДАМЕНТАЛНИ покретачи из ду   ине људске психе могу подићи споро покретне масе из њихове незналачке апатије до дивљег таласа емоција који их потпуно односи у плимном таласу револуције. Ништа тако не утиче на ове фундаменталне емоције маса као ХЕРОИЗМО, и само врхунски хероизам сада може спасити   елог човека од његове летаргије и паралишућег страха од Јевреја.

И не постоји ниједан сим   ол осим свастике и ниједно име осим Адолфа Хитлера које је тако лепо осмишљено да произведе прогон и последичну хероизам који једини може да уједини и распали   елог човека у неодољив талас антијеврејске марксистичко-ционистичке револуције. До доласка Адолфа Хитлера,   ели људи света нису имали ништа, апсолутно НИШТА у смислу заједничког циља, заједничких хероја, заједничких мученика, светиња, имена и сим   ола. Али сада, након што су милиони младих немачких   елих мушкараца херојски   ацили своје драгоцене животе у првој правој   ор   и у историји за   елу елиту, коначно имамо крвљу натопљена светиња, сим   оле и мученике који су најосновнија ствар револуције.

Милиони подједнако драгоцених младих   елаца на супротстављеној страни,   орећи се за ђаволске комунистичко-ционистичке Јевреје, изгу   иће своје животе апсолутно ни за шта, осим ако ово не прихватимо. изванредну жртву крви и искористите је да осигурате да се никада више драгоцена   ела крв неће пролити   орећи се за Јевреје и црнце.

Machine Translated by Google

Ипак, и невероватно, срећни наследници свег овог саможртвовања и херојства – примаоци ових драгоцених крвавих застава и светих имена – од ацују своје наслеђе као „непрактично“.

„Никада не можемо по едити отвореним придржавањем националсоцијализма и свастике“, ови господа сла о о јашњавају. „Јевреји су научили људе да их превише мрзе“, додају. „Ако користимо свастику и превише отворено хвалимо Хитлера, аციће нас у затвор или у иће нас!“ И зар нису ацили СВЕ творце революције, укључујући јеврејске творце Црвене револуције, у затвору – и чак у ити неке од њих? Да ли ми, националсоцијалисти, тре а да удемо страшнији и кукавичкији од анде Јевреја? Управо прогон и крвопролиће које такви неодлучни ликови желе да из егну јесте sine qua non [нешто апсолутно неопходно или суштинско] наше по еде!

Ово нису празне речи. Лично сам доказао њихову истинитост овде у Америци, центру моћи светског јеврејства, тако што сам ио претучен, тако што сам одлазио у затвор и лудницу, гу ио своју драгу породицу и живео као животиња. За дванаест дана од данас, док ово пишем, поново се суочавам са затвором. Ове ствари су непријатне, па чак и срцепарајуће – али МОРАЈУ ДА БУДУ!

За две године сам се уздигао на водећу позицију у светској ор и за елог човека, почевши као сиромашан, непознат и неискоришћен самац попут милиона и милиона других – једноставно и искључиво зато што сам са захвалношћу и љуављу користио драгоцена имена и сим оле који су или окупани и натопљени таквим океанима крви и суза – свастику и име Вође, Адолфа Хитлера.

Привремени и листави политички успеси су увек лаки. Увек је једноставније и рже ставити улошке у јакну него месецима или годинама рада и зноја градити људске мишиће који ће попунити јакну. Већ педесет година постоји стални успон и пад „десничарских“ или елих покрета изграђених искључиво од уложака.

Подржавајући мајчинство, врлине и патриотизам итд., и из егавајући руталне изјаве о правој сврси таквих организација – која нужно мора ити истре љење

Machine Translated by Google

Комунистичко-ционистички непријатељи човечанства – велика јата плашљивих „патриота“, „конзервативаца“, па чак и неколико „тврдокорних“ антисемита могли и се окупити. Али ови људи нису привучени таквим покретом јер су толико распламсани револуционарним жаром да их једва могу о уздати да не нападну своје мучитеље на улицама. Уместо тога, придружују се „патриотском“ друштву како и у лажили своју грижу савести претварајући се да се оре против Јевреја и њихове издаје и терора оним што називају „паметним подземним методама“. Једном недељно на „митингу“ (приватном, наравно) осло ађају се своје потиснуте фрустрације з ог тираније Јевреја и црнаца, а затим срећно журе кући на још једну недељу профита, за ава и телевизије.

Такви Моћни Мишеви су ужаснути када се предложи да и можда тре ало да деле памфлете на улици или да пикетирају неки скандалозни пример јеврејско-комунистичке ароганције. А ако се разоткрију не само Јевреји какви јесу, већ и ови политички ескућници који црпе подршку и енергију за праву итку, ови хероји одговарају завичући да су агенти провокатори који раде на томе да их све разапну као гомилу нациста – што и, да није њиховог одвратног кукавичлука, иначе могли и ити.

Није задатак светске антијеврејске револуције да привуче и организује ове презрене подмукле изметнике, већ да их истјера са пута и из посла, где неће моћи да извуку из Покрета оно мало расположиве подршке за ескорисне „пројекте“, као што то раде годинама. Ништа не постиже тај задатак као свастика. Политички трутови, профитери, проститутке и кукавице еже подвијених репова са овог кукастог крста, као што ђаво са свете воде.

С друге стране, свастика има неодољиву привлачност за врсту смелих, одважних, ез рижних МЛАДИХ људи који су нам потре ни. У Америци, већина њих су једноставно мрзитељи црнаца з ог свог чистог инстинкта елог човека. Када схвате јеврејску улогу у срамотној ситуацији са црнцима, постају нацисти за неколико минута. Онда је то посао од само неколико месеци док и они не схвате

Machine Translated by Google

ду љи значај, идеализам и истински циљеви Покрета.

Али још важније од ових предности, крвљу натопљена свастика има натприродан ефекат на Јевреје. На крају крајева, то је само неколико црних линија – али она из ацује Јевреје из њиховог уо ичајеног лукавог и прорачунатог стања ума и чини их хистеричним и глупим. За њих, то нису само линије, већ страшна претња немилосрдним разоткривањем, рзом правдом и страшном осветом коју им њихова грижа савести говори да и те како заслужују. То је као слика електричне столице за прогоњеног у ицу.

Смирени, прорачунати Јеврејин је најопаснија звер на лицу земље. Користећи свој ђаволски, перверзни, али риљантни разум, Јеврејин је скоро савладао све нас остале. Али хистерични, вриштећи Јеврејин, ван се е од мржње и страха од казне за своје злочине, еспомоћни је кит у рукама прорачунатог националсоцијалисте.

То смо доказали више пута – када су јеврејски савети потрошили милионе долара да прошире вест међу Јеврејима да нас игноришу. Али хорде кривих малих грешника то не могу!
Када виде ту свастику и чују нас како хвалимо Адолфа Хитлера и описујемо гасне коморе за издајнике, постају вриштећи, дивљи гето Јевреји који су вечно дигли у ваздух своје по еде у последњем тренутку својим лудим страстима мржње и освете.

Резултат је крвоток политичког покрета: ПУБЛИКАТНОСТ! Упркос јеврејској доминацији свим медијима јавног информисања, парадирање свастика и националсоцијалиста на јавним улицама не може се сакрити или игнорисати, а да се не открије поента. Свакако могу да потисну вести.

Али онда превише људи схвати своју моћ штампе и цензура. А када млади Покрет успе да наметне о јављивање свог постојања на џиновским националним ТВ мрежама, у часописима, штампи итд. – то служи као јасан позив фрустрираним милионима који траже такав покрет. Само тако смо успели да контактирамо хиљаде људи широм света који никада раније нису или у ило каквој „патриотској“ униформи, али нису могли да одоле Америчкој нацистичкој партији и Светској унији...

Machine Translated by Google

Националсоцијалисти. [НАПОМЕНА: Командант Роквел је формално променио назив своје организације у НАЦИОНАЛСОЦИЈАЛИСТИЧКА БЕЛАЧКА ПАРТИЈА током своје последње националне конференције осо   ља у јуну 1967. године.]

Свастика и Хитлер, далеко од тога да су жрвнички камен, заправо су одговор на вечни про   лем деснице – новац!

Када немате новца за папир, сале за састанке итд. – што наша страна никада нема – можете изаћи на улице и марширати, делити домаће летке и пикетирати – за џа   е. Јевреји полуде, нападају – а ви онда имате   есплатно коришћење милионе долара вредних јеврејских телевизијских емисија, новина, часописа итд. Наравно, можете се искрварити и морати да седите у затвору неко време док се опорављате. Али то је мала цена коју тре   а платити за запањујуће резултате.

Поред   есплатног пу   лицитета који пружа отворену операцију као нациста, такође ћете открити да ће сама смелост те ствари привући младе   орце који су вам потре   ни, иако они не знају ништа и мање их занима политика посла. Диве се сирој хра   рости и одважности. Касније, када мало   оље упознају чињенице,   ориће се за идеале и   елог човека. Али до тада, ови вредни заштитници ваше сло   оде говора   ориће се само за   аве ради.

Пре свега, свастика ће вас спасити од фундаменталне грешке деснице – тај слатки разум ће променити свет и спасити нас од јеврејских тиранина.

Разум је још увек   е   а у људским пословима, драгоцени и редак развој који се налази у мутационим мозговима   есконачно мале мањине хомо сапиенса. Чак и неколико генија спосо   них да користе истински, независан разум готово су потпуно неспосо   ни да делују у складу са диктатом тог разума – што је један од разлога зашто толико њих завршава као неуспеси у свету који не цени њих нити њихов разум.

СИЛА, МОЋ, СНАГА владају светом, од осеке и плиме до одлуке вашег комшије да се придружи Ротарију. Само занемарљива мањина чудних људи мења мишљење као резултат у   еђења супериорним аргументом. Огромне масе, укључујући и масу

Machine Translated by Google

Данашњи „интелектуалци“ мењају мишљење само да и се ПРИЛАГОДИЛИ. Другим речима, умови огромне већине УВЕК се клањају најјачем мишљењу – мишљењу које доноси награде и из егава казну.

Десница испитује своје разлоге, аргументе и чињенице и налази их истинитим и до рим – какви год да јесу. Затим се огорче што комшијске немарности не могу да виде и цене ову исправност и, врло вероватно, из аце их из куће з ог проповедања „мржње“. Али тако ствари стоје. Немарности ће се залагати за ило које мишљење које им се чини да показује највише снаге и ВОЉЕ ЗА МОЋ. Оне су потпуно, езнадежно женске у свом приступу разуму и увек, УВЕК више воле снагу него „исправност“.

Када кажу „не“ нашој свастици и националсоцијализму, оне су само вечна жена која говори „не“, али мисли: „Ако прихватиш моје не, онда си сла ић и немаш право на моје услуге. Да видимо да ли имаш мушкости и снаге да ме НАТЕРАШ да кажем да!“

Они нас мрзе сада јер смо сла и и немоћни. Никакав разлог на свету их никада неће натерати да нас воле или наше идеје ни у ком о лику, ез о зира колико покушавамо да их улепшамо, док не ЗАСТВАРАМО ЊИХОВО ПОШТОВАЊЕ И ДИВЉЕЊЕ ЗБОГ НАШЕ ВОЉЕ, наше хра рости, наше снаге! Колико год глупи или, њихови инстинкти за мирис силе и снаге су и даље чисти, а покушај да се националсоцијалистичке идеје ПРОКРИНУ под маском „патриотских лига“ и других лепих, ез едних група врло правилно их од ија као поступке кукавица и подмуклих људи.

ДО ЂАВОЛА са подмуклим, ез еднијим приступима! Они нас прогоне подједнако као и директан, отворен приступ, и сваки пут нас осуђују на едан, подмукли неуспех. Ако ћемо ити последњи ели људи који су освојили свет; ако ћемо коначно ити савладани чопором пацова, хајде да се арем суочимо са смрћу наше расе као што су се наши преци суочили са својом смрћу – као ЉУДИ.

Немојмо се завлачити међу пацове молећи за милост или покушавајући да их надмудримо и претварајући се да смо и сами пацови!

Станимо на скелу историје – ако морамо да висимо – као

Machine Translated by Google

мученици Нирн ерга, високи и поносни! Да ли је живот тако сладак, да ли је удо ност тако драгоцена, а посао у јеврејској рачуноводственој кући тако свет да се ПЛАШИМО да згра имо моћну руку АДОЛФА ХИТЛЕРА која нам се пружа из наше славне прошлости? Поново, да
ДО ЂАВОЛА са шуњањем и ез едношћу!

Део је Јевреја да уду лукави и подмукли. Геније нашег народа је увек ила радосна снага, снажна одлучност, директност, мушка хра рост и ватрени херојство. Када Јевреји, својим економским тероризмом, затворима, насилницима и џелатима, уплаше елог човека да положи тољагу и подстакну га да покуша да надмудри јеврејску тиранију, Јевреји су потпуно осакатили некада снажног елог човека и осудили га на срамоту и пораз. Бели човек НИКАДА не може по едити подмуклим поступком!

У зору нордијске цивилизације, ниже расе су се грчиле у својим гру им коли ама и молиле: „Господе, спаси нас од еса људи са Севера!“ Управо је ТАЈ човек изградио западну цивилизацију. Ако цивилизација сада тре а да уде спасена од ројева дегенерисаних Јевреја, њихових кани алских саучесника и њихових неописиво изопачених ли ералних пријатеља, онда ће је спасити ТАЈ човек, НИКАД се не прикрада!

БЕЛИ ЧОВЕЧЕ! Иста гвоздена крв ваших моћних предака тече вашим венама! Висока фигура АДОЛФА ХИТЛЕРА пружа џиновску руку да вас подигне до МОЋИ која осваја свет! Довољно си се згрчио пред пигмејима! Сада УСТАНИТЕ! Пркосите пацовима и гамадима пред вашим ногама! Нека осете врх и пету ваше чизме! Згазите их!

Спавао си. Када устанеш и про удиш се, и када масе још једном виде како изгледа човек СИЛЕ, волеће те као што сада замишљају да те мрзе. Са искром националсоцијализма, коју је запалио Адолф Хитлер, која гори у твојим грудима, ти си непо едив! IN HOC SIGNO VINCES! У знаку свастике, ТИ ћеш по едити!

Придружите се херојима у Америци, Британији, Исланду, Данској и другим елим земљама који су подигли свети арјак свастике и ранили га својом крвљу. Он се уздигао из

Machine Translated by Google

пепео Берлина и никада више неће ити срушен. Станите са нама пред олтар Адолфа Хитлера и еле расе која осваја свет и заложите свој живот као што смо ми учинили, да поново унесете ред и правду западне, еле цивилизације у свет. Научимо издајнике, пацове и пигмеје још једном да се згрче од ужаса у својим коли ама и моле се: „Господе, сачувај нас од БЕСА ЉУДИ СА СЕВЕРА!"

Machine Translated by Google

за моје легионере ,

поглавље VIII, демократија против нације

Корнелију Зелеа Кодреану

Machine Translated by Google

у парламенту

Као резултат ових из ора ушао сам у Парламент; ио сам сам у усред непријатељског света. Недостајало ми је искуство овог парламентарног живота и таленат демократског говорништва које је пуно празне, али помпезне, листаве фразеологије, углађених гестова и велике дозе дрскости. Осо ине које помажу човеку да успе, да се уздигне, Бог ме није о дарио – можда да и ме спречио да удем у искушењу да се пењем на политичкој лествици.

Све време док сам оравио у Парламенту никада нисам прекорачио законе пристојности и поштовања према старијима од се е, па макар они или и моји највећи непријатељи. Нисам их исмевао, псовао, смејао се, или увредио ило кога, што је значило да нисам могао постати део тог живота. Остао сам изолован, не само з ог чињенице да сам ио један против других, већ потпуно изолован од таквог живота.
Једне вечери, прилично касно, када се већање лижило крају и клупе су иле готово празне, до ио сам реч. Покушао сам да покажем да је наша земља ила нападнута од стране Јевреја; да је тамо где је инвазија највећа, људска еда најстрашнија: у Мамурешију, да је почетак јеврејског постојања на нашем тлу наговестио смрт Румуна; да ћемо, како се њихов рој уде повећавао, ми умрети; да су, коначно, вође румунске нације, људи века демократије и политичких партија, издали свој народ у овој ор и стављајући...

се е у служ и великих националних или међународних финансија.
Показао сам да се у портфолију Марморош Бланк анке, тог јудаистичког гнезда завере и корупције, налази велики рој политичара којима је ова анка „позајмила" новац; господин Брандш, државни подсекретар 1 1 1.000 леја; Банца Таранеасца г. Давилиа, 4.677.000 леја; г. лунијан 407.000 леја; г. Мадгеару 401.000 леја; г. Филипеску 1.265.000 леја; г. Радуцану 3.450.000 леја; Банка Радуцану 10.000.000 леја; г. Пангал (шеф масонерије шкотског о реда у Румунији) 3.800.000 леја; г.
Титулеску 19.000.000 леја—сви су лидери у румунској јавности

Machine Translated by Google

живот. „Поред ових, постоје и други, веома много, али нисам могао да дођем до њиховог списка. Неко ме је прекинуо говорећи:“

„Ово је позајмљени новац, иће враћен.“

Одговорио сам: „Да ли ће ово ити враћено или не, не знам.“ Али вам кажем једно: када неко позајми новац из таквог финансијског извора, он је о авезан када дође до моћ, да је задовољи, или чак ако није на власти, да је подржи, али у сваком случају, да је не разоткрије када тре а да уде разоткривена“.

Затим сам прочитао списак из којег сам показао, уклањајући сваку могућност порицања, како је од рата румунска држава преварена за око 50 милијарди леја у демократији, најпоштованијем и најсавршенијем о лику владавине „народа од народа“! Руководство „демократије“ има основну идеју о сталној „контроли“ народа у којој је народ, велики контролор, током 15 година владавине опљачкан за аснословну суму од 50 милијарди леја. Затим сам изнео неколико критичких запажања у вези са демократијом.

На крају сам поставио седам захтева:

1. Захтевамо увођење смртне казне за преварне манипулаторе јавним средствима. У том тренутку ме је прекинуо господин Испир, професор на Богословском факултету: „Господине Кодреану, називате се е хришћанином, пропагандистом хришћанских идеала. Подсећам вас да је идеја коју сте управо изнели антихришћанска.“ Одговорио сам: „Професоре, када је у питању из ор између смрти моје земље и смрти лопова, више волим смрт лопова и мислим да сам ољи хришћанин ако не дозволим лопову да уништи моју земљу и да је уништи.“

2. Захтевамо истрагу и конфискацију огатства оних који су искрварили нашу јадну земљу.

3. Захтевамо да сви политичари за које се може доказати кривица да су радили против интереса наше земље подржавајући сумњиве приватне спекулације или на ило који други начин, уду изведени пред суд правда.

4. Захтевамо да се у удућности политичарима за рани управних од ора разних анака и финансијских

Machine Translated by Google

предузећа.

5. Захтевамо протеривање хорди немилосрдних експлоататора који су дошли овде да исцеде огатство са нашег тла и експлоатишу рад наших руку.

6. Захтевамо да се територија Румуније прогласи неотуђиво и непокваривo власништво румунске нације.

7. Захтевамо да се сви агенди за кампању пошаљу на посао и да се успостави јединствена команда која ће инспирисати целу румунску нацију једним замахом и једним умом.

То су или први напори да се јавно формулише неколико политичких мера које сам сматрао најхитнијим. Оне нису иле резултат неког дужег размишљања или идеолошког трагања, већ резултат тренутних размишљања о томе шта је румунском народу тада ило потре но, ез одлагања.

Шест месеци касније, појавило се неколико прилично популарних покрета који су у свом програму имали моје три почетне тачке:

1. Смртна казна,

2. Истраживање огатства и

3. Спречавање политичара да уђу у административне од оре – што је значило да су и други сматрали да су они неопходни.

Неколико запажања о демократији

Желим да на страницама које следе представим неколико закључака из мог свакодневног искуства на такав начин да их може разумети сваки млади легионар или радник. Живимо у
одећа, о лици демократије. Питам се да ли су до ри? Још не знамо. Али једну ствар видимо: тачно знамо да је део већих и цивилизованијих европских нација од ацио

Machine Translated by Google

ову одећу и о укли нову. Да ли су је скинули зато што је ила до ра? И друге нације улажу велике напоре да је скину и промене. Зашто? Да ли је могуће да су све нације
полудео? Да су само румунски политичари остали најмудрији људи на целом свету? Изгледа да у то аш не могу да поверујем.
Свакако, они који су их променили или који то желе да ураде, имају своје разлоге.

Али зашто исмо се авили туђим разлозима? Боље да се авимо разлозима који и нас Румуне навели да се осло одимо ове одеће демократије.

Ако немамо разлога да их од ацимо, ако су нам погодни, онда и тре ало да их задржимо, чак и ако и их цела Европа од ацила. Међутим, ни они нису до ри за нас, јер:

1. Демократија раз ија јединство румунског народа, делећи га на странке, уз уркавајући га и тако, разједињеног, излажући га суочавању са уједињеним локом јеврејске власти у тешком тренутку његове историје. Овај аргумент је сам по се и толико оз иљан за наше постојање да и представљао довољан разлог да ову демократију заменимо ило чиме што и могло да гарантује наше јединство: наиме нашим животом; јер наше нејединство значи смрт.

2. Демократија претвара милионе Јевреја у румунске грађане, чинећи их равноправним са Румунима и дајући им једнака права у држави. Једнакост? На основу чега? Живимо овде хиљадама година; са плугом и оружјем; са нашим радом и нашом крвљу. Зашто исмо или једнаки онима који су овде једва 100, 10 или 5 година? Гледајући на

прошлости, ми смо створили ову државу. Гледајући у удућност, ми, Румуни, сносимо сву историјску одговорност за постојање Велике Румуније; они немају никакву. Како и Јевреји могли ити проглашени одговорнима пред историјом за нестанак румунске државе? Укратко: немају ни једнакост у раду, жртвама и ор и који су створили државу, ни једнакост
одговорност за своју удућност. Једнакост? Према древној максими, једнакост значи неједнак третман неједнаких ствари. На основу чега Јевреји захтевају једнак третман, политичка права
једнаки онима Румуна?

Machine Translated by Google

3. Демократија није спосо на за континуитет у напорима. Подељена на странке које владају једну, две или три године, она није спосо на за осмишљавање и остваривање дугорочног плана. Једна страна поништава планове и напоре друге. Оно што је једна замислила и изградила данас, друга руши. У земљи којој је потре на изградња, чији је историјски тренутак управо та изградња, овај недостатак демократије представља претњу. Као да и се на фарми власници мењали сваке године, сваки долазио са другачијим плановима, укидајући оно што су претходници урадили, њихов рад само да и га следећи власник уништио.
сутра.

4. Демократија онемогућава политичару да испуни своју дужност према нацији. Политичар највеће до ре воље постаје, у демократији, ро својих присталица; он или задовољава њихове лични апетити или уништавају његову подршку. Политичар живи под тиранијом и сталном претњом из орног агента. Он је стављен у позицију да ира или одрицање од свог животног рада или задовољство својих присталица. А онда политичар задовољава њихове апетите; не из свог џепа, већ из џепа земље. Он ствара радна места, позиције, мисије, провизије, синекуре, све то оптерећује национални уџет који све више оптерећује све погнутија леђа народа.

5. Демократија је неспосо на за ауторитет. Недостаје јој моћ санкција. Странка, из страха од гу итка присталица, не примењује санкције против оних који преживљавају скандалозне пословне договоре који се мере милионима, крађу или проневеру; нити примењује ило какве санкције против политичких противника, како не и разоткрили њене сопствене сумњиве послове и некоректности.

6. Демократија је у служ и великих финансија. З ог скупог система и конкуренције међу различитим групама, демократији је потре но много новца. Као природна последица тога постаје ро великих јеврејских међународних финансија које га потчињавају су венцијама. На тај начин суд ина народа је предата у руке касте анкара.

Machine Translated by Google

ИЗБОР, СЕЛЕКЦИЈА, НАСЛЕДСТВО

Народ се не води по својој вољи: демократској формули; нити по вољи једне осо е: диктаторској формули.

Али према законима. Овде не говорим о законима које је створио човек. Постоје норме, природни закони живота; и постоје норме, природни закони смрти. Закони живота и закони смрти. Нација иде ка животу или смрти у зависности од поштовања једног или другог од ових закона.

Остаје једно питање на које тре а одговорити: Ко, у једној нацији, може разумети или интуитивно знати ове норме? Људи? Мноштво? Ако и то ио случај, верујем да је превише очекивано. Мноштво не разуме много једноставније законе. Они им се морају о јаснити поновљеним инсистирањем да и их разумели – да, чак и казном ако је потре но.

Ево неколико примера закона који су императивно неопходни за живот људи, а које мноштво разуме само са тешкоћама: да у случају заразне олести, олесни морају ити изоловано и потре на је општа дезинфекција; да сунчева светлост мора да уђе у домове, стога кућа тре а да има велике прозоре; да ако се стока оље храни и рине о њој, она даје више за човека исхрана итд. Ако мноштво не разуме или разуме само са муком неколико закона који су непосредно неопходни за његов живот, како неко може замислити да је то оно што у демократија мора ити вођена кроз саму се е, могла и да разуме најтеже природне законе; или да и интуитивно познавала најсуптилније и најнеприметније норме људског вођства, норме које пројектују изван се е, свог живота, својих животних потре а, или које се не односе директно на њу већ на супериорнији ентитет, нацију?

За прављење хле а, ципела, плугова, ављење пољопривредом, вођење трамваја, човек мора ити специјализован, зар нема потре е за специјализацијом када

Machine Translated by Google

Да ли је реч о најзахтевнијем вођству, вођству нације? Зар човек не мора да поседује одређене квалитете?

Закључак: народ није спосо ан да влада самим со ом. Њиме тре а да управља његова елита. Наиме, кроз ту категорију људи рођених у његовом наручју који поседују одређене спосо ности и специјалности. Као што пчеле одгајају своју „матицу", тако и народ мора одгајити своју елиту. Мноштво се исто тако, у својим потре ама, апелује на своју елиту, мудре државе.

Ко ира ову елиту – мноштво? Могли и се наћи присталице за ило коју „идеју", или гласови за ило кога ко се кандидује за јавну функцију. Али то не зависи од народног разумевања тих „идеја", „закона" или „кандидата", већ од нечег сасвим другог: од вештине појединаца да освоје наклоност мноштва. Нема ничег хировитијег и неста илнијег у

мишљења него мноштво. Од рата, ово мноштво је, редом, ило аверсканско, ли ерално, националистичко, национално-сељачко, јорганско итд., поздрављајући сваког, само да и годину дана касније пљунуло на сваког, тако признајући сопствену грешку, дезоријентацију и неспосо ност. Његов критеријум за из ор је: „Хајде да испро амо неке друге." Дакле, из ор се не врши према расуђивању и знању, већ хаотично и ослањајући се на срећу.

Ево две супротне идеје, једна садржи истину, друга лаж. Истина – од којих може ити само једна – се тражи. Питање се ставља на гласање. Једна идеја до ија 10.000 гласова, друга 10.050. Јесте
Да ли је могуће да 50 гласова мање-више одређује или пориче истину? Истина не зависи ни од већине ни од мањине; она има своје законе и успева, као што се видело, против свих већина, чак и ако су оне поражавајуће.

Проналажење истине не може се поверити већини, аш као што се у геометрији Питагорина теорема не може ставити на гласање мноштва како и се утврдила или порекла њена валидност; или аш као што хемичар прављење амонијака не захтева од мноштва људи да гласају о количинама азота и водоника; или као што агроном, који је годинама проучавао пољопривреду и њене законе, не мора да се о рати...
мноштво покушава да се у еди у њихову валидност њиховим гласањем.

Може ли народ да ира своју елиту? Зашто онда војници не и?

Machine Translated by Google

иза рати нај ољег генерала? Да и иза рао, овај колективни жири и морао веома до ро да зна:

а) Закони стратегије, тактике, организације итд. и

) У којој мери се дотична осо а, кроз спосо ности и знање, придржава ових закона.

Нико не може мудро ирати ез овог знања. Ако мноштво жели да иза ере своју елиту, нужно мора знати законе вођства националног организма и степен у којем кандидати за ово вођство одговарају по квалификацијама и знању тим законима. Међутим, мноштво не може знати ни те законе ни кандидате. Зато верујемо да водећа елита

Земљу не може ирати мноштво. Покушај ода ира ове елите је као да већином гласова одређујемо ко тре а да уду песници, писци, механичари, пилоти или спортисти једне земље.

Дакле, демократија, заснована на принципу из ора, ирајући саму своју елиту, чини фундаменталну грешку из које произилази целокупно стање неправде, нереда и еде у нашим селима. Овде дотичемо кључну тачку; јер управо из ове грешке демократске концепције могли исмо рећи да потичу све остале грешке.

Када се од маса захтева да ирају своју елиту, оне не само да нису спосо не да је открију и иза еру, већ штавише, уз неколико изузетака, ирају најгоре унутар једне нације.

Демократија не само да уклања националну елиту, већ је замењује најгорима унутар нације. Демократија ира људе потпуно лишене скрупула, ез икаквог морала; оне који ће платити оље, дакле они са већом моћи корупције; мађионичари, шарлатани, демагози, који ће се истаћи у својим о ластима током из орне кампање. Неколико до рих људи и се могло провући међу њих, чак и политичари до ре вере. Али они и или ро ови оних првих.

Права елита једне нације ила и поражена, уклоњена, јер и од ила да се такмичи на тој основи; повукла и се и остала скривена. Отуда фаталне последице по државу. Када држава предводи такозвана „елита" састављена од најгорих, најкорумпиранијих, најнездравијих које има, зар није дозвољено осо и да се пита зашто

Machine Translated by Google

Да ли држава иде ка пропасти?

Ево, дакле, узрока свих осталих зала... неморал, корупција и похота широм земље; крађа и пљачка државног огатства; крвава експлоатација народа; сиромаштво и еда у њеним домовима; недостатак осећаја дужности у свим функцијама; неред и неорганизованост у држави; инвазија странаца са новцем са свих страна, који долазе да купују анкротиране продавнице чија се ро а продаје за есцење. Земља је распродата на аукцији.

„Ко плаћа више?“ У крајњој линији, овда ће нас демократија одвести.

У Румунији, посе но после рата, демократија нам је, кроз овај систем из ора, створила „националну елиту“ романо-Јевреја, засновану не на хра рости, нити на љу ави према земљи, нити жртвовања, већ на издаји земље, задовољавању личног интереса, миту, трговини утицајем, огаћењу кроз експлоатацију и проневеру, крађу, кукавичлуку и сплеткама да и се савладао ило који противник.

Ова „национална елита“, ако настави да води ову земљу, довешће до уништења румунске државе. Стога, у крајњој анализи, про лем са којим се данас суочава румунски народ, од кога зависе сви остали, јесте замена ове лажне елите правом националном елитом заснованом на врлини, љу ави и жртви према земљи, правди и љу ави према народу, поштењу, раду, реду, дисциплина, поштено поступање и част.

Ко тре а да изврши ову замену? Ко тре а да постави ову праву елиту на њено место вође? Одговарам: ило ко осим мноштва. Признајем сваки систем осим „демократије“ за коју видим да у ија румунски народ.

Нова румунска елита, као и свака друга елита у свету, мора ити заснована на принципу друштвене селекције. Другим речима, категорија људи о дарених одређеним квалитетима које они затим о рађивати, природно се ира из тела нације, наиме из велике здраве масе сељака и радника, која је трајно везана за земљу и земљу. Ова категорија људи постаје национална елита која је предвиђена да води нашу нацију.

Machine Translated by Google

Када се може консултовати мноштво, а када се то мора? Тре   ало   и да се консултује пре великих одлука које утичу на његову   удућност, како   и се изјаснило да ли може или не може, да ли је духовно спремно или не да следи одређени пут. Тре   ало   и да се консултује о питањима која утичу на његову суд   ину. То је оно што се подразумева под консултацијама народа; то не значи из   ор некога...
елита од стране народа.

Али понављам своје питање: „Ко одређује свачије место унутар елите и ко процењује свакога? Ко успоставља селекцију и посвећује чланове нове елите?" Одговарам: „Претходна елита."

Потоњи не   ира нити именује, већ посвећује свакога на његовом месту на које се уздигао својим спосо   ностима и моралним вредностима. Посвећење врши поглавар елите у консултацији.
са својом елитом. Стога национална елита мора да се по   рине да остави наследну елиту да заузме њено место, елиту која се, међутим, не заснива на принципу наслеђа већ само на принципу друштвене селекције примењеном са највећом строгошћу. Принцип наслеђа није сам по се   и довољан. Према принципу друштвене селекције, који се стално освежава елементима из ду   ине нације,
Елита увек одржава снагу. Главна историјска грешка је   ила да тамо где је елита створена на основу
принцип селекције, следећег дана је од   ацио управо принцип који га је родио, замењујући га принципом наслеђа, чиме је освештао неправедни и осуђени систем привилегија кроз рођење. Управо као протест против ове грешке; за уклањање дегенерисане елите; и за укидање привилегија кроз рођење, рођена је демократија. Напуштање принципа селекције довело је до лажне и дегенерисане елите што је заузврат довело до а   ерације демократије.

Принцип селекције подједнако уклања и принцип из   ора и принцип наслеђа. Они се међусо   но поништавају. Постоји суко   између њих; јер, или постоји принцип селекције
и у том случају мишљење и глас мноштва нису   итни, или ова последња гласа за одређене кандидате и у том случају селекција више не функционише.

Machine Translated by Google

Исто тако, ако се усвоји принцип друштвене селекције, наслеђе не игра никакву улогу. Ова два принципа не могу ићи заједно уколико наследник не одговара законима селекције.

А ако нација нема праву елиту – прву која означава другу? Одговарам једном фразом која садржи неспорну истину: у том случају, права елита се рађа из рата са дегенерисаном елитом, лажном. И то, такође на принципу селекције.

Дакле, сумирајући, улога елите је:

а) Водити нацију према животним законима једног народа.

) Оставити за со ом наследну елиту засновану не на принципу наслеђа већ на принципу селекције, јер само елита познаје животне законе и може да процени у којој мери се људи прилагођавају склоности и знање о овим законима. То је као аштован који о рађује своју ашту и рине се да пре него што умре има наследника, замену, јер само он може рећи ко је међу њима

Нај оље је сарађивати са њим да исте заузели његово место и наставили његов рад.

На чему мора ити заснована елита?

а) Чистота душе.

) Радни капацитет и креативност.

ц) Хра рост.

д) Тежак живот и стално ратовање против тешкоћа са којима се суочава нација,

е) Сиромаштво, наиме до ровољно одрицање од стицања огатства.

ф) Вера у Бога.

г) Љу ав.

Питали су ме да ли је наша досадашња активност ишла у истом правцу као и активност Хришћанске цркве. Одговарам: правимо велику разлику између линије коју ми следимо и линије...
Хришћанска црква. Црква доминира нама са висине. Она достиже савршенство и узвишеност. Не можемо спустити ову раван да исмо о јаснили своје поступке.

Ми, кроз своје деловање, кроз сва своја дела и мисли, тежимо ка овој линији, уздижући се ка њој колико год носимо тежину својих телесних грехова и свог пада кроз прворођени грех.

Machine Translated by Google

дозволите. Остаје да се види колико се можемо уздићи ка овој линији кроз наше световне напоре.

Појединац, НАЦИОНАЛНИ КОЛЕКТИВ, НАЦИЈА

„Људска права“ нису ограничена само правима других људи већ и другим правима. Постоје три различита ентитета:

1. Појединац.

2. Садашњи национални колективитет, то јест, укупност свих појединаца исте нације, који живе у држави у датом тренутку.

3. Нација, тај историјски ентитет чији се живот протеже кроз векове, са коренима ду око укопаним у маглу времена, и са есконачном удућношћу.

Нова велика грешка демократије засноване на „људским правима“ јесте препознавање и показивање интереса само за један од ова три ентитета, појединца; занемарује други или га исмева, и пориче треће.

Сви они имају своја права и своје дужности, право на живот и дужност да не крше право на живот остала два.

Демократија се рине само о осигуравању права појединца.

Зато у демократији сведочимо огромном превласти. Појединац верује да својим неограниченим правима може да задира у права целог колектива, који мисли да може да погази.

и пљачкају; стога, у демократији, човек сведочи овој сцени разарања, овој анархији у којој појединац не препознаје ништа изван свог личног интереса.

Заузврат, национални колектив показује сталну тенденцију да жртвује удућност – права нације – за своје садашње интересе. Зато сведочимо немилосрдној експлоатацији и

отуђивање наших шума, рудника, резерви нафте, за орављајући да постоје стотине румунских генерација, наше деце која долазе после нас, а која такође очекују да живе и наставе живот

Machine Translated by Google

наша нација. Овај преокрет, овај прекид односа изазван демократијом представља праву анархију, нарушавање природног поретка и један је од главних узрока стања немира у данашњем друштву.

Хармонија се може поново успоставити само поновним успостављањем природног поретка. Појединац мора ити потчињен вишем ентитету, националном колективу, који заузврат мора ити потчињен нацији. „Људска права" више нису неограничена, већ ограничена правима националног колектива, који су заузврат ограничени правима нације.

Коначно, чинило и се да у демократији арем појединац који ужива толико права живи дивно. Али у стварности, и то је крајња трагедија демократије, појединац нема право, јер где је сло ода окупљања у нашој земљи, сло ода писања, сло ода савести? Појединац живи под терором, опсадним стањем, цензуром; хиљаде људи су

хапшени, неки у ијани з ог своје вере, као под најтиранскијим вођама. Где је „право сувереног мноштва" да одлучује о својој суд ини, када су скупови за рањени и када се хиљадама људи спречава да гласају, малтретирају, прете им смрћу, у ијају? Рећи ћете: „Да, али ови људи желе да промене Устав, ограниче наше сло оде, успоставе други о лик владавине!"

Питам: „Може ли демократија тврдити да народ није сло одан да одлучује о својој суд ини, да мења свој Устав, свој о лик владавине, како му се прохте; да живи са већим или мањим сло одама како му се свиђа?"

Ово је највећа трагедија.

У стварности, човек нема права у демократији. Није их изгу ио за до ро ит националног колективитета или нације, већ у корист политичко-финансијске касте анкара и из орних агената. Коначно, последња до рочинство за појединца. Масонска демократија се кроз неупоредиву перфидност маскира у апостола мира на овој земљи, док истовремено проглашава рат између човека и Бога.

Мир међу људима и рат против Бога.

Перфидност се састоји у коришћењу речи нашег Спаситеља „Мир

Machine Translated by Google

међу људима“ како   и се претворили у апостола „Мира“ док Га осуђују и приказују као непријатеља човечанства. Штавише, ова перфидност се састоји и у томе што се претварају да желе да спасу животе људи, док их у ствари воде у смрт; претварајући се да им спасавају животе од рата, осуђују их – ђаволски – на вечно проклетство.

Нација

Када кажемо румунска нација, мислимо не само на све Румуне који живе на истој територији, деле исту прошлост и исту   удућност, исту одећу, већ на све Румуне, живе и мртве,
који су живели на овој земљи од почетка историје и хоће
живети овде и у   удућности.

Нација укључује:

1. Сви Румуни који су тренутно живи.
2. Све душе наших мртвих и гро   нице наших предака.
3. Сви они који ће се родити као Румуни. Народ постаје свестан се   е када достигне свест о овој целини, не само о сопственим циљевима.

Нација поседује:

1. Физичко,   иолошко наслеђе – њено месо и крв.
2. Материјално наслеђе – тло њене земље и њена   огатства.
3. Духовно наслеђе које садржи:

а) Њен концепт Бога, света и живота. Овај концепт формира домен, духовно власништво. Границе овог домена одређене су хоризонтима до којих сеже светлост њеног концепта
досеже. Постоји земља националног духа, земља његових визија до   ијених откровењем или њеним сопственим напорима.

) Њена част која сија у мери у којој се нација током своје историје прилагођавала нормама које произилазе из њеног схватања Бога, света и живота.

ц) Њена култура, плод њеног постојања који је резултат њених сопствених напора у о   ласти уметности и мисли. Ова култура није интернационална, она је израз националног генија, крви.

Machine Translated by Google

Култура је интернационална колико год њен сјај може досегнути, али је национална по пореклу. Неко је направио лепо поређење: и хле и пшеница могу ити интернационални као потрошна ро а, али свуда носе печат земље у којој су расли.
Свако од ова три наслеђа има свој значај. Народ мора да рани сва три. Међутим, најважније је његово духовно наслеђе наслеђе, јер само оно носи печат вечности, само оно траје кроз све векове.

Стари Грци се не памте по својој физичкој форми – од ње није остало ништа осим пепела, нити њиховог материјалног огатства, ако су га имали, већ по својој култури.

Народ живи у вечности кроз свој поглед на свет, свој појам части и своју културу. Зато вође нације морају расуђивати и деловати не само према физичким или материјалним интересима народа, већ и узимајући у о зир његову историјску част, његове вечне интересе. Другим речима, не хле , већ част по сваку цену.

КОНАЧНИ ЦИЉ НАЦИЈЕ

Да ли је то живот?

Ако је то живот, онда средства која људи користе да осигурају да живот не ствар; чак је и најгоре до ро.

Стога се мора поставити питање. Који су принципи који воде народе у њиховим односима са другим народима? Да ли и тре ало да се воде животињским инстинктом, тигром у њима, као што се ри е понашају у мору или звери у шуми?

Коначни циљ није живот већ васкрсење. Васкрсење народа у име Спаситеља Исуса Христа. Стварање, култура, су само средство, а не сврха како се веровало, постизања ово васкрсење. То је плод талента који је Бог засадио у нашем народу за који морамо да полажемо рачун. Доћи ће време када ће сви народи на земљи васкрснути, са свим својим мртвима

Machine Translated by Google

и сви њихови краљеви и цареви, сваки народ има своје место пред Божјим престолом. Овај последњи тренутак, „васкрсење из мртвих“, је најплеменитији и најузвишенији ка коме се народ може уздићи.

Нација је, дакле, ентитет који продужава своје постојање чак и ван ове земље. Народи су стварност чак и у подземном свету, не само у овом.

Свети Јован, приповедајући шта је видео ван земље, каже:

„И граду не тре а сунце ни месец да светле у њему; јер га је слава Божија о асјала, и Јагње је светиљка његова. „И народи ће ходити у светлости његовој и цареви земаљски донеће у њу славу и част своју.“1

И опет: „Ко се неће ојати Те е, Господе, и славити Име Твоје? Јер си Ти једини свет; јер ће сви народи доћи и поклониће се пред То ом, јер су судови Твоји јавни.“2

Нама Румунима, нашем народу, као и сваком другом народу на свету, Бог је дао мисију, историјску суд ину. Први закон који човек мора да следи јесте да иде путем ове суд ине, испуњавајући своју поверену мисију. Наш народ никада није положио оружје нити напустио своју мисију, ма колико тежак или дуг ио његов Голготски пут. Чак и сада, пред нама се појављују препреке високе као планине. Питам се, да ли ћемо ми ити сла а и кукавичка генерација која ће, под притиском претњи, испустити из руку линију румунске суд ине и напустити своју мисију као народ на овом свету?

МОНАРХИЈА И ЗАКОН МОНАРХИЈЕ

1 (Апокалипса, 21, 23-24).

2 (Апокалипса 15,4).

Machine Translated by Google

На челу народа, изнад елите, налази се монархија.
Од ацујем репу лику.

Упознао сам неке монархе који су или до ри, неке веома до ре, друге сла е или лоше. Неки су уживали почасти и љу ав свог народа до краја живота, другима су одру љене главе. Стога,
Нису сви монарси или до ри. Међутим, сама монархија је увек ила до ра. Не сме се мешати човек са институцијом и извлачити погрешне закључке.

Може ити лоших свештеника; али можемо ли з ог тога закључити да Црква мора ити укинута, а Бог каменован до смрти?

Свакако постоје сла и и лоши монарси, али се з ог тога не можемо одрећи монархије. У пољопривреди повремено следи лоша година после до ре, или једна до ра и две лоше; ипак, никоме на свету није пало на памет да престане да се ави пољопривредом.

Да ли монарх ради шта му је воља, ио он велики или мали, до ар или лош?

Монарх не ради шта хоће. Он је мали када ради шта му се прохте, а велики када ради оно што мора. Свакоме
Бог је нацији исцртао линију суд ине. Монарх је велики и до ар када остаје на тој линији; он је мали или лош, у мери у којој одступа од ове линије суд ине или јој се супротставља. То је, дакле, закон монархије. Постоје и друге линије које могу искушати монарха: линија личног интереса или интереса класе људи или групе; линија страних интереса (домаћих или страних).
Мора да из егава све те линије и да следи линију свог народа. Стефан Велики је листао у историји 500 година, а Румуни га памте јер се савршено поистоветио са суд ином свог народа. Краљ Фердинанд, упркос притиску спољних интереса и утицаја, ставио се на линију суд ине нације; патио је са њом, жртвовао се раме уз раме са њом и по еђивао са њом. Управо з ог тога је он велики и

есмртни.

Machine Translated by Google

БИТКА КОД ТУТОВЕ, 17. АПРИЛ 1932.

Прошла су само четири месеца од из ора у Њамцу, а млада легијска војска упустила се у нову итку. Почетком јануара 1932. године, место конгресмена је проглашено упражњеним у Тутови. [Напомена: округ Тутова са Бəрладом као седиштем округа.]

Проценио сам ситуацију. На претходним општим из орима, до или смо само 500 гласова тамо. Округ је ио сла ; али су га уоквиривали јачи окрузи Ковурлуј, Кахул и Текучи, тако да смо могли лако да доведемо легионере.

Чинило ми се да исмо могли по едити, размишљао сам о утицају који и одјек нове по еде имао. Две узастопне по еде најмлађе генерације против свих политичких странака знатно и повећале њен углед у очима земље. Одлучио сам да се мој отац кандидује, јер ми је ио најпотре нији у покрету, како у парламенту, тако и ван њега за организацију и пропаганду. Из ори су или заказани за 17. март. 9. јануара сам послао манифест целом округу. Мој отац са првим из орним тимом стигао је 10. јануара. Затим су стигли тимови из Јашија, Текуча, Берестија и Кахула.

Током прве три недеље, рзина и хра рост малих легионарских снага покренули су струју симпатија у нашу корист широм целог округа. По лошој зими са о илним снеговима и хладним временом, политичке странке нису могле да излазе. Чекале су оље време. Али током овог времена, преко рда, кроз снег до појаса, кроз мећаве, легионари су путовали од села до села.

Почетком фе руара, ор а против непријатеља постала је тежа. Коалиција ли ерала, национал-сељака, луписта [Напомена: чланови странке др Лупуа] и кузиста суочила се са нама.

Machine Translated by Google

жестину какву никада раније нисмо срели. Влада је при егла истински терористичким мерама, а јеврејска штампа нас је жестоко напала.

Осетио сам потре у за новим појачањима, па сам послао последње резерве из Јашија, предвођене Тотуом. Нисам имао других осим у Букурешту, а њих нисам могао о ез едити з ог недостатка средстава. Зато сам сазвао састанак легионара и предложио херојски корак: да крену пешке од Букурешта до Бариада, на удаљености од скоро 200 миља, о јашњавајући им да и овај марш значио више за наша по еда него 100.000 манифеста. Само то и представљало велики херојски говор који су легионари упутили Румунима из Тутове.

Легионари су са одушевљењем примили мој предлог. Недељу дана касније, тим од око 25 људи, предвођен Стелескуом, Каратанасеом и Доруом Белимачеом, напустио је Букурешт пешке ка Тутови. На крају десетодневног марша кроз олујно време, стигли су у Бариад где их је целокупно становништво топло дочекало. Али прогон је ескалирао до напетости која је потресла живце. Господин...
Арџетојану, министар унутрашњих послова, послао је жандарме, пуковника Игната, са великим снагама и наређењем да легионари уду изнети из округа Тутова на носилима. Малим тимовима је ило немогуће даље напредовати. Зато сам формирао два јака тима под командом Виктора Силага и Стелескуа, који су, подржавајући једни друге, тре ало да напредују на линији Пуешти-Драгомирешти, подржавајући мог оца. Послао сам још један мањи тим у правцу Баћанија. Ова два су ила једина два правца која нису ила испитана. Чинила су североисточну половину округа.

Другу половину, јужну, адекватно су о рађивали мој отац, господин Д. Попеску, начелник округа, Виктор Силаги, Теодор Тилеа и Јон Антонију, са првим тимовима.

Два тима на северу су напредовала скоро 48 километара, орећи се са јаком хладноћом и завршивши са неколико рањеника, између осталих и Токуа. У северном делу округа дочекала их је велика контингентима жандарма. Тимови су се за арикадирали на тавану напуштене куће где су пружали отпор 48 сати ез грејања, хране и воде. На крају су успели да се повуку

Machine Translated by Google

кроз тежак ноћни марш, изведен у заиста херојским условима, само захваљујући Виктору Силагујевој тврдоглавој истрајности у охра ривању исцрпљених, изгладнелих и промрзлих легионара да последњи могући отпор.

Ово сироче, син румунског свештеника Силагуија из Кареји Мари, кога су Мађари у или 1918. године под трагичним околностима, орио се хра ро.

Коначно, ове тимове су окружиле надмоћније снаге, заро иле и одвеле у Баријад. Мој отац је ухапшен и затворен у пуковском затвору.

Трећи тим је потпуно десеткован у ици код Баћана. Тамо, у долини пре уласка у село увече, напао га је велики контингент жандарма. Вођа тима, легионер Ласкар Попеску, ударен пушком по глави, први је пао у несвест у локви крви. Остали легионари су од или да се повуку. Напали су голих груди, ез ичега у рукама, покушавајући да уђу у село.

Један по један, сви су падали у несвест. Последњи који је стајао, нападнут је сам. Под ударцима, пао је на колена, устао, поново напао. Пао је лизу својих другова. Читава екипа је лежала у несвести у локви крви. Одатле су их жандарми вукли кроз снег, више од миље до жандармског положаја у селу. У 1 сат те ноћи, коњаник је донео вест у Бариад о томе шта се догодило код Бачанија. Тим из Јашија, предвођен Тотуом, који је стигао у Барлад те поноћи, одмах је кренуо пешке да помогне својим рањеним друговима. Након ор е од 3:30 до 5 сати ујутру, током које су жандарми пуцали из свег оружја, легионари су заузели жандарски положај, проналазећи унутра, још увек ез свести и како леже на земљи, своје другове пале у ици код Бачанија. Однели су их у олницу у Барладу.

Али ствари се нису ту зауставиле. Јеврејство је покренуло огромну кампању у штампи, нападајући нас одвратним цинизмом и неправдом. Талас лажи, увреда, клевета, стигао је до нас. Сва политичка Групације су се ујединиле да нас из аце из итке.

Machine Translated by Google

ДРУГО РАСПАД ГАРДЕ МАРТ 1932

Шутирани од стране жандарма, нападнути од стране јеврејске штампе, погодило нас је ново распуштање Гарде наређено једноставном министарском одлуком. Иако смо или у оквиру савршене легалности, влада лорге-Арџетојануа, кршећи законе и Устав, произвољно је распустила Гарду. Наша седишта широм земље су поново заузета и закључана, штампарија у Јашу је затворена. Нападнути у штампи, или смо стављени у немогућу позицију да се не можемо ранити јер су нам све пу ликације иле суспендоване. У парламенту сам покушао да говорим, али ме је спречила ука већине, која ми није дозволила да се раним.

Међутим, кандидатура у Тутови није могла ити заустављена. Тим из Букурешта је из ачен из округа. Такође и остали, један по један. Наш тим из Јашија од око 30 играча, под Тотуовим вођством команда, док је ила одвожена у депо ради исте операције евакуације, про ила је кордоне и окупирала чекаоницу у којој је, за арикадирана, пружала отпор 24 сата, све док није угашен гасом. На крају је утоварен у воз и извезен из округа. У граду су остали само И раилеану, Нуту Есану и мој отац који је ухапшен. Прогон је потом прешао на села. Сељаци, школски учитељи и свештеници су хапшени и претучени; у њихове куће је провањено. Из ори су одложени за месец дана, до 17. априла.

Мој отац је пуштен. Старији легионари су потом дошли у град да се укључе у итку: Христаке Соломон, пуковник Кам уреану, Вентоник, Ифрим, отац Исихије, Печели, Потолеа итд. Распоредио сам их у различите секторе. Свако се ушуњао на свој положај под окриљем ноћи. Наши тимови из суседних округа поново су ушли у Тутову на неколико тачака. Тим Г. Костее је прешао Барлад.

Machine Translated by Google

река, вода им је допирала до врата, јер су сви путеви или патролирани; стигли су на ирачко место потпуно мокри.

Гласање је почело 17. априла ујутру и трајало је до касно у ноћ. 18. априла, у 5 сати ујутру, о јављена је легијска по еда: 5.600 гласова; Ли ерали: 5.200; Национал-сељаци:
4.000; остале групе: мање од 2.000; Кузисти: 500 гласова.

Ова друга легијска по еда, против коалиције свих румунских политичара, извојевана је захваљујући неустрашивости и гвозденој вољи легионара, њиховом херојству и крви, пркосећи...
препреке, увреде, ударци и прогони, изазвали су широм земље неописиво одушевљење.

НОВИ ОПШТИ ИЗБОРИ ЈУЛ 1932.

Мој отац је потврђен последњег дана парламентарног заседања. Али наш одмор је трајао само једну недељу, јер је влада лорге пала. Формирана је Национално-сељачка влада, на челу са
Господин Вајда.

Исцрпљени и физички и финансијски, ушли смо у нову итку. То је ио јун 1932. године. Још од 15. децем ра 1929. године или смо у сталној ор и: децем ар 1929. – април 1930. године
кампање у Ковурлују, Кахулу, Турди, Текучу; лето 1930, припрема, затим спречавање марша у Бесара ији, након чега је уследило моје затварање до те јесени; у окто ру и новем ру или смо у Марамурешу – те зиме поново затворени; пролеће 1931, ор е које су претходиле општим из орима; лето 1931, из ори у Њамцу; зима 1932, из ори у Тутови; и сада смо поново или пред општим из орима. Упркос свим тим ор ама, наставили смо организациони рад у остатку земље. Годину дана раније, пријавили смо се на из орне листе у 17 округа, ове године смо се пријавили у 36. Сви

Machine Translated by Google

политичке странке су се упуштале у исте свађе, пуне интрига, око именовања својих кандидата. То је трајало целу недељу. Али ја сам, сам, за једну ноћ средио све наше листе кандидата у 36 округа. Нико међу легионарима се не свађа око свог места на листи; ако ништа друго, тражи да уде последњи.

Тежак про лем за нас су новчана питања. Већина округа је успела да покрије своје трошкове од легионарских прилога. Други нису. Тре ало ми је 50.000 леја само да покријем из орне порезе. Ходао сам као у унилу до последњег дана. Про ао сам једно, про ао сам друго. Ништа.

Отишао сам код господина Нићифора Крајнића, директора Календара („Календара") у нади да ће можда имати новца, али узалуд. Својим часописом, који је излазио пет месеци, подржавао је нашу ор у, пратећи хра рост наших легионарских тимова корак по корак; међутим, није могао да нам помогне финансијски. Коначно, позајмио сам од Пихуа и Каранице, који су, трчећи код свих Македонаца, пронашли потре ну суму. Неколико жупанија је подржала жупанија Фокшани и Илристаше Соломон.

Кампања је почела. Нови прогон је задесио наше редове.

Будући да смо или раштркани на великом фронту, наши проређени редови су свуда или жестоко нападани. Легионари Савин и Попеску су рањени код Тигине. Код Барлада су десетине учитеља и свештеника одвучене у подруме и злостављане по наређењу господина Георгескуа-Барлада. Код Васлуја су наши мали тимови рањени. Такође код Подул-Илоаијеја и широм округа Јаши. Код Фокшанија, остарели Христахе Соломон, инжењер Бланару и још десеторо људи су нападнути по наређењу адвоката Неагуа од стране наоружаних група националних сељака у селу Вутурул. Легионари су пали на земљу рањени од стране тољагама и ножевима. Само један је остао на ногама као планина, Христахе Соломон, кога се тада нико није усудио да додирне. Бранио се жестоко, али је на крају пао насред пута, савладан ударцима. Тамо на земљи, претукао га је по глави тај звер који је увек правио питање – тада као што то чине и сада – законитости, цивилизованих метода, сло оде итд. Гарда је до ила 70.000 гласова, двоструко више него претходне године. Окрузи Кахул, Њамц, Ковурлуј

Machine Translated by Google

и Тутова, где се мој отац кандидовао, изашла је најјаче. Затим је уследио Кампул-Лунг са Мотом; затим Турда, Фокшани, Исмаил, Тигина. Освојили смо пет места, а сада морамо да донесемо одлуке да их попунимо. Остао сам у Кахулу, како их дозволио Нутуу Есануу да уђе у парламент. Одлучио сам да мој отац тре а да остане у Барладу како и дозволио Стелескуу, 25-годишњем студенту, да уђе у парламент; тако сам желео да охра рим омладину земље и дам јој...
стимулус. Међутим, поверење и љу ав коју сам показао овом младићу нису ми узвраћени. [Напомена: Аутор се овде позива на Стелескуове удућа издаја његових легионарских другова.]

У ПАРЛАМЕНТУ ЗА ДРУГИ ПУТ

Све време у Парламенту орио сам се против владе и њених мера које сам сматрао супротним до ро ити румунског народа, као што сам се, у ствари, орио и против свих претходних администрације које су се смењивале на челу државе. Земља није имала шта да очекује од свих тих влада. Ништа разумно за удућност нашег народа се тамо није ковало. Све
Мере и закони или су само нека палијативна средства која су из дана у дан продужавала горко и тужно постојање наше земље.

Када су у Гривити румунски радници стрељани по наређењу Министарства унутрашњих послова, згрожен до ду ине срца ставом прокомуниста унутар Национално-сељачке странке који су аплаудирали владиним потезима, изашао сам на говорницу и сматрао својом дужношћу да говорим следеће: „лоше је што су несрећни радници изашли на улице, али и ило горе да они и наш народ, суочени са неправдом која вапије до не а, не изађу, већ да резигнирано савију главу под јарм, остављајући земљу у рукама неких експлоататорских политичара. [Напомена: Аутор овде говори о штрајку радника у

Machine Translated by Google

Рафинерија Гривита у Букурешту 4. фе руара 1933. под Национално-сељачком управом.

Овде цитирам из званичног записника са ове седнице:

„Господине Корнелију Зелеа Кодреану... Господине председниче, колеге конгресмени! У име групе којој припадам, захтевам да се поред истраге коју о ично спроводе надлежни органи, спроведе још једна парламентарна истрага, састављена од представника различитих политичких група у овом парламенту. Захтевам ово јер сумњам у веродостојност изјаве господина министра унутрашњих послова; сумњам у то са веома до рим разлогом. 24. јануара, када су румунски студенти, националисти и хришћани, отишли на гро непознатог војника да поставе крст, Државна ез едност је процурила информацију новинама у Букурешту да је ту акцију организовала и финансирала Москва.“

„Ако информације које имате, у вези са Гривита афером, такође потичу из таквог извора, онда веома до ро разумем колико сте у праву што предузимате кораке ове природе као што сте учинили јуче и данас.“

(Аплауз са клупа „Гвоздене гарде“ и оних
Сељачка странка др Лупуа).

Друго, желим да кажем да се ја, као и сви људи здравог разума у овој земљи, не плашим комунизма или ољшевизма. Плашимо се нечег другог, чињенице да ти радници немају шта да једу; гладни су.“

(Аплауз са клупа „Гвоздене гарде“ и оних
Сељачка странка др Лупуа).

„Неки од тих радника зарађују само 1.100 леја месечно, а имају 5, 6, 7 деце.“

Др В. Лупу: „Тачно је.“

Господин Корнелију Зелеа Кодреану: „Имајући 5, 6, 7 деце, такве плате нису довољне ни за њихов свакодневни хле , ја се, с друге стране, плашим и нечег другог: њихове жеђи за правдом.“

Др Н. Лиипу: Врло до ро!

Корнелију Зелеа Кодреану: „Стога ћете морати да задовољите ове две потре е: глад и жеђ за правдом.“

Machine Translated by Google

(Аплауз из клупа „Гвоздене гарде“ и Сељачке странке др Лупуа) „и ова земља ће уживати у потпуном реду.“

(Састанак од четвртка, 16. фе руара 1933. Званични монитор 41 од 23. фе руара 1933.)

Једна од тешкоћа које коче парламентарне активности су хиљаде захтева упућених министарствима за неку врсту заступања. То представља праву казну за нас од стране наших ирача.

(1) зато што парламентарци морају да гу е већину свог времена задовољавајући ове захтеве. Овај систем је опасан по живот организације, јер паралише целу њену активност; може изгу ити целу итку. Морате напустити суд ину своје земље да исте служили својим присталицама. После неког времена приметио сам да међу онима који су ми долазили са таквим захтевима није ило легионара. Сви су или или професионални просјаци или специјално послати противници који су желели да нас парализшу.

(2) овај систем нас је довео у осетљив положај да идемо испред људи против којих смо се орили и тражимо услуге од њих. Из тих разлога сам лично од ио да интервенишем ни за кога. Током целог мог служења у Парламенту, нисам ништа тражио ни од једног министра.

Другу категорију чинили су они који су долазили да нас траже новац. Од стотина који су свакодневно куцали на наша врата, није ило легионара. Неки су или заиста олесни или су доживели несрећу, али неки су овај систем претворили у праву професију.

Коначно, наша група је ила мала организација, у формацији, у покрету, у сталној ор и. То је од мене захтевало посе но непрекидну пажњу на све непријатељске покрете; укључивало је откривање и од ијање непријатељских планова, освајање и организовање нових позиција, другим речима, стално осматрање, дању и ноћу, ојишта широм земље. Али пре свега другог долазио је надзор над легијском едукацијом како се не исмо про удили и открили да се постепено претварамо у политичку категорију моралне инфекције из које се не исмо могли извући и у којој и легијски дух умро.

Machine Translated by Google

Парламент ми је одузео време које ми је заиста ило потре но за вођство.

СТАЊЕ

ЛЕГИОНАРСКА ОРГАНИЗАЦИЈА

1932-1933.

У јесен 1932. и зиму 1933. легионари су могли да предахну. Три и по године ор е су иле завршене. Ова омладина је сада заслужила одмор. Прошло је скоро две године откако сам се настанио у Букурешту.

У Јашију, да ме замени, остао је Банеа, уз помоћ Тотуа, Кранганува, Таске и Стелијана Теодореску, да и се поза авио питањима у вези са студентима, штампаријом, нашим домом итд. Легионарска студентска група повећао се, сада чинећи више од половине милитантних студената.
У Клужу, здрав почетак ка организацији је постигао Баница До ре;
слично у Чернаутију са Лаурићем где је легионар
Живот је лепо цвео под духовним вођством професора Трајана
Браилеануа око кога су се окупљали професор Топа и други. У целој
Буковини легијска струја и
организације су расле под спосо ном командом ветерана и истакнутог
националисте Васила Ласинског. У Кишињеву су радили Тудорацхе и
Сергхие Флоресеу; У Орадеа Маре, лосиф Бозантан.

Млади који су одгајани у Братствима Крста или су спремни до тренутка када су уписивани на универзитет. Националистичке новине велике хра рости и одличног усмерења почеле су да излазе у Букурешту, „Calendarul“ („Календар“) под руководством господина Нићифора Крајнића и уз сарадњу шачице интелектуалаца на челу са професором Драгошем Протопопескуом. Ове новине су хра ро крчиле нови и широки пут у румунском интелектуалном свету, дуж хришћанског...

Machine Translated by Google

и националистичке линије. Чланци господина Краинића су посе но или права топовска ватра која је изазвала разарање у непријатељским редовима. Унутар студентског покрета у престоници, легионари су заузели прве линије. Трајан Котига је ио председник студентског центра, који је имао легијски од ор.

Преокрет се осетио међу интелектуалном омладином престонице. Њихове савести су иле заокупљене великим про лемима који су утицали на живот наше нације. Талентована група је гравитирала око нове ревије Акса („Осовина") са Полихронијадом, Војеном, Константом, придружили су се легијским редовима, док су се други истакнути младићи попут професора Васдеа Кристескуа, Васфијеа Марина, професора Вијадимир Дурнитреску, инжењер Виргд Јонеску, професор Раду Ђир, адвокат Попов, сликари Басара и Злотеску, сви веома талентовани и ентузијастични, радили су у складу са легионарском идеологијом.

Здрава македонска омладина, чиста као суза и хра ра, прилазила нам је све лиже. Међутим, сматрали смо да је неразумно да маса Македонаца у Четвороуглу [Напомена: Неколико округа у јужна До руџа коју је Румунија анектирала на крају Балканског рата 1913.] ити примљена у Гарду, јер исмо је, тако недавно насељени у земљи, изложили превише прогони. Македонска универзитетска омладина се, међутим, у целости придружила легијском покрету. На челу ове македонске омладине ила су тројица истакнутих културних људи: Папанаце, Цараница и Стерие Циумети.

Са првом двојицом сам се често консултовао, а о оје су имали дивно расуђивање поткрепљено еспрекорном чистотом и искрено, великом љу авља и хра рошћу.

Не верујем да је од 1931. године прошао дан, а да се нисмо срели са њима. Током овог времена прогона, сатима смо разговарали о ударцу за ударцем, неправди за неправдом, издаји за издајом. Свака вест о новом мучењу легионара ила је... нож који про ија наша срца.

Бол који смо трпели з ог свих злостављаних легионара мучио је наше душе; а посе но немогућност да видимо ило какву наду у правду.

Machine Translated by Google

Стерие Чумети је живео са мном дању и ноћу. Био је то младић велике праведности и псеће верности. Постао је главни лагајник Гарде. Свих својих дана – колико год их уде имао – мислиће само на Гарду, ринуће се и деловаће само за Гарду, неће живети свој живот ни за шта друго осим за Гарду.

На разним местима у земљи појавили су се и други вредни елементи: др Пантелимон, отац Јонеску Думиника, др Августин Бидијан у Си иуу; Отац Георгесцу-Единцти, духовни исповедник студената, орац ветеран, капетан Циулеи у Бацау, Аристотел Гхеоргхиу, такође ветеран, који је командовао у Рамницул-Сарату; у Бради, Јон Илијеску; у Констанци, Сеитан; отац Доара и Виктор Бар улеску у Валчи; професори Винтан, Генадие и Дума у Темишвару; и ветерани легионари, професори Николае Петраску, Хорија Сима, адвокат Јосиф Костеа, Колон и други, који сада имају командна места у разним деловима земље.

Букурешт је подељен на секторе [Напомена: Сваки од пет великих сектора носи име једне оје: зелени, жути, црвени, плави и црни.] и почели смо да се организујемо унутар њих. У зеленом и плавом сектору ила су два до ра човека, Николае Константинеску и Дору Белимаче, два јака карактера, два солидна ума, Дору Белимаче је ио један од најистакнутијих студената на Факултет књижевности; Николае Константинеску, поседујући угледно економско о разовање, ио је студент Трговачке академије. У рзо ће о ојица показати импозантне осо ине легионарске вере и хра рости.

Током овог периода, такође је створен први легијски чин од стране следећа наред а од 10. децем ра 1932. године:

А) Први виши чин, назван Легионарски командант, успоставља се у легијској хијерархији. С о зиром на њихову жртву, рад, херојство, веру, спосо ности и старешинство, следећи легионари су унапређени у чину, по а ецедном реду: Банеа Јон, докторски кандидат медицине; Белгеа Јон; Бланару Јон, инжењер; Думитреску Јон, свештеник; Ионесцу Андреи; Силаги Виктор, адвокат; Стелесеу Михаил, конгресмен; Тоту Николае, студент; Трајан Котига, студент; Танасе Антохи, занатлија.

Machine Translated by Google

Б) Сви легионари из серије 1927. и 1928. године који су положили завет и још увек су у активним редовима Легије, овим се унапређују у чин помоћника команданта Легије.

Потписао: Корнелију Зелеа Кодреану.

Остали, старији у годинама, премештени су у Сенат Легије и Врховни савет Легије.

Machine Translated by Google

Политички војник, други и трећи део, Дерек Холанд

Machine Translated by Google

ДРУГИ ДЕО:
ПОТРЕБА ЗА ПОЛИТИЧКИМ ВОЈНИКОМ.

Када се нација ватрено дигне у ор у за своју сло оду и част, увек је мањина та која заиста пали мноштво.

Пад Запада (Освалд Шпенглер)

На челу ор е против сила Зла које преплављују читав свет океаном Прљавштине, Корупције и Издаје налазе се разни националистички покрети Европе. У Британији једина организована снага је Национални фронт, али чак је и он направио прилично фундаменталне грешке седамдесетих година о томе шта је ило неопходно да се спасе наша земља. Дискусије су се увек водиле о томе да ли тре а да имамо марш овде или тамо; да ли тре а да се оримо на овим или оним из орима; да ли можемо нешто да учинимо да по ољшамо свој „имиџ“. Ове дискусије су иле отприлике једнако корисне као и расправа о томе ко може да има коју лежаљку на Титанику. Свакако, наше име је постало познатије, иако и се то постигло и другим методама; остаје чињеница да сво наше време, новац и енергија нису зауставили долазак ниједног јединог имигранта; нису зауставили затварање једне фа рике; нису зауставили силовање, физичко и духовно, наше домовине.

Наш неуспех је ио једноставан, али кључан. Нису нам потре не политике, доктрине или активности – колико год да су те ствари важне у целокупној политичкој шеми ствари – већ Нови тип човека који ће свакодневно живети националистичким начином живота, који ће деловати као светионик и инспирација оним сународницима Британцима око се е који очајавају з ог наше ситуације. Друге дискредитоване странке нуде политике и доктрине нашем народу већ дуго... генерацијама, али са каквим ефектом? За просечног Британца, зашто и НФ ио другачији од осталих? Ако желимо да успемо, морамо да ударимо у суштину ствари: нашем народу је потре ан пример некога ко практикује оно што проповеда. Тај пример називамо Политичким војником.

Шта је заправо Политички војник?

Ако погледамо највиши период европске историје, лако можемо идентификовати тип људи који отелотворују или изражавају дух

Machine Translated by Google

што је нашој нацији толико потре но.

У старој Грчкој постојали су Спартанци, строг, веома дисциплинован народ који је ушао у историју углавном з ог свог херојског држања у ици код Термопила. Управо овде су...
300 Спартанаца, предвођених својим краљем-ратником, Леонидом, суочило се са 100.000 персијских војника под вођством цара Дарија; далеко од тога да су се згрчили од страха пред тако огромним противницима, Спартанци су поносно певали своју ојну химну, Песму Касторову, а затим су погинули у ватри и крви. Иако су Спартанци изгу или, историја их памти.

У старом Риму, римски центурион је ио чије су војне вештине и посвећеност Вечном Риму, Pax Romana, довеле до изградње једног од нај ољих, до ро уређених царстава у светској историји и, као последица тога, оставиле нам толико тога за неговање у нашем наслеђу.

У средњовековној Европи постојали су хришћански крсташи чија је оданост идеалима аскезе и витештва толико отелотворила Европу, Источну и Западну, да се чак и данас „витешко понашање“ сматра високим о ликом хвале. Ове витезове, наднационалну заједницу састављену из једне културе, папа Ур ан II је описао као оне „спремне да пожуре где год из ије рат, доносећи ту ес свог оружја како и ранили Част и Правду“.
У нашем веку, можда најистакнутији пример политичког војништва ила је Румунска гвоздена гарда, Легионарски покрет, који је основао и о ликовао геније Корнелијуа Кодреануа.
Дух који је овај покрет створио ио је толико јак, толико свеприсутан да је за својих кратких 15 година постојања заразио читав народ.
Чак и данас комунистичке власти осуђују легионере, толико су уплашене њиховом духовном и инспиративном моћи – моћи која расте како мукотрпни рад марксистичке Источне Европе у ија све чега се дотакне.

Али Европа нема монопол на политичке војнике и сви народи и културе имају потенцијал да створе ову врсту човека, сваки прилагођен својим специфичним околностима. Узмимо на пример
Исламска револуционарна гарда у Ирану мула. Није неопходно сложити се са ило којим или свим њиховим циљевима да и се ценила и поштовала њихова хра рост. Њихова вера у своју ствар је толико јака да ће трчати кроз минска поља ненаоружани да и напали непријатеља

Machine Translated by Google

позиције; њихови идеали су толико свео ухватни да ће возити камионе- ом е у непријатељске логоре знајући до ро да је смрт неиз ежно. Да ли су у праву или не, није спорно, али је јасно да је ова моћ, овај презир према смрти, материјал од ког се постижу по еде. Ова моћ је покретала рат Јенкија.
машину из Ли ана – док су се америчке трупе ориле за сигурност посла, плате и пензије, њихови противници у Револуционарној гарди орили су се за идеал, независну,
Ирански Иран. Морамо научити да је моћ идеализма изван сваке мере.

Када погледамо неколико примера које сам навео, једна ствар ће већини читалаца ити одмах очигледна – наиме, да су сви они ратници, војници. Међутим, ило и потпуно
Погрешно је веровати да је овај аспект, војска, најважнији аспект, или чак један од најважнијих аспеката. Заједнички именилац који омогућава да се сви ови људи ставе у
Оно што их је о ележило у истој категорији, упркос њиховим очигледним разликама, јесте чињеница да су или инспирисани духовним и религиозним идеалом који је потпуно доминирао њиховим животима. Ништа није стајало између њих и тог идеала. Били су спремни да жртвују све и свашта за по еду свог Идеала. Да им је, из неког разлога, њихова Ствар ила ускраћена, њихови животи и престали да имају смисао, да...
имају икакав значај. Били су до ри ратници јер је у њима гореo пламен, ватра која се могла угасити само када издахну свој последњи, смртни дах. Био је то пламен који је њихов
непријатељи често нису поседовали нити разумели, али којих су се плашили и поштовали. То је тај пламен, тај ватрени дух, који морамо поново распламсати ако наша култура жели да има ило какву удућност достојну
име. Ако се испостави да је ово изван наших спосо ности, онда ће сва наша материјална достигнућа, наша наука и технологија, наша интелектуална величина ити откривена као потпуно ескорисна, за већину
Важна ствар у животу је воља за животом. Ако та воља недостаје у нашем народу, ниједан научник нити ило каква справа нас неће спасити.

Задатак Политичког војника је да промовише вољу за животом откривајући праву природу живота – за разлику од материјалистичке ноћне море овог века која се погрешно сматра „животом“ –
и живећи овај живот. Да и то урадио, Политички војник мора да прође кроз Духовну револуцију, унутрашњу револуцију која води, усмерава и прожима његов живот. Када се то постигне

Machine Translated by Google

У суштини, Политички војник ће процењивати све своје поступке према томе да ли унапређују Ствари или не. Он ће ити човек који не каже: „Шта је од тога за мене?“, већ човек који каже: „Шта могу да учиним да помогнем?“ За ову врсту Човека, одређене речи ће ити кључ самог значења Живота: Част, Правда, Самопоштовање, Искреност, Вера, Понизност, Саосећање, Љу ав.

Неће дозволити да се нападне његова част или част нације.
или поткопаван од стране недостојних; он неће стајати скрштених руку када се његов народ експлоатише, већ ће постати централна тачка у ори се за правду. Неће изгу ити самопоштовање и вредност тиме што ће постати зависан од спољашњих фактора попут дроге или пића, јер зна да ако поседује унутрашњу снагу која одржава живот
онда ће ити непо едив. Биће искрен у свим својим пословима, великим и малим, јер Националистички милитант води својим примером. Имаће потпуно, езусловно веровање у
праведност своје Ствари; он ће ити човек који ће се трудити до граница својих спосо ности да унапреди до ро ит свог народа и нације, али ће то чинити ез икакве помисли на хвалу или
пу лицитет. Остаће скроман знајући да су његови поступци ствар дужности инспирисане вишим начином живота. Биће подстакнут на акцију физичким силовањем наше прелепе земље и
уништење наше огате културе; његово саосећање ће ити такво да ће сла е и угрожене наше нације о ући својом огромном снагом. Његова љу ав ће ити чиста и освежавајућа, оживљавајућа и инспиришући свакога и све чега се дотакне.

Политички војник је човек кога одржава Вечни Идеал и који ће деловати позитивно у свим ситуацијама ранећи оно што је Истина, До ро и Истина. Никада у историји Европе потре а за атаљонима политичких војника није ила тако хитна, тако витална.
Редови наших непријатеља су огромни: анке, комунисти, масони, ционисти, капиталисти. Они имају новац и моћ; доминирају медијима; контролишу читаве армије кроз своју контролу над владама; у крвоток нације у ризгавају корозивне идеје које нас сла е, чине нас апатичним, чине нас лаким.

И шта имамо да се оримо против овога? Неколико хиљада патриота у свакој земљи Западне Европе. Немамо новца, немамо моћи, немамо утицаја, немамо медије о којима исмо могли да говоримо. Ми смо Спартанци,

Machine Translated by Google

Мало ројни. Они су Персијанци, Многи. Суочени са овом ужасном стварношћу, наши сународници, након што су проценили шансе, масовно напуштају ојно поље тврдећи о „неиз ежности“ ствари. „Не можемо по едити“, кажу. „Ствари су отишле предалеко“, кажу. „Можда комунизам неће ити тако лош“, кажу. Колико је само ио у праву Емрис ап Иван, велшки националиста из деветнаестог века, када је приметио: „Неиз ежно није висока кула Мудрих, већ само уточиште Плашљивих.“

Политички војник ће ову суморну стварност посматрати у потпуно другачијем светлу јер је идеалиста и реалиста. Идеал је циљ наше ор е; реализам је онај квалитет који диктира како нај оље можемо постићи тај циљ. Политички војник, процењујући оружје на о е стране, признаће да смо надјачани у сваком погледу осим у једном. Овај изузетак је наша вера, наш идеал, који нам је дражи од самог живота и који се не може застрашити, нити подмићити, нити мучењем искоренити. Ова вера је само сла о сећање, жар у већини наших људи – задатак је Политичког војника да распирује и подгрева овај жар док његово треперење не постане јаче и интензивније, док не постане есни пакао који гута наш народ и нашу земљу у потрази за...

Национална сло ода, социјална правда и истински сло одна Европа. Политички војник ће подстицати ентузијазам, другарство и посвећеност самим својим присуством. Он ће ити Светлост која помера границе Таме. Људи ће тражити његов савет; послушаће његов савет; са раће се и вратити у ор у јачи од најтврђег челика.

Сваког дана сведочимо цурењу крви из осакаћеног тела народа Европе. То је призор који само цинични или незаинтересовани могу да виде, а да их не потресе ду око саосећање и свети гнев. Лепа жена која је некада очарала свет својим интелектом, величином и живошћу сада лежи у јарку, онесвешћена од стране...

варварске хорде Суперсила. Само војска Политичких Војника настоји да је од рани од ујице жестоких удараца. Та војска је мала, њен задатак огроман, али се ори даље. Неће дозволити да наше наслеђе, култура, традиције и племените вредности уду самељене у прашину, заувек изгу љене, з ог кукавичлука већине. Ова војска се ори да по еди, али ако пораз тре а да уде пресуда

Machine Translated by Google

Суд ине, онда ће то ити итка до последњег човека, са мачем у руци – почаст достојна наших нај ољих предака.

А ако вас ездушни, проповедници „Уметности могућег“, нападну оптуж ама за „фанатизам“, сетите се речи Џона Џенкинса, сина на кога Велс с правом може ити поносан:

> „Рећи ћу три ствари о фанатизму: прво, да ако је истина да фанатик има снагу
> десет људи, то је неопходно јер се осталих девет људи не може узнемиравати. Друго, није увек тачно да фанатик не рачуна цену акције; ја сам постао фанатик јер нисам ио спреман да прихватим резултат неактивности. Коначно, ако Велс жели да преживи и да његова култура и наслеђе процветају, то ће се постићи само жестоком и непоколе љивом оданошћу Велсу изнад свега. „Све остало“
> укључује породицу, изгледе, каријеру, здравље, сло оду и сам живот, верујем, заправо знам, да Велс може инспирисати ову врсту фанатизма и да је тај фанатизам суштински катализатор потре ан да покрене већину људи.

Оно што Џенкинс каже о Велсу није ништа мање тачно и за друге ританске нације и њихове рођаке у Европи.

ТРЕЋИ ДЕО:
ПУТ ПОЛИТИЧКОГ ВОЈНИКА.

„Мораш марљиво да се и поставиш за циљ да на сваком месту и у свакој акцији, или спољашњем запослењу, удеш изнутра сло одан и господар се е и да све ствари уду под то ом, а не ти под њима.“ [3]

У Лозани, у Швајцарској, 1965. године, Марсел де Корте је направио следеће запажање: „Често чујем да се каже да то значи, схваћено као

[3] Подражавање Христу (Тома Кемпијски)

Machine Translated by Google

такви, нису ни до ри ни лоши. Признајем да ме ова тврдња з уњује, јер се питам где можемо пронаћи средства која су чисто средства, а да притом нису инертна, неупотре љива, непостојећа, можда подсећају на неку чудну направу Хита Ро инсона. Средство се никада не може сматрати таквим, осим искључиво у уму. Средство се увек разматра у односу на циљ."

Честа је тврдња модерног до а да „циљ оправдава средство", и то је тврдња коју превише националиста несвесно подржава. Као што јасно ставља до знања изјава Марсела де Кортеа, средства и циљеви су јединство, органски повезани и међусо но зависни у практичној политици. За патриоту, циљеви којима тежимо потпуно су у супротности са циљевима...
Еста лишмент, тако да ће и средства природно ити другачија. Методе које користе црвени или дронови великог изниса за успостављање својих режима терора националисти не могу легитимно користити ез наношења огромне штете и милитантима и њиховој ствари, тачки на којој је Кодреану изградио свој Покрет.

Узмимо на пример тактику тероризма – нешто што се мора разликовати од пуког политичког насиља или атентата –
Ово је потпуно страно националистичкој традицији јер је њен циљ, теоријски и практични, да улије страх широј популацији кроз неселективно у ијање о ичних људи мецима и ом ама.
Од ацујемо ову методу из до рог разлога што тражимо подршку народа како исмо по ољшали њихову суд ину, а то се тешко може постићи њиховим истре љењем! Такође је занимљива чињеница да „националистичке" групе које ово користе приступ – ИРА, анде Стерн и Иргун, ЕТА, реакционарне војне диктатуре Латинске Америке – управо су групе чије „националистичке" акредитиве сматрамо веома сумњивим. Ако проглашавамо да волимо свој народ и културу, какву могућу улогу у националистичкој политици могу имати методе које стварају страх и мржњу? Ако проглашавамо да је Апсолутна Истина нај лижа нашем срцу, како можемо у својим поступцима лагати и варати, а да не искривимо саму Истину коју смо намеравали да ранимо и унапређујемо? Нека нико не каже да ће ствари ити другачије после Националног Револуција, јер човек који не може да одржи своје принципе када је немоћан и нема шта да изгу и, тешко да ће их одржати када до ије власт и има све да изгу и.

Machine Translated by Google

Веж а, како кажу, чини мајстора, и то је нешто што морамо имати на уму сваког дана наших националистичких живота.
Путеви којима су наши противници ишли водили су их ка ро овласничким државама СССР-а и САД – ми идемо другим путем јер тежимо Националној револуционарној држави.

То не значи да не можемо ити дискретни у својим поступцима или да се ослонимо на окретност ума; управо супротно је случај.
Наши принципи налажу да се ослањамо на сваку жилу нашег ића - физички, ментално, духовно – истежући се до крајњих граница у унапређењу Ствари, истовремено одржавајући чистоту нашег Духа.
Превише је лако напустити своје принципе и вредности супротстављајући се притиску околности. Потре на је снага карактера, чврстина и отпорност да исмо се одупрли разарајућим идејама наших непријатеља који нам говоре да идемо лакшим путем. Тре а само једном да направимо компромис и већ смо на клизавој падини која води до издаје.
Наш пут није лак. Напоран је, аскетски је, то је предео крви, зноја и суза. Дан када престане да уде то, је дан када ће се Революционарни национализам издати.

Сада, разумевање односа између средстава и циљева није пука академска веж а, већ суштинска квалификација која одређује не само регрутовање политичких
Војници, али и како их тре а о ликовати у национално-револуционарне ратнике. То је услов за схватање зашто нам одређене методе никада неће ити прихватљиве. Погледајмо
регрутовање. У прошлости је ратничка елита ила чињеница свакодневног живота, и природна као сунчани дани и зелени пашњаци, али данас су у нај ољем случају романтична успомена. Стога, суров закључак са којим се морамо суочити јесте да ће људи попут вас – читаоци ове рошуре – морати да предводе пут, да постану политички војници који ће омогућити по еду.
Неки од вас ће се насмејати на ту идеју. Неки од вас ће се повући у страху од те идеје. Неки од вас ће признати да немате оно што је потре но. Нажалост, Бог, Суд ина, назовите то како год желите, одредили су да ви и ја морамо да се поза авимо овим застрашујућим задатком. Наши преци су се морали суочити са сличним ситуацијама и ми морамо црпити снагу из њиховог духа који нас подстиче. На темељу њиховог духа морамо подићи заставу Келтског крста и пркосити свима који су довољно глупи да изазову гнев ове нације.

А ако од ијете да удете ти ратници, коме може нација

Machine Translated by Google

окрет? Они са главама у пиву или кесици лепка? Они који траже „реалност“ у научнофантастичним видео снимцима или хероину? Они који гласно причају и дуго, који прете „Сумраком огова“, а ипак жале на неколико фунти у фонду или пар сати на састанку? Кретен на улици који мисли да су кратка леђа и окови, јефтино пиво и нови шешир принцезе Ди значење национализма? Пластични патриота, уржоаски трун, увек толико посвећен „зеленим и пријатним пашњацима Енглеске“, али не толико посвећен да не и жртвовао свој „патриотизам“ ако и то угрозило „углед“ који му дају комшије и пријатељи? Нико од нас не жели ову ор у, али дужност зове. Они који од ијају су једноставно кукавице. Политички војник може поштовати свог непријатеља, али може само презирати издајника и дезертера. А када им је право рођења ваше деце украдено и подељено...

непријатељи, хоћеш ли моћи да их погледаш у очи и кажеш да си учинио све што си могао?

Под претпоставком да имате хра рости и одлучности потре не за то, како постати национални револуционар? Ниједна два политичка војника не могу ити потпуно иста, иако ће их, наравно, имати. много тога заједничког. Разлике које постоје иће последица тога што смо појединци који поседују и снаге и сла ости. Ове разлике не морају нужно да нам представљају про леме; заправо, могу се окренути у нашу корист, јер ефикасна војска се састоји од различитих типова људи. „Сви поглавице, а ниједан Индијанац“ је подједнако ескорисно као и „сви Индијанци, а ниједан поглавица“. Неки од вас ће се појавити као вође, други као ратници, али сви ће ити витални за нашу Националну мисију.

Пут развоја, програм о уке, који кулминира рођењем Политичког војника јесте Крст положен на наша леђа. Управо ношењем овог терета, кроз ор у, полако – и мислим полако – стичемо квалитете који су нам потре ни. Постоје они који теже физичкој изврсности као свом највишем циљу у животу – они ће потврдити да се та изврсност не даје есплатно са сваким галоном ензина, већ је нешто што захтева напоран рад и много ола. На исти начин, постајање Политичким војником је ствар за активисте, а не за фотељске диктаторе или самозване Људи Суд ине.

Уз то речено, пут развоја је једноставан и логичан

Machine Translated by Google

у својој структури. У почетку циљате да постигнете само мале ствари, циљеве који ће вам, када се остваре, пружити самопоуздање и вештине за тежњу ка ам ициознијим циљевима. Најважније у овој фази је да удете искрени према се и, јер ако то не можете учинити, никада нећете ити искрени према својим колегама. Седите сами и након периода оз иљног размишљања, направите списак својих до рих и лоших страна, памтећи да из егавате екстреме претеране критике или самозадовољства. Када то урадите, иза ерите једна до ра тачка која се може развити и по ољшати, и једна сла ост ез које и вам ило оље. На папиру ово звучи изузетно лако, али у стварности то је итка титанских размера. Биће тренутака када ћете мислити да вам иде до ро, а онда ћете одједном пасти на ноге враћајући се старим навикама. Али немојте одустати или се о есхра рити неуспехом јер
Управо устајање са колена и поновни покушај развија вашу самодисциплину и вољу за успехом упркос свим препрекама. То је процес који ће за вас духовно учинити оно што Чарлс Атлас тврди да ће његови тегови учинити за вас физички! Срећу можете разумети само када разумете тугу, успех можете ценити само када сте искусили горак укус неуспеха. Ако не можете да превазиђете се е у малим стварима, показаћете се сасвим ескорисним у кризи. Када ствари постану заиста тешке у наредним годинама, када репресија уде насилна, систематска, тотална, желећете да знате да можете рачунати на своје другове у ор и, а они ће желети да знају да могу рачунати на вас. Душевни мир који ће ово поверење у друге произвести не може се преценити.

Дозволите ми да дам неколико практичних идеја о томе где да почнете, али запамтите да су то само општи примери који ће вас навести да размишљате у правом смеру.

Да ли гледате ТВ ноћ за ноћу? Ако је тако, смањите време да ово радиш зато што јеси
непотре но се излажући пропаганди наших непријатеља, ило да гледате документарац или сапуницу. Искористите своје време конструктивније и на начин који помаже Националној ор и. Прочитајте политичку књигу или часопис. Прошетајте селом или парком и уживајте у даровима природе. Урадите додатни део дељења летака или продаје новина. Организујте дискусиону групу код се е за неколико пријатеља или се укључите у локалне активности.

Machine Translated by Google

групе заједнице попут Удружења станара, Пријатеља Земље и тако даље и оре се за локалну правду.

Да ли пијете 4, 5, 6 или више пинти када сте напољу увече? Смањите на 2 или 3 пинте; не само да ћете попити више
новац који ћете ставити на располагање Врши, али ће вам се здравље знатно по ољшати. Осим тога, крсташи нису или познати по својој пивској хра рости!

Да ли много пушите? Ако јесте, смањите или још оље престаните. Само одржавате Велики изнис у послу штетећи свом здрављу. Биће тренутака када ћете морати рзо да делујете, а они који инсистирају на томе да поприме изглед хриптавог диносауруса тада ће морати да плате цену!

Да ли стављате одлазак на фуд ал или журку испред одласка на прославу Националног фронта? Ако је тако, научите да правилно поставите приоритете. Наравно, свима је потре на пауза од ор е, али запамтите да ако Национални фронт не успе з ог половичности његових чланова, то ће означити не само смртну пропаст нације, већ и саме оне сметње које сте сматрали тако важним.

Ако немате навику да читате, стекните навику и увек се подижите на више нивое. Знање је моћ и што више знате, већа претња постајете систему.
Дођите на партијске семинаре где ћете ити о учени у изради локалних летака који ће вам помоћи да промовишете националистичке идеје у вашој локалној заједници; где ћете ити учили штампи постера и мајица техником сито штампе; где ће вам наши предавачи о јаснити наше революционарне идеале једноставним речима и што ће по ољшати вашу спосо ност да у еђујете људе.

Овим стварима, и многим другим, странка вас може научити, али постоји широко поље за личну иницијативу: учите нове језике, посе но ако имате ирске, шкотске, велшке или корнволске корене; научите да возите, куцате, да говорите у јавности. Идите на вечерње часове да исте учили електронику, механику, стенографију или новинарство, или се авите неком физичком за авом попут дизања тегова или орилачких вештина. Постоји милион и једна ствар коју можете да урадите да исте се усавршили, ствари које ће вам пружити задовољство и помоћи да Циљ постигне по еду. Шта год да предузмете, одлучите да ћете истрајати до краја. Седење и нерадња је управо оно што се кретени у Парламенту надају да ћете урадити, јер им тиме много олакшавате посао.

Machine Translated by Google

За оне који су спремни да поднесу неопходне жртве да и постали Политички војници, мораћете да развијете одређене врлине:

СТРПЉЕЊЕ: зато што прелазак на позицију Политичког војника захтева време и прави труд и неће се десити за недељу дана или неколико месеци. То је посао који ће потрајати цео живот ако је циљ Савршенство.

СМИРЕНОСТ: јер како се државна репресија појачава, преживеће хладни, смирени и при рани, а не панични аматери.

САМОДИСЦИПЛИНА: зато што они који су господари се е, господари су своје ситуације.

Поседуј снагу која се не види, али је осећају и другови и противници.

СМИСАО ЗА ХУМОР: јер иако живот није прекривен ружама, није ни једна дуга мука. То је мало од о а. Развијте спосо ност да се смејете се и и својој ситуацији, и ићете трансформисани у спектралног орца који ће прогањати наше непријатеље.

Моћ смеха је недавно илустрована у Италији на суђењу 30 националистичких милитаната, милитаната чија је просечна старост ила 20 година. Суђено им је за кривична дела која и, ако се докажу, довела до... у многим случајевима на доживотни затвор, ови милитанти, невини пред Богом и људима, одржавали су нај оље националистичке традиције. Италијански медији и правосуђе су у потпуности очекивали да ће ови младићи седети тамо на оптуженичкој клупи, каменог лица, оз иљни, за ринути. Колико су само или разочарани док су ови другови, игноришући поступак, играли карте, смејали се и шалили једни с другима. Они Није их ило рига, а и зашто и? Четири године чекања на суђење, понуде за превремено пуштање на сло оду онима који и постали Супертрава – ипак нису одустали ни од трунке своје вере. Судија је захтевао да га схвате оз иљно и дочекан је урлицима смеха. Ово је права снага – она проглашава да сама Смрт нема моћ над њом. То је снага која ће нас учинити непо едивим, јер шта наши непријатељи могу да ураде осим овога? Древни Келти су ово исписали...

Machine Translated by Google

снагу претворити у пословицу: „Бори се за своју земљу и прихвати смрт ако је потре но, јер је смрт по еда и осло ођење душе."

Борићемо се за Енглеску Вилијама Берда и Томаса Талуса; за дивљу лепоту Корнвола и спокој Језерског краја. Боримо се за Велс – Земљу другова – не само за њену душевну књижевност и музику, већ и за херојски дух Овена Глиндура. Боримо се за Шкотску, њене висоравни и острва, њене аладе и ардове. Боримо се за Ирску, земљу парадокса: трагедије и комедије, хумора и кратког темперамента; за чистоту коју Г. К. Честертон овако каже: „Саме лажи Да лина и Белфаста су истинитије од истинитих истина Вестминстера."

Мало шта остаје да се каже док се суочавате са коначним из ором: Да ли ћете постати револуционарни ратник који се ори за националну сло оду или кукавица која ће се сагнути да пољу и прљаве чизме гнојног Система?

НЕКА КУКАВИЦА САМОЗА ГЛАВУ.

НЕКА РАТНИК ЗНА ДА ЈЕ ЊЕГОВА НАГРАДА ДОЂИ!

Machine Translated by Google

Националсоцијализам Биолошки поглед на свет Повл Х. Рис-Кнудсен

Machine Translated by Google

„У сваком датом тренутку постоји ортодоксија, скуп идеја за које се претпоставља да ће сви људи који правилно мисле прихватити ез поговора. Није аш за рањено износити ово или оно или друго, али се то „не ради“.“ Свако ко оспорава преовлађујућу ортодоксију ива ућуткан са изненађујућом ефикасношћу. Истински непопуларно мишљење готово никада не до ија поштено саслушање, ило у популарној штампи или у интелектуалним часописима.“ – Џорџ Орвел

Као националсоцијалиста, стално се суочавате са потешкоћама у вођењу смисленог разговора са осо ом која није националсоцијалиста. Често осећате да је такав дијалог потпуно немогућ и да живите у два потпуно различита света. Делимично, наравно, разлог за ову жалосну ситуацију лежи у пропагандној слици националсоцијализма као врхунца људске зло е коју су наши непријатељи створили у јавности. Међутим, младим људима оно што се догодило пре више од седамдесет година више није толико важно. Од најранијег детињства могли су да прате сву зло у и окрутност која је харала светом од „по еде хуманизма“ 1945. године, живописно представљену путем телевизије, и постоји веома охра рујућа тенденција међу младом генерацијом да има мање пристрасан став према животу и његовим разним про лемима него што је имала претходна генерација.

Као националсоцијалиста, стално се суочавате са потешкоћама у вођењу смисленог разговора са осо ом која није националсоцијалиста. Често осећате да је такав дијалог потпуно немогућ и да живите у два потпуно различита света. Делимично, наравно, разлог за ову жалосну ситуацију лежи у пропагандној слици националсоцијализма као врхунца људске зло е коју су наши непријатељи створили у јавности. Међутим, младим људима оно што се догодило пре више од седамдесет година више није толико важно. Од најранијег детињства могли су да прате сву зло у и окрутност која је пустошила свет од „по еде хуманизма“ 1945. године, живописно представљену кроз телевизију, и

Machine Translated by Google

Националсоцијализам, иолошки поглед на свет

Постоји веома охра рујућа тенденција међу младом генерацијом да имају мање пристрасан став према животу и његовим разним про лемима него што је имала претходна генерација.

Међутим, то не значи да млади људи уопште имају појма шта је заправо националсоцијализам, нити да показују много разумевања када им се то каже. Одрасли су у свету где су намерно отуђени од свих природних вредности и природних етичких норми и учено им је да је све релативно, и где је граница између истине и лажи престала да постоји, јер нема апсолута и све зависи од начина на који одлучите да на то гледате. У овом свету осло ођеном вредности, људи живе у менталном вакууму, потпуно ван контакта са стварним светом, његовим неумољивим иолошким законима и апсолутним моралним и друштвеним о авезама, и неиз ежно је да се националсоцијалистичка идеја доживљава као несхватљив страни елемент у таквом политичком и филозофском универзуму.

За разлику од данашњег ез рижног релативизма, где су све идеје – арем у принципу – подједнако прихватљиве и валидне, националсоцијализам представља неуморни напор да се пронађе апсолутна истина и да се та истина учини темељем људског друштва. За разлику од нејасних унцања есмислених фотељских филозофа и оријенталног мистицизма, националсоцијализам се заснива на здравом разуму и тражи своје аргументе у стварном свету, где разлику између истине и лажи и између до ра и зла одређују чињенице, а не пусте жеље и теоријске маштарије.

У том светлу, очигледно је да националсоцијализам мора од ацити концепције и моралне норме свих владајућих идеологија, а то, природно, доводи до јаза у разумљивости који је тешко премостити – једноставно зато што не постоји заједнички референтни оквир између националсоцијалиста и људи чије је размишљање одређено идејама садашњег поретка. Националсоцијализам једноставно значи апсолутну, неопозиву и ескомпромисну ор у против самих филозофских основа целокупног владајућег светског поретка. На наредним страницама покушаћемо да о јаснимо импликације овог суко а између садашњег поретка и система вредности иолошког погледа на свет.

Machine Translated by Google

Као што је вероватно јасно наведено на претходној страници, националсоцијалистичка идеја има врло мало везе са политиком у уо ичајеном смислу те речи. Националсоцијалистички покрет није једна од уо ичајених политичких организација, које само представљају неке групне интересе мање-више материјалистичке природе. Њихов циљ је једноставно да саставе политички програм који је довољно нејасан и празан да и привукао потре ну ирачку снагу за парламентарну платформу где њихови „иза рани представници народа" могу да присвоје што већи део колача за се е – а можда и чланове своје странке – на рачун остатка друштва.

Националсоцијализам је много више од овога – то је поглед на свет, комплетна филозофија живота, која покрива све аспекте људског постојања. Као присталица таквог погледа на свет, посматрате све феномене у друштву из једног истог угла, тако да сваки појединачни аспект постаје део јединствене целине, аш као што су ваша мишљења у свим о ластима одређена истим уједињујућим принципом који вам омогућава да разумете и о јасните све аспекте живота и његове мистерије. Дакле, поглед на свет је основа става његових след еника према религији, етици, политици, економији – и начина на који организују свој лични живот.

Наравно, националсоцијализам није једина филозофија живота која тврди да покрива све аспекте постојања. Други примери су, на пример, све религије, које у принципу дају свакоме ко у њих верује смернице за понашање и ставове у свакој животној ситуацији. Данас су, међутим, религије принуђене на компромисе у очајничком покушају да премости рзо растући јаз између верских догми и стварности. Током последњих 500 година, овај јаз је довео до стално растуће секуларизације хришћанских земаља у старом свету, а такође је натерао вестернизоване владе већине исламских земаља да напусте строгу верску структуру друштва у корист капиталистичког или комунистичког материјализма.

Пример друштва које је кренуло у супротном смеру и радикално наглашава јединство између политике и религије је Хомеинијев Иран, а данас постоје фундаменталистичке групе широм муслиманског света и шире које се оре за успостављање средњовековних друштава заснованих на слову Курана. Други пример је Израел, који се заснива на верском веровању да је

Machine Translated by Google

Јевреји су „Божји иза рани народ“ и имају ожанско право на територију коју полажу правом од Арапа, где посе но најортодоксније групе сходно томе од ацују и најмање одступање од талмудског закона. Овај закон је производ старог номадског друштва и немогуће га је применити на модерну индустријску државу, што доводи доројних типично семитских конструкција како и се зао ишла строга верска правила око, нпр. Су оте и Шмите-године, где и сва земља тре ало да лежи угар, али не лежи!

Сличне методе се могу видети у арапским земљама, где се Рамазан често мање-више трајно укида јер су земље „у рату“ са сиромаштвом. Сви такви покушаји „варања“ јасно показују да су ови погледи на свет потпуно неадекватни као водиље у савременом свету са његовом западном технологијом –
и да нису или довољно јаки да спрече своје след еника да желе овај нови живот, који није део њихове културе већ резултат успешног паразитизма. Разлог за овај неуспех је једноставно тај што су ове религије засноване на слепој вери, а не на стварности.

Наравно, по ожни хришћани имају исту жељу да сачувају Би лију као врховни ауторитет и средиште за свако размишљање. Стога, Католичка црква стално покушава да повећа свој утицај на развој друштва у традиционално католичким земљама попут Пољске, Ирске, Италије, Шпаније и Латинске Америке – а да и то учинила, мора да стекне политичку моћ. Њена главна сла ост је, међутим, многа унутрашња неслагања око тога како и овај циљ тре ало постићи и које делове хришћанске доктрине тре а нагласити. Такође у Северној Америци, хришћанство ужива веома важан политички утицај који никако не тре а потценити – иако је у опадању – а у Европи већина земаља има хришћанске политичке странке које покушавају да ојачају такозване хришћанске вредности као део свог политичког програма. Међутим, религија као таква игра веома скромну улогу у овим странкама – једноставно зато што је хришћанство изгу ило свој утицај на људе – ако га је икада имало. Некако, увек се осећало као страна идеја међу људима са Севера, а њихово тумачење је често ило веома нехришћанско. Данас је сведено на анахрони реликт. У Данској, на пример, око 95% становника су чланови лутеранске државне цркве. Међутим,

Machine Translated by Google

Само 2% иде у цркву, а још мање тврди да верује у ту доктрину. Као духовна снага у народу хришћанство је мртво.

Међутим, марксизам је такође филозофија живота, која представља поглед на свет који управља свим аспектима људског живота, док се све остале политичке идеје у нашем делу света углавном концентришу на ситне административне и економске про леме. Ове идеје су ла аво повезане са одређеним фундаменталним ставом према животу уопште и односу између појединца и друштва, али што се тиче духовних потре а човека, оне су – у принципу – потпуно нео авезне. Оне не искључују никакву верску припадност – напротив, увек истичу потпуну верску сло оду и тврде да религија и политика немају никакве везе једна са другом и да их тре а држати одвојено – као да је религија нешто неважно у поређењу са политиком. Дакле, чланови свих ових ли ералних или конзервативних партија могу ити хришћани, Јевреји, муслимани, атеисти или удисти. Њихово верско уверење се сматра потпуно ирелевантним за њихов политички рад. Уједињени су у покушају да реше неке прилично до ро дефинисане практичне про леме у државном апарату, али могу имати потпуно различите духовне циљеве. Као што је горе поменуто, ова фрагментација је заиста неспојива са природом религије, али је верске заједнице морају мање-више невољно прихватити ако желе да уопште остваре ило какав утицај на друштво.

Права филозофија живота попут националсоцијализма нема апсолутно никаквог места за такво атомистичко цепање живота на различите одељке који нису међусо но повезани. Националсоцијализам је у стању да реши све практичне про леме у друштву применом принципа своје фундаменталне филозофије, а његовим след еницима није потре ан никакав страни елемент да и задовољили своје духовне потре е. Сам националсоцијализам даје потпун одговор на свако питање које човек може поставити. Опште је позната чињеница да се религије заснивају искључиво на вери – нешто што са поносом признају! Дакле, постојање Бога, Безгрешно зачеће, Васкрсење, Други долазак итд. су све ствари које не можете доказати – осим, наравно, ако не прихватите Бога као аутора Би лије, још једна ствар у коју једноставно морате веровати – упркос свим доказима које имате о супротном. Ако не верујете ез доказа, сумњичави сте – аш као сумњичави Тома, који је – очигледно као најинтелигентнији од ученика – желео доказ да је човек у

Machine Translated by Google

испред њега је заправо ио разапет. Насупрот овом поносу з ог незнања, и марксизам и националсоцијализам тврде да се заснивају на научној истини. Марксизам је, међутим, измишљен иза стола, препуног учених, филозофских књига – али ез икаквог контакта са стварношћу или науком, штавише. Пажљивијим погледом, марксизам је подједнако заснован на вери као и свака религија – наиме на потпуно ненаучном веровању да су сва иолошка ића која ходају на две ноге и немају перје створена једнака, и на подједнако апсурдној идеји да су услови производње одредили историју на исти начин као што се тврди да је окружење – а не гени – оно што одређује развој појединца. Ово је, наравно, стављање кола испред коња. Не тре а много интелигенције да се схвати да је у стварности човек тај који је формирао своје окружење – и успоставио друштвени поредак, укључујући и услове производње – а не о рнуто.

За разлику од свих ових других филозофија, националсоцијализам никада није измишљен – он је изведен из вечних Закона природе, који постоје колико и универзум и који управљају свим животом од настанка првог примитивног организма. То је лепо и јасно изразила Савитри Деви, позната покојна националсоцијалистичка филозофкиња, у својој књизи „ Муња и сунце“:4

> „У својој суштини, националсоцијалистичка идеја превазилази не само Немачку и наше време, већ и аријевску расу и само човечанство и ило коју епоху; она у крајњој линији изражава ту мистериозну и непогрешиву мудрост према којој...“ Природа живи и ствара: езлична мудрост прашуме и океанских ду ина и сфера у тамним пољима свемира; и слава Адолфа Хитлера није само што се вратио тој ожанској мудрости, већ што ју је учинио практичном политиком о нове светског о има.

Другим речима, националсоцијализам није измислио Адолф Хитлер. Он је свесни израз фундаменталних закона

4 Савитри Деви, Муња и сунце (издање Вевелс уршке архиве), стр. 168

Machine Translated by Google

Природа управља нашим животима. Заснована је на есконачној љу ави према стварању у свој његовој разноликости, ду оком, езусловном поштовању мудрости природе и ватреној вољи да се очува живот онакав какав је израстао из те мудрости. Једини начин да се то учини јесте да се организује људско друштво у складу са овим фундаменталним законима. Стога је ити против националсоцијализма једнако апсурдно и нелогично као што и ило противљење закону гравитације или чињеници да је Земља округла! Националсоцијализам заправо није ништа друго до примена физичких и иолошких закона на политичке, економске, друштвене и верске о ласти људског живота на исти начин као што се данас примењују на технологију. У том светлу, националсоцијализам је истински научан – за разлику од ило ког другог погледа на свет. Не жели да стварност прилагоди ило каквим унапред створеним теоријама, већ да теорије прилагоди стварности. Нове епохалне научне прекретнице и се тако одмах одразиле у практичном животу националсоцијалистичке заједнице.

Наравно, понекад исмо можда желели да су неки од ових Закона или мало другачији, али нужно морамо прихватити да и их ило немогуће променити. Закони природе не могу се укинути или изменити гласањем у Генералној скупштини Уједињених нација, Конгресу САД или ило ком другом националном парламенту! Можда и све ило лакше да су сва људска ића и све расе створени једнаки и да није ило наследних фактора који управљају и ограничавају наше индивидуалне могућности развоја. Међутим, то није случај, и нема апсолутно никакве шансе да се ова чињеница промени пустим жељама, тј. радећи као да ови Закони не постоје. Градити друштво на таквим сновима је смртни грех који може имати само катастрофалне последице.

Ове последице се превише јасно виде када погледамо друштва која су изградили наши непријатељи на Истоку и Западу. Једногласно, они називају националсоцијализам „Јеванђељем зла“ – док сами владају светом на ивици економске и моралне катастрофе, светом погођеним инфлацијом, незапосленошћу, криминалом, есмисленим насиљем, злоупотре ом дрога, загађењем, порнографијом, корупцијом, глађу и еколошким катастрофама – светом који је доживео само шеснаест дана мира од 1945. године и где су езројни милиони људи поклани у истом периоду. И над овим туро ним светом

Machine Translated by Google

ле ди страшна претња нуклеарног рата који ће уништити сав виши живот на Земљи.

Није ни чудо, заиста, што човек живи у сталном страху од онога што му следећи дан спрема! Нажалост, овај страх и езнађе су најраспрострањенији у аријевском делу света, где су декаденција и морално пропадање најнапреднији. Овде су људи потпуно отуђени од свих здравих и природних вредности и претворени у езумне зом ије, чије се анксиозности смирују материјалним огатством – у сталној трци против економског хаоса. Упркос свим материјалним лагодетима модерног света, ови људи нису ни срећни ни задовољни. Потпуно им недостају идеали и ентузијазам и изгу или су сваку веру у удућност. Аријевац једноставно није вољан да доводи децу на овај свет. Пошто не види удућност, он више воли луксуз тренутка него очување своје расе и културе. Он покушава да о ез еди се и што удо нији живот у овој септичкој јами, а његова једина нада је да се неиз ежна катастрофа неће догодити за његовог живота. Тако, он пасивно посматра како земљу његових предака полако али сигурно преузимају ванземаљци, који још не схватају да крај елог човека значи крај целе цивилизације какву познајемо.

Ово је Златно до а које су наши непријатељи о ећали свету 1945. године – ово је оно што су успели да изграде за седамдесет година колико имају апсолутну власт. Под овим околностима, изгледи за удућност су свакако мрачни. Међутим, не мора ити тако. То што је свет у тако злоко ном стању искључиво је резултат потпуног човековог непоштовања закона природе.

ᛉ

Као националсоцијалиста, неиз ежно се осећате као неко са друге планете када једном схватите природу садашњег поретка. Не можете имати никакве везе са овим системом и сама свакодневна ор а да се одржите у животу у оквирима овог друштва мора изгледати као узалудно гу љење времена. Као националсоцијалисти, замишљамо потпуно Нови светски поредак, заснован на „непоколе љивој мудрости према којој природа живи и ствара“. Само унутар таквог новог светског поретка живот може дугорочно опстати на овој планети. Међутим, да и се успоставио овај Нови поредак, човек мора да прихвати да

Machine Translated by Google

Он није уздигнут изнад Природе. Човек није господар стварања већ интегрални део тоталитета Природе и подлеже потпуно истим законима као и сви други живи организми. Исто тако, мора прихватити и научно доказану чињеницу да су људске расе различите – не само по свом спољашњем изгледу већ и по својим менталним и интелектуалним карактеристикама – и, коначно, да су сва људска ића јединке створене неједнаке и да су њихови животи углавном одређени наследним факторима, а не њиховим природним окружењем.

Ово, наравно, може изгледати „неправедно“, али једна од ствари коју човек мора да препозна јесте да у природи не постоји концепт правде у смислу који о ично примењујемо на ову реч. Као људска ића можемо – и тре ало и – да организујемо друштво изграђено на правној и социјалној правди, јер сви чланови друштва имају корисну функцију и стога могу захтевати једнаку заштиту пред законом и ез едност од економске експлоатације. Ово је део ез едности која је неопходна и природна у организованом друштву – заправо, то је део самог разлога зашто су се људи авили успостављањем ста илних друштвених структура, з ог чега су желели ову ез едност.
Међутим, не можемо створити иолошку правду – аш као што не можемо створити иолошку једнакост. Са људске тачке гледишта, увек ће изгледати изузетно неправедно што неке људе нападају ужасне, олне и неизлечиве олести у младости, док други могу уживати у до ром здрављу до стоте године –
такође, чак и ако онај ко умре у двадесет петој години има далеко веће менталне дарове и могао је човечанству дати много више него онај ко доживи старост. Без о зира на то шта мислимо о томе, тако је – упркос свим нашим медицинским вештинама – и човек мора да научи да прихвати да Природа не признаје наш концепт правде и да сваки покушај увођења неке врсте ожанске правде у удући живот мора ити од ачен као апсурдан покушај екства од стварности.

У вези с тим, непријатељи националсоцијализма често тврде да је иолошка концепција људске природе, која је сама основа националсоцијализма, „неетична“. На то можемо само одговорити да је такозвана „етика“ ових противника неморална, јер се заснива на нормама и вредностима које нису утемељене у природи. За националсоцијалисте постоји само једна истина:

Machine Translated by Google

Закони природе, и све што није у потпуности у складу са овом истином је апсолутно 100% погрешно!

То, наравно, значи потпуно од ацивање хришћанства, чији је неприродни дуализам сама основа преовлађујућег „моралног" кодекса – такође и тамо где је овај кодекс прикривен под ли ералном/ хуманистичком или марксистичком етикетом. Према хришћанству, човек ужива веома посе ан положај међу свим створењима поседовањем ожанске душе. Ова душа је универзална и не иолошка. Она се не разликује од расе до расе или од појединца до појединца, и не зависи од интелигенције или ило ког другог менталног или физичког квалитета појединца, нити је наследна или на ило који други начин под утицајем Природе. Управо та душа чини све људе једнаким у очима Бога, ез о зира шта раде или шта су, све док верују у Њега. За хришћанина, говорити о човеку као производу иолошких фактора је „омаловажавање". Према хришћанству, цео човеков живот је стална ор а између ожанске душе (духа) и „материје", тј. Природе, или – на личном нивоу тела, које представља Зло и мора ити поражено да и се стекао вечни живот у недефинисаном рају на о лацима (или на земљи после Армагедона). Живот на земљи је само припрема за онај удући живот – или у Аврамовом наручју или у паклу, све у зависности од тога колико су људи или успешни у ор и против своје иолошке природе. Сам по се и, живот на земљи је ез икакве вредности, само долина суза.

Дакле, хришћанство карактерише изразито презирање живота и природе. То је религија за гу итнике и сањаре који не могу да се носе са животним изазовима већ само вегетирају, верујући да ће „последњи ити први, а први последњи", јер хришћанство сваког криминалца, ескорисника и ментално заосталог удалу сматра вреднијим људским ићем од марљивог и креативног грађанина. Оно представља скуп норми и вредности које девицу стављају изнад мајке, монаха изнад оца породице, а сла е и патнике изнад јаких и по едоносних, заправо, мртве изнад живих. Оно презире свако задовољство у животу и велича самомучење и самопонижење као позитивне показатеље да се човек ори против свог тела и прихвата да је рођен као посуда греха јер није сав дух.

Без о зира из ког угла гледате на то, хришћанство представља перверзан и мизантропски став према животу који може

Machine Translated by Google

ни под којим околностима не сме ити толерисано у здравом друштву. Да удем отворен. Хришћанство је врста духовне сиде која је уништила наш природни имунитет против не иолошког размишљања. То је загађујућа олест ума и мора се орити против ње свим силама. значи.

За разлику од хришћанина, националсоцијалиста и тре ало да живи. Од њега се очекује да прошири своје спосо ности и развије своју личност колико год може у оквирима своје иолошке природе – и физички и духовно. Он није тре ало је да проведе живот на коленима пред лискоисточним огом, молећи за милост и опроштај за „грех“ рођења у природи. Желимо да видимо поносне и хармоничне људе који су сигурни у се е и своју мисију у животу – не уплашени и о есхра рени производи мизантропских концепција попут „прворoдног греха“, који човеку оставља само једну наду у животу: да ће му „Бог“ опростити ако само поверује и покаје се. Нити желимо стидљиве и очајне жртве плуралистичког погледа на свет са његовим порицањем апсолутних вредности. Националсоцијалисти нису атеисти. Ми верујемо у ожанство, али наше ожанство је апсолутна супротност јеврејско-хришћанском Јахвеу. За националсоцијализам постоји само једно истинско ожанство: неистражива стваралачка моћ која се манифестује свуда у природи. То је ожанство којем одајемо почаст показујући поштовање и поштовање према мудрости Закона природе. Као националсоцијалисти, не следимо ниједан други глас осим гласа природе и ниједну другу етику осим етике природе, и знамо само један смртни грех: покушати да се по унимо против ове етике. То није мистицизам, како неки тврде, већ пантеизам – идеја да се ожанско изражава кроз природу и нигде другде. Пантеизам има корене далеко у историји и један је од темеља немачког идеализма и романтизма у 19. веку. То је признање да своје постојање дугујемо принципу живота који није само з ир његових хемијских компоненти. Дакле, националсоцијализам види живот као више од материјалистичке ор е за максималну потрошњу и самозадовољство – живот подразумева о авезу заштите ожанског принципа чији смо део. Неки и ово могли назвати религијом, али му није потре но успостављање наратива заснованог на сујеверју да и се одржао – и сигурно није „вера“. Не заснива се на веровању, већ на чињеницама.

Machine Translated by Google

Иако је човек део Природе, националсоцијалисти су, наравно, потпуно свесни да се човек разликује од свих осталих живих организама у једном посе ном погледу: свом јединственом мозгу који му омогућава да размишља апстрактно. Ова спосо ност је омогућила човеку да спречи или у лажи део окрутности Природе коју друга ића морају да трпе. Наш мозак нам је омогућио да излечимо олести које и иначе иле неизлечиве и да пронађемо основне принципе многих Закона Природе, тако да смо могли да искористимо неке од ових принципа у своју корист и – на оље или на горе – да развијемо технологију која је ила неопходна за истраживање Земље и коришћење њених огатстава.

Нажалост, наш мозак нам је такође омогућио да свесно занемаримо Законе Природе када нам је удо није да покушамо да их игноришемо него да их следимо. У примитивном друштву исте ускоро осетили последице таквог преступа, али у високо развијеном технолошком друштву моћи ћете да преживите кршење Закона Природе прилично дуго времена, а да не осетите неиз ежне одмазде. Међутим, пре или касније, они ће доћи неумољивом силом и тада ће ити, ако не и немогуће, онда ар изузетно тешко исправити грешке.

Коначно, наш јединствени мозак нам је дао и осећања која се тешко могу наћи код ило које друге животиње: страх од непознатог, сигурност смрти, а самим тим и очајничку потре у за нечим што човеку може пружити осећај духовне сигурности и учинити да види смисао живота изван ор е за материјална до ра. То је потре а која стоји иза религија, али за разлику од њих, националсоцијализам се концентрише на задовољавање ових потре а на земљи. У вези с тим, тре а напоменути да ни мозак ни осећања нису изоловани, не иолошки фактори, већ неодвојиви део живог организма и, попут физичких карактеристика човека, „дух“ је такође подложан природним законима који се тичу наслеђа. Као националсоцијалисти, чврсто смо у еђени да друштво у целини мора ити организовано тако да се сви аспекти природног закона разматрају. Стога, није довољно задовољити материјалне потре е људи успостављањем здравог економског живота. Такође је неопходно водити рачуна да уду задовољене и духовне потре

Machine Translated by Google

Непријатељ човека често тврди да је духовни универзум националсоцијализма универзум присиле и манипулације, где је појединац лишен своје сло оде и индивидуалности само да и постао део езумне масе. Ово је, наравно, далеко од истине. У ствари, ово је много лиже опису демократије. Демократе су ти који народ посматрају као велику сиву масу, где се разлике између појединаца о јашњавају само као резултат случајних утицаја околине које друштво мора да „исправи“ како и „социјализовало“ људе на демократске начине. Националсоцијализам, с друге стране, поштује појединца. Знамо да су сва људска ића иолошки јединствена и да имају различите таленте и спосо ности. Ком иновање свих ових индивидуалних дарова у оквиру друштва један је од најважнијих задатака националсоцијалистичке државе. Само на тај начин је могуће искористити укупну количину менталних ресурса у народу – за до ро ит и појединаца и друштва.

Међутим, такође знамо да геније и прогрес никада нису дошли од масе већ увек од појединачних, изузетних појединаца, и само осигуравањем појединцу могућности да пронађе и развије се е што је могуће сло одније у организованом друштву можемо даље унапређивати човеков напредак ка све већем савршенству. Ако желимо да решимо огромне про леме са којима се свет суочава након седамдесет година демократије, ово је неопходно. Пошто је очигледно немогуће подићи људе на ниво изнад њихових урођених могућности развоја, сви глупи покушаји да се сви људи учине једнакима у сваком погледу нужно воде до уједињења на најнижем нивоу, тј. до потискивања свих појединаца који се уздижу изнад просека по интелигенцији или на ило који други начин. Овај тренд није дело националсоцијализма већ демократије и вероватно неће поољшати услове живота на земљи.

Међутим, сваки покушај неговања елите се с правом сматра претњом по саме темеље демократског система, где се верује да свако тре а не само да има једнака законска права већ и једнак утицај на јавне послове, ез о зира да ли поседује потре не квалитете или не. Такав систем може само одвести земљу у понор. У националсоцијалистичкој држави, руководство ће се састојати од нај ољих у нацији. Само они...

Machine Translated by Google

моћи ће да реше про леме који се јављају – и да се суоче са одговорношћу. Појединачни чланови демократске скупштине не могу ити одговорни за своје поступке, јер се све одлуке доносе гласањем и сви морају да се поклоне већини – ез о зира да ли се слаже или не. Јасно је да ова врста форума пружа простор за шетњу најизопаченијим елементима друштва. Иронично је да велика комерцијална предузећа троше огромне количине времена и новца на проналажење и о разовање нај бољих људи за водеће позиције унутар корпорације, док сваки политички шарлатан ез икаквог о разовања може постати премијер или председник своје земље. Само тре а да има праве везе и не сме да показује превише интелигенције, што и могло да указује на то да га разне интересне групе не могу тако лако манипулисати ез чије подршке никада не и по едио на из орима. Најважнији квалитет демократског политичара је спосо ност да естидно лаже ираче и даје о ећања која никада не намерава да испуни. Ово је јадно!

ᛉ

Порицање индивидуалности и иолошких разлика између људских ића довело је и до потпуног потискивања концепта „генетске хигијене“. Данас је хигијена само прање руку и зу а.

Човек , међутим, познаје принцип „генетске хигијене“. Он троши огромну количину времена и енергије на узгој коња, крава, паса, голу ова, папагаја итд. – све у складу са нај бољим генетским принципима, али када је у питању репродукција сопствене врсте, он потпуно напушта те принципе – као да важе само у свету животиња. Тиме он свесно доприноси тоталној иолошкој дегенерацији човека.

У природном стању, свака популација је подложна иолошкој селекцији, што значи да се јединке које нај боље одговарају датим околностима уздижу на врх тог друштва, док оне које не могу да се носе са животом какав јесте морају да пропадну. Ово је један од гвоздених, неумољивих закона природе које је човек успео да у лажи градећи друштва у којима постоји простор и заштита и за сла ије елементе популације, који такође имају значајну улогу у развијеном друштву. Међутим, а

Machine Translated by Google

потпуно затворимо очи пред постојањем овог Закона природе, и ми ћемо ићи ка катастрофи, јер тада више не исмо или у стању да о ез едимо неопходан иолошки квалитет у популацији да исмо очували систем који је довољно јак и да заштити сла е.
Без о зира на иолошке реалности живота, завршићемо у сло оди за све где ће најсла ије јединке ити прве које ће пропасти.

Дакле, националсоцијализам неће – како се често тврди – значити да су сла и напуштени и препуштени својој суд ини. Напротив! Националсоцијализам је једина гаранција коју сла и могу имати против сигурног уништења. Овде се, међутим, мора нагласити
Та сла ост није идеал – то је нешто против чега се мора орити, а то је могуће само доследном генетском хигијеном. Националсоцијалистичка држава ће просветити људе о иолошким механизмима и тиме осигурати да човек поврати своје природне инстинкте у овој о ласти како и могао иолошки да напредује. Само удале могу веровати да је човек већ достигао највиши могући врхунац развоја. Међутим, да и човек даље напредовао, друштво мора да се по рине да се олести и сла ости не акумулирају и не одржавају неконтролисано кроз наслеђивање. Сло ода свесног преношења патње на своју децу и генетског раз ијања популације је злочин против удућих генерација!

Истовремено, друштво мора да се по рине и за здраву животну средину како и олести изазване спољашњим утицајима заувек нестале. Овде не мислимо само на друштвено окружење и услове на радним местима, већ и на еколошку средину. У националсоцијалистичком друштву је потпуно неприхватљиво да профит и похлепни материјализам дозвољавају патогене вештачке адитиве у храни и одећи, нездраве синтетичке материјале у нашим домовима и јавним зградама, и све веће загађење земље, ваздуха и воде –

а да не помињемо смртоносну радиоактивну контаминацију која ће трајати стотинама хиљада година. Све је то логичан резултат потпуног изопачавања истинских животних вредности које се види у овом терминално олесном друштву. Генетска хигијена и општа контрола загађења су само два аспекта истог циља: очување природе и еколошке равнотеже како и се осигурало континуирано духовно и физичко лагостање човека. Без здраве животне средине чак ни

Machine Translated by Google

Нај ољи гени ће ити уништени, а ез довољне количине тих гена, неће ити никога ко може да створи здраво окружење.

Да исмо створили здраво окружење за живот, потре не су нам и здраве породице, где деца могу да одрастају у хармонији и уду срећна. Још једно зло садашњег поретка је то што се оваква породица уништава уо ичајеним не иолошким размишљањем и есмислицама покрета за женско осло ођење. Као што су расе различите, тако су и полови различити, а идеја да су мушкарац и жена иолошки једнаки представља оз иљну претњу опстанку човека. Разлике међу њима нису резултат друштвено конструисаних „полних улога" већ иолошких улога! Није случајно да жена рађа децу. Она није само иолошки спосо на за овај задатак, већ и ментално, и као мајка нове генерације има најважнију улогу у друштву. Идеја да она мора да се „испуни" придруживањем радној снази и до ијањем посла на производној траци, док су њена деца препуштена другима, је злочиначка!

Жене могу да се остваре само у оквиру своје иолошке улоге мајки. Без мајке, породица се распада. Деца су препуштена сама се и или државном о разовању. Када дођу кући, нико нема времена за њих. Не уче се никаквим идеалима и своје идоле до ијају са телевизије, лоше музике, а још горе литературе. Живе од рзе хране и постају жртве најгоре врсте комерцијалног материјализма. То јест, ако жена не одлучи да уопште не рађа децу – ило коришћењем неке врсте „контроле рађања" или у иством детета ако ипак затрудни. Наравно, феминисткиње тврде да и ило подједнако природно да мушкарац рине о деци, а жена да иде на посао. Чињеница је да и, да је то ило подједнако природно, мушкарац такође родио.

Напротив, женска иологија ће увек значити да је жена у сла ијем положају на тржишту рада јер је мање ста илна као мушкарац. А да не помињемо послове који захтевају одређену физичку снагу. Није ни чудо што Елиза ет Бадинтер, јеврејско-француска феминисткиња, у својој књизи („L'un est l'autre, = „Једно је друго", о јављено од стране О. Жако а (!), Париз 1986, и, што није изненађујуће, преведено на готово све западноевропске језике) захтева да се материца и јајници трансплантирају у

Machine Translated by Google

мушкарцима да о ез еде једнакост! Друштво у коме таква књига проналази читаоце је заиста терминално олесно!

Део човекове иолошке природе је да он није само изолована јединка већ и друштвено иће, а његов друштвени инстинкт превазилази оквире породице. Од најранијих времена људска ића су живела заједно у групама како и се оље одупрла опасностима свог примитивног постојања. Да то нису учинили, човек тешко да и преживео као врста. Другим речима, живот у организованим друштвима је услов за човеково постојање, а потре а за организовањем је део наше природе. Без организованог друштва, свака јединка и имала довољно посла покушавајући да сакупи свакодневне потрепштине. Не и ило вишка за уметност, науку, о разовање или ило коју здравствену услугу. Висок степен организације је једноставно предуслов и за културни и за технолошки развој. Стога, никако није случајност да су највише културе увек стварали народи са нај ољом спосо ношћу за организовање. Узгред, већина њих су или Аријевци.

Међутим, у сваком организованом друштву апсолутно је неопходно да се појединац прилагоди норми коју дели са другим члановима те заједнице и да се уздржи од злоупотре е своје интелигенције и талената на начин који је штетан за саму заједницу која је омогућила развој тих талената.

Међутим, неопходна лојалност унутар групе не може се заснивати само на материјалистичким разматрањима. Није довољно имати заједничку служ у за социјалну заштиту. Има смисла само одрећи се дела личне сло оде у заједници са заједничком суд ином, коју чине људи са заједничким пореклом, заједничким нормама и вредностима и са заједничком сврхом у животу – људи чији су преци освајали и ранили исту територију кроз генерације, јер су желели да сачувају свој специфични језички, културни и иолошки карактер.

Управо је та жеља створила нашу културу у лиској сагласности са талентима, схватањима, идеалима и вредностима нашег народа – са оним што можемо назвати душом нашег народа. Други народи имају друге таленте, схватања, идеале и вредности, и стога су створили друге културе. Оне могу ити једнако „до ре" као и наше – али су нам стране, аш као што је и наша култура страна другим народима.

Machine Translated by Google

Говорити о долазећој, универзалној „култури света“, заједничкој свим људима, је   есмислица. „Култура“ која се није природно појавила као огледало душе једног народа јесте порицање самог значења речи „култура“, а историја веома јасно показује да свака цивилизација која више није   ила у стању да сачува и даље развија сопствену културу и стога је увезла и интегрисала све стране културне елементе на које је наишла, стоји непосредно пред својим неиз   ежним падом.

Друштво које се састоји од случајне мешавине раса, религија и филозофија свакако није израз духовног и културног   огатства, како се данас често тврди. То је апсурдна мешавина чије постојање не може   ити оправдано ни на који нач извесна индикација скоре дезинтеграције нације и потпуног распуштања свих норми и вредности. Такво друштво је дегенерисана пародија праве заједнице – и не може трајати, јер је друштвена лојалност између различитих група које привремено живе на истом комаду земље замењена далеко јачом – духовном – лојалношћу према верским и филозофским идејама које немају основу у самој нацији и њеној историји.

Најоз   иљнија претња кохерентности друштва је,   ез поређења,   иолошко мешање раса које је увек или ишло руку под руку са мешањем култура – или је чак   ило његов предуслов. Распад саме културе може се зауставити у   ило ком тренутку и народ може поново пронаћи пут назад ка својим културним нормама и вредностима – све док је расни фонд нетакнут. Мешање раса је, међутим, неповратно – и његове последице су несагледиве и катастрофалне. Чињеница је да се природа увек развијала ка већим расним варијацијама, тако да су расе на крају постале врсте. Кроз неприродно мешање раса сада сведочимо изједначавању свих различитих природних талената, који су сви одређени расом. Тамо где се једна раса развијала у једном одређеном правцу и изградила заједницу и створила културу засновану на квалитетима које је развила, мешање са другим расама значи да ће након неколико генерација ван   рачно потомство изгу   ити сваки услов за разумевање онога што су њихови преци

Нажалост, постоји превише могућности за учење каква друштва имамо као последицу мешања раса.

Machine Translated by Google

Латинска Америка, Индија и Египат су одлични примери, као и Хелада и Римско царство. Баш као и индијску, персијску и египатску културу, тако су и грчку и римску цивилизацију створила и одржавала имиграциона мањина претежно нордијске расе. Ова развијенија мањина је прво потиснула прво итну већину и њихову културу, али је касније полако подлегла ројчаној надмоћи својих покорених народа. Осла љени езројним ратовима који су их коштали њихове најдрагоценије крви и поткопани азијским идејама лажног хуманизма, постепено су све већем роју покорених народа давали држављанство и доводили нове ро ове и раднике из својих колонија у Африци и Азији – који су затим интегрисани и стекли држављанство у следећој генерацији. Ово је сигурно позната слика, зар не? И управо је тај распад нордијске расе променио поносну државу Хеладу у данашњу Грчку, а Рим у Италију – или другачије речено: цивилизацију у хаос! У школи још увек проводите арем неко време учећи децу о древним културама, али се ни реч не говори о људима који су створили те културе. Чини се да никога не з уњује то што спосо ност организовања државе може тако потпуно нестати. Истина је да већина људи који се данас маскирају као „Римљани“ расно имају врло мало заједничког са својим моћним претходницима. Превише њихових предака је имало свој дом јужно од Средоземног мора!

Када се данас говори о расној иологији, рзо се суочавате са мноштвом та уа. Проучавање расне иологије постало је нешто непоштено – то јест, ако желите да проучавате људске расе – и чак се од лекара или такозваних антрополога не може очекивати да ило шта знају о овој теми. Чак и жеља за таквим знањем штети вашој каријери, па зашто и вас ило рига? Дакле, увек се тврди, са презривим подсмехом, да не постоји никаква „чиста“ ела раса и да је „Аријевски“ чисто лингвистички термин итд., што све има за циљ да докаже да је расна наука есмислица. Наравно, ови аргументи нису потпуно погрешни – али закључак јесте! Тачно је да је дошло до мешавине различитих европских раса, али то је ила мешавина лиско сродних раса унутар исте главне расе, такозване Беле расе, коју можете врло до ро назвати Аријевском расом – све док дефинишете о чему говорите! Штавише,

Machine Translated by Google

Нема апсолутно никакве основе за тврдњу да је ова мешавина – која ни у ком случају није ила потпуна – апсолутно ила предност за Европљане! Вероватно је ило супротно, и нема апсолутно никаквог до рог разлога да се процес распада настави даљим мешањем раса.

Незналице такође тврде да је мешање раса неопходно да и се из егло „скрнављење". То је, наравно, не иолошка есмислица. Ин ридинг се односи само на парење између лиско повезаних јединки, које нужно личе једна на другу са иолошке тачке гледишта. Ин ридингом до ијамо акумулацију различитих генетских фактора – до рих и лоших. Ако и отац и мајка носе исте гене, постоји велика шанса – или ризик – да ће потомство са рати ове гене, а пошто практично сви носимо несрећне гене, очигледно је пожељно да се они не акумулирају. Овде није важно да ће доћи и до акумулације позитивних гена: већа склоност ка развоју лудила не може се надокнадити другим позитивним квалитетима.

Међутим, ин ридинг представља опасност само у веома малим популацијама, рецимо, на веома малом острву или у такозваним „краљевским" или „племенитим" породицама. У популацији са милионима јединки он једноставно не постоји у нормалним околностима.

У сваком случају, додавање расно страних генетских елемената није до ар начин да се из егне ин ридинг. То само доводи до нехармоничних јединки јер су родитељи превише различити. На ово и незналице приговориле да се чини да се до ијају веома до ри резултати у животињском свету – и са иљкама – када се укрштају различите расе. Ово је, наравно, веома тачно, али овде говоримо о строго контролисаном укрштању где су научници унапред дефинисали које конкретне квалитете желе да узгајају. Дакле, родитеље ирате имајући ту сврху на уму, узимајући јединке које носе нај оље осо ине које желите да укрстите. Када до ијете потомство, поново ирате јединке код којих проналазите већину жељених осо ина.
Користе се за даљи узгој. Остатак се једноставно коље као неиз ежан отпад. Даљи узгој са овим јединкама дао и супротне резултате од оних који су жељени. Ни у ком случају не дозвољавајте случајно узгој. Ако се то деси грешком – нпр. са псима – уништавате потомство!

Machine Translated by Google

Постоји веома до ар разлог зашто земље покушавају да спрече егзотичне иљке и животиње да уђу на њихове територије. Оне ће пореметити природни поредак и могу угрозити постојеће екосистеме. Колико опасно може ити укрштање, илуструју такозване „пчеле у ице". Оне су вештачки производ покушаја стварања ро усне расе са високим приносом. Резултат су или агресивни ројеви пчела са веома различитим о расцима опрашивања. Случајно, неке од њих су по егле из ла ораторије и данас представљају оз иљну претњу у целој Латинској Америци и јужним деловима САД. З ог свог понашања, непогодне су за комерцијално пчеларство и како замењују европску медоносну пчелу у Америци, пчела у ица ствара оз иљне про леме за комерцијално опрашивање воћних плантажа. Ово је до ар пример до чега мешање раса може довести ако неопходне контроле не успеју – а онда замислите да је ширење мешања људских раса потпуно ез икакве контроле!

Вероватно нема никога ко и предложио увођење истих процедура за укрштање људских раса које имате за животиње – сасвим по страни од чињенице да се овде ради о далеко сложенијим факторима него са животињама. Нису тако лако дефинисане ствари попут стаса, квалитета меса или капацитета производње млека те које одређују да ли људска ића могу да се носе са захтевима друштва, већ фактори попут карактера, интелигенције, креативности и унутрашње хармоније – све квалитете за које се зна да увелико пате када се мешају расе.
У вези с тим, такође вреди приметити да сви људи који се залажу за неограничено мешање раса потпуно нису успели да нам кажу којим пожељним квалитетима и страни расни елементи који сада улазе у аријевски свет могли о огатити елу расу!

У сваком случају, садашње тенденције дезинтеграције у свим о ластима друштва не могу а да не учине људе несигурним и несрећним. Само у правој, хармоничној заједници коју чине људи са истим културним, историјским и иолошким пореклом и са истим духовним тежњама за удућност, појединац може пронаћи душевни мир и унутрашњу сигурност која му је потре на. Само ту људско иће може осетити да је природни део веће целине, нечега што је моћније од самог појединца и што ће наставити да постоји када појединца више не уде, аш као што је и пост

Machine Translated by Google

постојала је пре него што се појединац родио. Само у таквој националној заједници суд ине човек проналази вечни живот који је одувек тражио. У нашој деци и нашем народу живећемо вечно, али то је једини део вечности који имамо. Без тога, као да никада не исмо ни живели!

Ако, с друге стране, човек мора да тражи свој идентитет и свој циљ у животу ван националне заједнице, та заједница је изгу ила своје значење и неиз ежно ће се распасти попут рака у коме партнери немају ништа заједничко осим адресе.

Ово је фундаментално националистичко гледиште.

Међутим, лојалност унутар групе мора ити реципрочна. Није само грађанин тај који мора ити лојалан друштву – већ је и друштво то које мора ити лојално грађанину. Лојалност стога претпоставља праведне друштвене услове и економски систем у коме нико није експлоатисан и где свако чини све што може за опште до ро како и одржао поредак који штити заједничке вредности, гарантује живот и срећу својих грађана и даје сваком појединцу његов део вечног живота народа.

Ово је фундаментално социјалистичко гледиште.

Национализам ез социјализма је апсурдан – и о рнуто: социјализам ез јасно дефинисане заједнице нема смисла.

Данас се често тврди да националсоцијалистички став води до рата и покушаја потискивања других народа. То је апсолутна есмислица. Управо супротно је истинито. Поштовање културног и иолошког идентитета других народа могуће је само ако признате постојање и пожељност расних и културних разлика – а тешко да можете поштовати идентитет других народа ако не цените свој! Ако поричете постојање расних разлика, сасвим је очигледно да ћете стално покушавати да наметнете другим народима оно што сами сматрате нај ољим – ез икаквог о зира према њиховом посе ном карактеру. Овај став је расизам, ако га је икада ило!

Катастрофална идеја, коју деле хришћанство, ислам и марксизам, да постоји само једна цивилизација која је права за све људе ез о зира на расу, основа је како европских колонијалних царстава претходног века, тако и данашњих непрестаних покушаја да се на наивне народе трећег света, који само...

Machine Translated by Google

виде сјај, али не могу да израчунају цену. Ово ће ити њихова пропаст као што је и наша! Потрошачко друштво једноставно види само тржишта и потрошаче – а овде је униформност кључна реч. Униформна клијентела нема никакве посе не захтеве, а то чини производњу једноставнијом и јефтинијом, што значи већу продају и већи профит. Националне осо ености и различити културни о расци и језици су овде сметња – техничка аријера трговини – и зато се против њих ори. За мултинационалне индустрије и ланце сви људи су једнаки – ако само могу да конзумирају. Они апсолутно немају поштовања према људским вредностима. Они их гуше.

За националсоцијализам, разлика је део природног поретка и ми желимо да одржимо тај поредак са свим његовим разликама између раса, народа и појединаца. Немамо апсолутно никакву жељу да натерамо црначко племе да практикује нашу религију, једе нашу храну или користи наше законе. Желимо да други народи пронађу свој пут у удућност. Наравно, тре ало и да удемо срећни да сарађујемо са њима ако је то о острано корисно, али их нећемо узнемиравати. Ако не могу да пронађу свој пут, то је њихов про лем – не наш. Ми не тражимо никакав суко ни са ким – само желимо да нас оставе на миру. Међутим, ми нисмо пацифисти. Знамо да се понекад сваки народ мора орити да и опстао као нација. Ако то не учини, пропашће и не можемо само да седимо скрштених руку и дозволимо да наш народ уде уништен. Ако је наше постојање угрожено, морамо се ранити, и знамо да само нови националсоцијалистички светски поредак који се састоји од независних нација са међусо ним поштовањем може о ез едити трајни мир и спасити свет од предстојеће катастрофе.

Ако свет не прихвати националсоцијализам као своју једину наду за удућност, човек ће се суочити са уништењем. То ће ити логична последица његовог континуираног кршења Закона Природе. Међутим, то неће ити крај Универзума. Гледано одатле, планета Земља и људска ића на њој су сићушни и потпуно непотре ни делови огромне машинерије. Ако нестанемо, разне цивилизације последњих 10.000 година иће само занемарљива епизода у есконачном и езвременском простору – експеримент који је пошао по злу. Чак и након тоталног нуклеарног рата вероватно ће и даље постојати основа за иолошки живот на неким местима на Земљи, а онда ће развој ка све вишим о лицима почети изнова. Чак и ако Земља уде потпуно уништена у таквом рату

Machine Translated by Google

или из   ило ког другог разлога – више је него вероватно да постоји живот негде на другој планети у веома удаљеном Сунчевом систему негде у свемиру, можда квинтилионима светлосних година далеко. У сваком случају, природа ће увек постојати – такође и   ез људи и   ез планете Земље. Чак и   ез живота, и даље ће постојати природни поредак у Универзуму. Овај Универзум не прихвата никакве посе   не законе за човека, и ако то не схвати, заслужио је своје предстојеће уништење и ништа неће моћи то да промени.

Међутим, сматрамо да   и   ило штета дозволити да се то деси. Зато покушавамо да натерамо људе да послушају разум у овом касном сату. Немамо времена за гу   љење. Да ли   исте желели да нам се придружите? Не з   ог нас – већ з   ог ваше деце.

Можете ли замислити свет   ез   елаца и цивилизацију коју су они створили? Ни ми не можемо!

Сигурно је да ово није питање политике. Само наше постојање је у питању. Можете ли се   и приуштити да гу   ите више времена?

Machine Translated by Google

Националсоцијализам левичарски покрет Повл Х. Риис-Кнудсен

Machine Translated by Google

Превише година је ило широко прихваћено да су националсоцијалисти екстремни десничари и да су ретко оклевали да се е тако називају. Међутим, у једном тренутку, постала је званична политика Светске уније националсоцијалиста да из егава термин „десничар“, тврдећи да се националсоцијализам не уклапа у о разац „деснице“ и „левице“ и да га уместо тога тре а сматрати изнад ове разлике. Ово је свакако ио корак у правом смеру, али у овом тренутку и у контексту тренутне ор е, међутим, можда и ило до ро да се преиспита целокупно питање о политичким крилима и да се разјасне неколико ствари у вези са значењем термина „десница“ и „левица“ и њиховом применом на данашњу политичку сцену.

Историјски гледано, речи „десница“ и „левица“ у вези са политичким ставовима настале су у предреволуционарној Француској, где су они који су желели да сачувају систем власти мање-више онакав какав је ио седели десно у Народној скупштини, док су они који су желели радикалније промене седели лево. Отуда термин „десница“ за реакционарце и „левица“ за револуционаре – термини који су од тада постали универзално познати и коришћени.
Ни реч „реакционарно“ ни реч „револуционарно“, међутим, не говоре ништа универзално о конкретним ставовима о којима је реч. О е су релативне и до ијају своје специфично значење само у датом историјском контексту. Револуционари из прошлих времена, као што су, на пример, европски национал-ли ерали 19. века, данас не делују аш револуционарно – управо супротно! – аш као што и се данашњи реакционари сматрали веома револуционарним пре 200 година. Када су комунисти преузели власт у Русији 1917. године, учинили су то као револуционари који су желели да свргну неефикасан и корумпиран режим, док данас представљају реакционарни еста лишмент који се суочава са новим револуционарним изазовом.

У нашем времену, традиционална левица је претежно марксистичка – чак до те мере да се сам термин „левица“ сматра синонимом за реч „марксиста“. Ово, наравно, нема основу у стварности. Сваки револуционар је левичар – само што су марксисти имали тако мало конкуренције да су или

Machine Translated by Google

спосо ан да присвоји термин.

На другој страни политичког спектра имамо десницу, коју чине реакционари који желе да очувају садашње друштво и такозвану хришћанску цивилизацију Запада са њеним материјализмом и капитализмом. Десничари се залажу за традиционалне патриотске вредности: они су до ри хришћани и до ри грађани који ране Устав и лојални су својој земљи и свом монарху, ако га имају. Спремни су да ратују против ило које друге нације како и потврдили своју величину – чак и ако то значи вођење нуклеарног рата против друге еле земље ако мисле да њен систем владавине угрожава њихов сопствени домаћи поредак, ез о зира колико корумпиран и дегенерисан ио. Они су за економију засновану на неограниченом сло одном предузетништву, ез о зира на последице, али негодују з ог ли ералног тренда у политици, као и з ог имиграције и расне интеграције, јер се плаше ило каквих промена које и могле да поремете поредак на који су навикли.

Где се националсоцијалисти налазе у овом спектру изгледа сасвим јасно: Ми смо левичари – нема сумње у то! Не желимо да сачувамо садашњи систем или ило који његов део. Не верујемо у темеље система који је довео наш народ у еду садашњег времена! Не желимо да подржавамо ниједну институцију која је одговорна за два светска рата између елих народа, као и за ез рој мањих ратова, нуклеарно наоружавање, загађење животне средине, незапосленост, потпуно разочарање младих људи, који су изгу или сваку веру у удућност, злоупотре у дрога, порнографију и све друге о лике потпуне дегенерације који се данас показују. Ми, националсоцијалисти, желимо најрадикалнију промену од свих: желимо потпуно рушење целог Старог поретка!

Док марксизам дели основну егалитарну филозофију са Старим поретком и дефинише се е као материјалистички покрет који циља на пуку прерасподелу материјалних до ара, националсоцијализам тежи да изгради потпуно Нови поредак заснован на идеализму и ду оком поштовању закона природе у свим аспектима живота.
Ово је, дефинитивно, најреволуционарнија идеја овог века –
и самим тим веома левичарски! – и свакако није марксистички!

Machine Translated by Google

У поређењу са националсоцијализмом, марксизам није ништа друго до псеудо-револуционарна идеја, коју је измислило хришћанство, а коју подржава ли ерална демократија: Ако су сви људи створени једнаки, зашто не и сва огатства ила подједнако расподељена међу свим људима? Гледано у том светлу, марксизам је једноставно део Старог поретка који желимо да уништимо.

Ако је националсоцијализам, у својој суштини, левичарски покрет, наравно је парадоксално да су националсоцијалисти посветили толико времена и енергије прилагођавању традиционалним десничарским ставовима, док су из егавали све могућности за левицу. Да ли је чудо што су сви покушаји стварања националсоцијалистичког покрета на овој основи или потпуно неуспешни?

Први предуслов за стварање ило чега на овом свету јесте да човек има јасну идеју о томе шта жели да постигне и како то може да постигне.

могуће је да то постигне. Вајар који жели да створи уметничко дело почиње са менталном идејом, а затим креће да је реализује у иза раном материјалу. Он не само лежерно четка длетом по комаду мермера, питајући се какав ће ити коначни резултат.

Стога је кључно схватити да националсоцијализам није само о лик екстремне деснице. Свако у нашим редовима ко још увек има такве идеје тре ало и да се посвети проучавању идеје националсоцијализма како и пронашао његово право значење и значај – или, ако нема енергије или спосо ности за то, тре ало и да пронађе други начин за своје активности. Овај Покрет нема места за фрустриране мрзитеље или верске сањаре, већ само за посвећене националсоцијалистичке револуционаре!

Суочимо се с тим реално: десница је углавном јадна скупина људи са веома нејасним идејама. Схватају да нешто није у реду. Али од ијају да напусте Стари поредак.
Уместо тога, они се држе тога свом снагом и желе да се врате у ситуацију каква је ила пре 75 или 100 година, мислећи да ће то решити све њихове про леме. Они једноставно не виде да је хаос у коме се данас налазимо логичан резултат система који смо имали пре 100 година.

Machine Translated by Google

– да темељи тог система нису или довољно до ри и ста илни да нас заштите од садашњег развоја. Отац већине наших про лема налази се управо у тој хришћанској идеји, чија је егалитарна филозофија и страна и неприродна учења опљачкала наш народ од његове душе, али коју они и даље хвале као штит од пада који виде свуда око се е. Када сви њихови узалудни покушаји да зауставе развој пропадну, они постају фрустрирани и претварају се у пуке мрзитеље, јер немају праву визију нити идеологију.

Историјска је чињеница да ништа до ро никада није произашло из деснице. Да није ило револуционара попут Коперника, Кеплера, Ђордана Бруна и Галилеја, и даље исмо веровали да је Земља равна и да је центар универзума. Када се капитализам развио, еста лишмент није покушао да реши друштвене про леме који су произашли из индустријске револуције, већ је наставио да немилосрдно експлоатише нову радничку класу – што је довело до револуционарних мисли изражених у марксистичкој идеологији.
И сва неопходна и праведна друштвена по ољшања која смо видели током протеклих 100 година уведена су тек након снажног притиска левог крила, док су десничарски конзервативци или у сталном повлачењу, жалосно покушавајући да сачувају што је више могуће за се е.

То, наравно, не значи да је сваки покушај рушења успостављеног система, по се и, до ар. Ако човек успе да створи нови Природни поредак који се не фосилизује већ остаје живи организам и развија се у границама Природног закона, усвајајући нове научне и филозофске увиде у Природу живота ез држања за застареле концепције, заиста и ио најоз иљнији прекршај покушати искоренити тај поредак и вратити се егоистичком материјализму, хришћанству или ило којој другој неприродној филозофији. Шта је до ро, а шта лоше може се проценити искључиво на основу Природног закона – што лиже њему, то оље.

Готово је универзално прихваћено да постоји јаз између националсоцијализма и марксизма. Међутим, исто тако, ни националсоцијалисти свакако нису десничари. Једина заједничка тачка коју националсоцијализам изгледа има са десничарима јесте расно питање. Али и овде постоји екстремна разлика.

Machine Translated by Google

у перспективи. Десничари верују да ити елац само по се и поседује апсолутну вредност, што уздиже аријевску расу изнад свих осталих живих организама и даје јој право да са светом ради шта жели. Међутим, као националсоцијалисти, нисмо за ринути само за живот и непосредну до ро ит сопствене расе. Белу расу видимо као део целокупног природног поретка универзума и наша жеља да је сачувамо повезана је са нашом жељом да сачувамо целокупно природно окружење – укључујући и друге људске расе – из ду оког поштовања према недокучивој мудрости природе.

Нема сумње да наша раса има велике могућности у свом интелектуалном капацитету, али њене спосо ности немају апсолутно никакву вредност као такве, међутим, ако се не користе на прави начин у складу са законима природе. Предуго смо се придружили хору који тврди да је „Бела моћ“ и игнорисали тужну чињеницу да наша раса има апсолутну моћ најмање 2000 година. И управо је та моћ довела до врсте друштва какво данас имамо.

Стога, не делимо десничарско веровање у континуирану технолошку и економску експанзију, која је већ довела до загађења ваздуха и воде и учинила огромна подручја света непогодним за живот свих врста – развој који значи да се озонски омотач у атмосфери систематски уништава како и удуће генерације иле изложене зрачењу опасном по живот, да се тропске шуме које су нас сна девале кисеоником секу како и се направио простор за индустријски раст, и да се пустиње наводњавају тако да ниво подземних вода тоне у плодним подручјима, која затим постају пустиње. Све је то резултат аријевског генија, ез којег не и постојало – генија који није употре љен да и изградио ољи свет за нашу децу и унуке, већ само да задовољи људску похлепу тренутка, да о ез еди пријатан живот сада, ез о зира на удућност. Овај ко ни тренд, који је, према стандардима природног права, сасвим сигурно претворио индустријализоване еле земље Запада у далеко дегенерисаније стање од ило ког такозваног примитивног друштва Трећег света, насилно подржава десница, која изгледа мисли да и све ило у реду када и се само црнци, Јевреји и људи из чамаца протерали. Знамо да само по се и то не и ништа променило.

Machine Translated by Google

уопште.

Наш циљ је потпуни духовни препород, а наш непосредни циљ је да дефинишемо и изградимо темеље за овај препород – што је једино што може дати расној ор и ило какво значење. И ову ор у не тре а схватити као ор у против других раса, већ као неумољиву ор у против декаденције наше сопствене расе. Изоловано позивање на расу као основу новог друштва је есмислено, осим ако не можемо да превазиђемо ову декаденцију и пронађемо пут назад ка природним вредностима. Ако наша раса може да преживи само у контексту садашњег система, не желимо да она преживи, јер и тада представљала само најгру љи о лик антиприродне дегенерације. Захтев за „ елом моћи" може до ити ило какво значење само ако под тим подразумевамо жељу да се реактивира моћ природе која латентно почива у генију елог човека, чија је дужност да ову моћ искористи како и одржао сам принцип живота.

Наравно, то не значи да смо за ило какву врсту мултирасизма. Раса је један од темеља природног поретка и стога се мора ранити као и сви други природни принципи.
То свакако не значи да је ела оја коже нужно оележје људских квалитета. Бела раса је дозволила да свет склизне на ивицу катастрофе и уколико се не доведе до схватања да се квалитет живота може по ољшати заменом материјалистичког потрошачког друштва – што је врховни циљ и марксизма и ли ерализма – природним и духовним вредностима, осуђена је на пропаст и само ће уништити целу планету у процесу свог апсолутног пада.

Наравно, националсоцијалисти не мисле да и тре ало да се вратимо у пећине каменог до а, али мислимо да никада не и тре ало да узимамо више од природе него што јој враћамо. Квалитет живота и тре ало да нам значи више од количине материјалних до ара.
У данашњем разочараном друштву, све већи рој људи то схвата и, штавише, протестује против владајућег поретка.
Међутим, они не постају националсоцијалисти из једног једноставног разлога: нису свесни да националсоцијализам – и само националсоцијализам! – може решити данашње кључне про леме. Уместо тога, дозвољавају да њихове протестне покрете преузму...

Machine Translated by Google

Марксисти, који су ољи у продаји својих производа од нас, упркос чињеници да ниједна марксистичка влада никада није учинила ни најмањи покушај да се поза ави овим питањима – једноставно зато што је сам концепт марксизма материјалистички и ни у ком тренутку се не ави природним вредностима. Марксисти само користе народно незадовољство еста лишментом да и промовисали марксизам. Сами незадовољни појединци уопште нису марксисти.

Док националсоцијалисти покушавају да придо ију мале маргиналне групе традиционалних десничара са свим својим политичким и верским манама, својом озлоглашеном мегаломанијом и недостатком посвећености циљу – што је резултат њихове сталне дефанзиве покушавајући да спасу оно што мора да нестане – марксисти до ијају упориште међу за ринутим грађанима који се одричу неограниченог материјализма из идеалистичке риге за удућност наше планете. Углавном, ови људи не схватају да очување природног поретка захтева далекосежније мере од контроле загађења и укидања нуклеарне енергије и атомске ом е. Они не виде да то такође захтева расно раздвајање и општи духовни препород који може вратити човека изворима живота. Међутим, они то такође могу научити – или оље речено, не могу а да то не виде – ако им се пруже потре не информације и увиди и ако се не оставе изложени искључивом утицају глупих марксистичких учења. Ови људи су идеалисти и за природу, и стога заиста припадају нама – и генерално су далеко вреднији као орци од многих разочараних младих људи који се е називају националсоцијалистима у покушају да подигну свој его и сакрију своје личне про леме и несигурност иза самозване униформе и смешних чинова и титула. Али еколози нису привучени јуришницима или пропагандом мржње, што све само потврђује њихов негативан утисак о националсоцијализму. Нити помаже разговор са њима о значају расе, јер још нису стигли толико далеко у свом развоју да могу да виде релевантност расног питања. Мора им се приступити тамо где јесу и по питањима која их се тичу овде и сада. Да и се то постигло, потре но је произвести до ар материјал о заштити животне средине.

Machine Translated by Google

про леми са становишта националсоцијалиста и да уђу у групе где се ти људи окупљају у знак протеста против нуклеарног оружја, загађења и нуклеарног ратовања. Не можемо очекивати да нам еколози дођу, јер немају начина да знају шта је националсоцијализам; а ако не успемо да ступимо у контакт са њима, иће изгу љени за марксисте, у чијим рукама никада неће схватити пуне последице свог сопственог става.

Ови нови демонстранти су непријатељски настројени према нама – једноставно з ог деценија непријатељске пропаганде, која је не само отуђила здраве и интелигентне људе од ило које врсте покрета који отворено изражава националсоцијалистичке идеје, већ је успела и да привуче велики рој појединаца нашем покрету који превише до ро одговарају овој пропагандној слици националсоцијализма, и који нам долазе једноставно зато што желе да уду у складу са овом сликом. Желе да уду такве у илачке, крвожедне звери какве су упознали из ез ројних холивудских продукција и извештаја жуте штампе о страшним „нацистима“.

Предуго смо дочекали такве психопате у нашим редовима и предуго нисмо успели да се дистанцирамо од других организација које раде исто. То што људи се е називају националсоцијалистима и машу свастиком не чини их нашим друговима! Многе организације још увек то не схватају, и све док то не учине, осуђене су на пропаст – и,

Нажалост, такви смо и ми, ако не искористимо сваку прилику која нам се укаже да их јавно осудимо. Често се говори да не тре а да „перемо прљав веш“ пред нашим непријатељима и да све „унутрашње суко е“ тре а да задржимо у се и.
сопствене зидове. Међутим, ово није наш веш и свакако није „унутрашњи суко “ – то је неопходна операција чишћења и мора се о авити јавно.

Наши најгори непријатељи нису Јевреји или комунисти, већ управо они људи који, називајући се е националсоцијалистима, својим понашањем уништавају основне концепте националсоцијалистичке филозофије, потврђујући тако искривљени утисак о нашој Идеји који је наш непријатељ пренео јавности.

Заиста, не можемо осећати никакву лојалност према таквим људима и никакву

Machine Translated by Google

пријатељство. Напротив, морамо се осло одити сваке везе са њима и учинити све што је у нашој моћи да људима покажемо да нам не припадају. Пре свега, тре ало и да се потрудимо да радимо управо оно што се од нас не очекује. Ми
очекује се да прихватимо готово сваког десничара који маше свастиком – а од нас се свакако не очекује да удемо ни лизу левице, једноставно зато што је људима изнова и изнова говорено да смо десничари. Сходно томе, тре ало и намерно да им покажемо да су погрешно информисани. Ефекат изненађења ће вероватно натерати ар неке људе да послушају шта имамо да кажемо. Штавише, натераће људе да двапут размисле о ономе што им је речено о националсоцијализму када схвате да су им једном лагали на ову тему.

У вези с тим, тре а напоменути да ми нисмо историјско удружење. Многи националсоцијалисти изгледа мисле да ћемо оживети националсоцијалистичку Немачку и пресадити је у друге делове света. Тако и нас наш непријатељ желео представити, али то није случај! Националсоцијалистичка Немачка представља покушај – и то не аш у потпуности успешан покушај! –
да организује националсоцијалистичку заједницу у датом времену и у датом историјском контексту. То нас може инспирисати и можемо учити из тога – али га не можемо оживети – нити и тре ало икада да покушавамо. То је ио експеримент осмишљен да се поза ави низом про лема који су или од велике важности за немачки народ у то време, али које људи данас не осећају нужно подједнако важним.

Када је Хитлер пре око 60 година кренуо у своју историјску мисију реорганизације Немачке, цела немачка нација је ила на коленима економски, војно и политички. Након пораза у Првом светском рату, Немачка је изгу ила не само све своје колоније, већ и огроман део своје европске територије насељен неколико милиона Немаца који су се нашли одсечени од своје матичне земље, живећи едним животом као мањине у страним земљама које су само желеле да их истре е. Оно што је остало од Немачке ило је потпуно...

Machine Translated by Google

демилитаризована, а тежина скандалозних захтева за репарације које су изнели освајачи изазвала је најгнуснију инфлацију у светској историји и уништила сваку могућност економског опоравка. У овој ситуацији, мала мањина јеврејских имиграната са Истока полако је преузела контролу над разореном економијом, као и над читавим културним и политичким животом земље.

У поређењу са овом ситуацијом, свака прича о садашњој економској кризи је апсурдна. Материјално, ило која земља Запада и већина комунистичких земаља су далеко оље позициониране него што је Немачка ила двадесетих година. Данас је ствар у продаји породичног аутомо ила и можда пресељењу у јефтинији стан. У Немачкој је то једноставно ило питање преживљавања.

Морално, међутим, суочени смо са много оз иљнијом претњом него што је ио Хитлер. Његова Немачка је и даље ила прилично хомогена земља, где је већина људи делила скуп заједничких вредности и норми и заједничко веровање у културну традицију нације. Желели су да поврате своју некадашњу моћ – желели су да уду јаки и поштовани од стране других народа. Хитлер није морао да им говори да воле свој народ и своју расу. Могао је да узме здраво за готово да то чине. Њихове вредности и норме нису нужно иле све у складу са националсоцијалистичком филозофијом, али су иле солидна основа на којој се националсоцијалистичка држава могла изградити ез превише потешкоћа, и стога је Хитлер могао да концентрише своју политичку пропаганду на свакодневније ствари.

Живео је у потпуно револуционарним временима, у којима је потре а за радом и храном ила од највеће важности, и знао је да и му програм који и могао да о ез еди те ствари пружио подршку ирача и тако му омогућио да стекне власт како и могао да покуша да оствари своју политичку визију која је, наравно, ишла много даље од непосредне потре е за материјалним стварима.

Међутим, као што сви знамо, националсоцијализам није ио једина револуционарна снага у Немачкој у то време. Комунисти су имали потпуно исте предности као и Хитлер: гладно становништво спремно да покуша готово све да и преживело. Такође су имали

Machine Translated by Google

предност над Хитлером да су могли да укажу на успешну революцију у Русији. Хитлер није имао ништа слично са чиме и могао да повеже своју ор у. И вредно је напоменути да свој покрет није повезао ни са једном од моћних десничарских идеологија прошлости, као што су монархија или цркве. Његов приступ је ио потпуно левичарски и подједнако супротстављен и еста лишменту и Комунистичкој партији. Када је коначно освојио комунисте, то није ило тако што их је ућуткао, већ тако што им је ускратио подршку покретањем истих питања као и комунисти и указивањем на оље решење – све то

у едио је немачког радника да може ити ољи и више компетентнији вођа него што и то ио Телман, који је ио на челу Немачке комунистичке партије. Разговарао је са људима о ономе што их се тиче језиком свог времена и усвојио је војни стил, који је ио популаран у земљи пуној иввших војника који су имали ило какав разлог да се осећају изданим од стране владе, а који је такође ио користан у ситуацији када сте се морали орити противројних комунистичких анди у ица, које су користиле веома сличан стил и језик као Хитлер.

Покушај имитирања Хитлеровог стила данас ио и политичко самоу иство. У ствари, то је ио крај сваке групе која је то до сада покушала. Нити можете преузети Хитлеров пропагандни материјал. Преводити га, прештампати или имитирати у другом контексту као ило шта осим историјског материјала за учење је смешно. Хитлер се о раћао немачким масама 1930-их. Поред свега осталог, морамо схватити и прихватити да нема начина да придо ијемо масе у садашњој ситуацији. Данас тражимо мали рој идеалиста. Да исмо их пронашли, морамо да се окренемо...

пажња на про леме који се тичу управо оне врсте људи коју тражимо: загађење, нуклеарна претња, проклетство мултинационалног капитализма итд. Већина ових про лема ила је непозната Хитлеровим савременицима — али то није разлог да се њима не поза авимо! Наш свет је постао много компликованији него што је ио пре 50 година, и сваки политички покрет који не узме ово у о зир своди се на анахрони фосил.

Морамо признати да смо генерално тежили да говоримо и пишемо Превише о националсоцијалистичкој Немачкој. Упркос свим

Machine Translated by Google

Националсоцијализам је левичарски покрет

До ро је што можда можемо да покажемо шта је Хитлер урадио за Немачку, људи које данас тражимо нису аш заинтересовани за оно што се догодило пре 50 година. Они су за ринути за своје време – и удућност.

Када се тако очајнички држимо прошлости, један од разлога је, наравно, тај што је националсоцијалистичка Немачка једини пример примењеног националсоцијализма који је свет икада видео и да тих 12 кратких година представља једину славу и успех који је наш Покрет икада имао. То је разумљиво. Потре но нам је у овим тешким временима понижења и прогона. Потре но нам је да се и покажемо да је националсоцијализам некада ио по едоносан – упркос свим недаћама. Међутим, изузетно је опасно када ово поштовање и дивљење према прошлости, уместо да уде продуктивна инспирација, постане носталгична фиксација на прошло до а, слепа љу ав према атри утима НСДАП-а, униформама, сим олима, чиновима, фризурама, па чак и према језичком стилу 30-их. Није важан спољашњи изглед, већ суштинска идеја, и морамо да наставимо одатле. Као и Хитлер, морамо из ећи да удемо заро љени историјом. Другим речима, морамо показати како националсоцијализам може да реши про лем незапослености данас –

не само како је Хитлер то решио 1933. године.

Идеја која стоји иза националсоцијализма превазилази Хитлера и сам националсоцијализам. Хитлер ју је применио на раније време и место; ми је морамо применити на наше. Она је езвременска, јер представља сам принцип по којем природа живи и ствара. Постоји од почетка времена и постојаће заувек, све док постоји универзум, ез о зира да ли аријевска раса – или човечанство као такво, уосталом – постоји или не.

Човек је напустио овај принцип, и наш је задатак да му покажемо да то не може учинити некажњено и да су сви његови садашњи про леми узроковани лудим веровањем да је човек уздигнут изнад Природе. При томе и тре ало да удемо мање везани за националсоцијалистичку Немачку него што су остали левичари везани за Совјетски Савез.

Machine Translated by Google

Такође и тре ало много да научимо из начина на који су организоване друге левичарске групе. Уо ичајено је тврдити да марксистичке организације чине људски отпад. Ово, наравно, може ити тачно за след енике неких група, али језгро оз иљних марксистичких организација је организовано по принципима који сигурно о ез еђују квалитет и оданост. Чланови врло често плаћају десетину и од њих се захтева да проведу одређени рој ноћи сваке недеље са идеолошком о уком и практичним активностима. Све у свему, Захтеви који се постављају марксисти далеко превазилазе све што смо се икада усудили да очекујемо од наших чланова. То нешто говори о квалитету, а такође о јашњава зашто марксисти раде много оље од нас – упркос чињеници да је оно што проповедају потпуна есмислица.

Међутим, међу националсоцијалистима, заузимање ставова или усвајање метода које се о ично сматрају марксистичким изгледа да се сусреће са великим страхом од некаквог „контаминирања" марксизмом. То и нам дало лош углед и међу пријатељима и међу непријатељима, тврде они. Сада, ми свакако већ имамо лош углед – да удем сасвим искрен, тешко да и могао ити гори. Али пошто нам није превише стало до тога да придо ијемо традиционалне конзервативце, какве то има везе? Ако они не могу да разликују комунизам од националсоцијализма, то је њихов про лем, а не наш!
У том случају, они показују недостатак интелигенције што их чини ескорисним за нас у сваком случају. Не можемо дозволити нашим непријатељима да одређују шта је националсоцијалистичко гледиште, а шта није, и свакако не можемо препустити све до ре циљеве марксистима, само да исмо удовољили људима који су се ионако показали потпуно ескорисним за нас. То смо већ радили предуго – и то је још један разлог зашто су марксисти или тако успешни и имају... успели су да преузму огромне сегменте наше културе и интелектуалног живота, док су националсоцијалисти се и дозволили да се осећају о авезним да кажу „да" НАТО-у, Европском заједничком тржишту, ом и, капитализму, неограниченом „сло одном предузетништву" итд. Време је да се то промени! Немојмо наставити да радимо оно што су људи наведени да очекују од нас. Хајде да радимо оно што нас националсоцијализам учи да радимо – а не оно што људи мисле да и тре ало да нас науч

У вези с тим, тужна истина је да су многи националсоцијалисти у свом традиционалном размишљању постали жртве најгоре врсте

Machine Translated by Google

десничарске, антикомунистичке пропаганде. Главна претња човечанству свакако не долази из Москве, Пекинга или Хаване. Апсолутно никако не можете кривити комунисте за жалосно стање света данас - за злоупотре у дрога, криминал, порнографију, нуклеарно наоружавање, расну интеграцију, загађење и тако даље. Крив је наш сопствени садашњи систем власти - ни комунисти, ни Јевреји! Морамо схватити да су ова зла створили наши корумпирани и морално изопачени политичари и ерзански посредници и да смо ми, аријевски народи света, сами дозволили да постане овако лоше. Није страна влада, већ овај садашњи систем претња постојању планете, и ез овог система данас не и ило Совјетског Савеза нити ило које друге комунистичке државе. Комунизам и ио з рисан током Другог светског рата да Запад није дао Совјетском Савезу потре но оружје и технологију. Чак и данас, све комунистичке државе и се одмах распале да их не и стално подржавале западне владе и анкари, који зарађују огатство на трговини са овим земљама – и на позајмљивању новца. Комунисти то свакако знају и имају више него довољно посла да држе Источну Европу под контролом и осигурају да комунистички режим у Авганистану представља оз иљну опасност за Запад. Занимљиво је да исте мултинационалне корпорације које остварују огромне профите на трговини са комунистичким локом, зарађују још једно огатство на производњи оружја за које наши политичари покушавају да нас у еде да је неопходно да исмо се од ранили од комуниста – као да можете ило шта од ранити уништавањем целог живота у нуклеарном рату. Ово је, наравно, потпуно смешно – али то је ипак политички и финансијски систем који тако снажно подржава десница.

Нема сумње: комунизам и свакако ио веома непријатна ствар, али не и ио крај света.

Хришћанска ли еральна демократија највероватније и! У Источној Европи постоји много више расне чистоте него ило где на Западу – једноставно зато што њихов неефикасан економски систем не привлачи велике имиграције из Трећег света; и расну свест Руса, који су доминантна нација у

Machine Translated by Google

Совјетски Савез дефинитивно о ећава оље изгледе за опстанак аријевске расе него визије ли ералних и конзервативних америчких политичара. Тачно је, наравно, да комунизам не подржава расне принципе у теорији – али код комунизма теорија и пракса су две веома различите ствари. Нема сумње да је материјализам који нуди Запад привлачнији овде и сада, али је вероватније да ће овај пријатан живот ити праћен потопом који и могао да з рише сав живот на земљи. Међутим, са здравим политичким системом на Западу, комунистичке државе не и могле да постоје.

Они једноставно не и могли сами да преживе, а њихово гладно становништво и се по унило. Веома иста ствар и се догодила ако и комунисти преузели власт на Западу – њихов режим не и дуго трајао.

У овом тренутку неко и се могао усудити да пита да ли исмо онда тре али да укинемо сваки разговор о националсоцијализму и свастици и да се прерушимо у „праве“ левичаре са новом идејом која и лако могла да се прода људима под другим именом. То, наравно, није могуће. Покушати такав приступ је потцењивање наших непријатеља. Њима заиста није важно име или сим ол.

Оно што им смета је идеја, и то се не може сакрити до непрепознатљивости. Наш непријатељ ће се увек супротстављати свему што је до ро. за наш народ, и они и – с правом! – тврдили да смо само „нацисти“.

Онда исмо морали да посветимо много труда „доказивању“ да нисмо. То и ило смешно. Многе организације су то покушале; ниједна никада није успела.

Постоји само тежи пут: доказати да националсоцијализам није оно што људи мисле да јесте и да је то једини начин да се о ез еди опстанак живота на овој планети. Знамо да смо у сла ој позицији, али искрено речено, тре ало и да удемо срећни што не морамо да ринемо о преузимању власти аш овде и сада. Једноставно не исмо могли да се носимо с тим. Ово је једна од непријатних чињеница коју многи националсоцијалисти – и људи који се е називају националсоцијалистима – изгледа потпуно превиђају. Било и нам мало корисно да придо ијемо масе сутра, када

Machine Translated by Google

Немамо потре ан рој националсоцијалистичких стручњака да и националсоцијалистичка држава функционисала. Потре ни су нам економисти, правници, администратори, иолози итд., који су такође националсоцијалисти. Моћ никада не сме ити циљ сама се и. Желимо да створимо Нови поредак јер желимо ољи свет, али ољи свет се не може створити тек тако ниоткуда. Потре но је много посвећених људи са темељним о разовањем да и се извршио такав задатак: и тренутно је важније придо ити известан рој тих људи, него водити изгу љену итку на улицама како и се импресионирао известан рој фанатика и гу итника.

Националсоцијалистичка Немачка нам поново пружа веома поучан пример. Један од разлога зашто експеримент стварања националсоцијалистичког поретка од самог почетка није могао ити завршен и нова држава није могла да преживи притисак спољашњег света ио је тај што се Адолф Хитлер морао ослонити на велики рој стручњака који нису имали ништа осим презира према националсоцијализму. Једноставно није имао времена да о учи и о разује довољно националсоцијалиста јер се морао концентрисати на придо ијање народа пре него што комунисти преузму власт. Тре ало и да удемо захвални што немамо такву ригу. Свакако никада не исмо могли да извојујемо револуционарну по еду под садашњим околностима, зато се концентришимо на успостављање чврстих темеља за удући масовни покрет.

Међутим, удимо реалисти. И ово и могла ити изгу љена итка. Немамо гаранцију да ћемо икада по едити. Да удем искрен, немамо ништа осим врло нејасне наде која подржава веровање да можемо по едити. Међутим, сама Природа може з рисати човечанство са површине Земље јер је занемаривала законе универзума. То и могло ити оно што нас чека. Ми, националсоцијалисти, међутим, одлучили смо да не прихватимо такав развој догађаја ез ор е – чак ни против свих очекивања! Али немамо жељу да удемо мученици за изгу љени циљ – а то је управо оно што ћемо ити ако се држимо старих начина. Као Покрет, до сада смо или приметно неуспешни. Време је да се про удимо и препознамо прави значај наших идеја. Први корак је да постанемо револуционарни професионалци. Морамо оставити све полудесничарске ставове иза се е и схватити да смо левичари...

Machine Translated by Google

крила. Штавише, тре ало и да престанемо да кривимо друге за нашу еду. У сваком погледу смо или сами се и најгори непријатељи и не тре ају нам жртвени јарци! Свака промена коју желимо мора почети као промена основног става нашег народа. Ово је тежак задатак – али сама помисао на то шта ће се десити ако не по едимо чини вредним покушаја!